

சிவமயம்.

கர்ப்போபநிடதம்.

—:(0):—

இஃது

யசர்வேதத்தின் ஒரு சாகையின் இறுதியிலுள்ளது

மூலபாடம் பொழிப்புரை

விசேஷ வுரைகளுடன்

—(*)—

சிதம்பரம் பிரம்மவித்தியா பத்ராதிபரான

பாசமய பஞ்சானன பண்டித பாஞ்சஜன்ய

பிரம்மஸ்ரீ

சு. ஸ்ரீ நிவாசதீக்ஷிதாவர்களால்.

—(*~*)—

வடமொழியிலியற்றப்பட்ட

கர்ப்போபநிடதவிவரணம்

என்னும் வியாக்கியானத்துக்கிணங்க

அவர்களாலேயே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டி.

தமது

(நடுக்காலேரி) ஐக்கருயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1899 லு

இதன் விலை

வயநாநி

வ்யஷம் வஜி

சுத்யு-ததெஹிஷ்டி-ஃவம்

சஅ ந

சுயவஷஜ்ஜிஷ்டி-ஃவம்

உய கரு

சுந்யபாஷஜ்ஜிஷ்டி

அஅ உரு

சுநெந்யாந்யபாஷ

உச உச

சுவிஷ்டிகாசிகே-பாஷெஷ்டி

ருச உச

சுவிஷ்டிவம்-பாஷெஷ்டி

கரு கரு

சுஷ்டிசிகே-பாஷெஷ்டி

அய க

சுதிவெஷ்டிஷ்டி

கரு ந

சுஷ்டி-நா.நாவிபாந்யபாஷ

ருச உய

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

சுக கச

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

உஉ ச

சுதஷ்டி-பாஷாநாநி

கஅ உச

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

ருச கச

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

சச ய

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

சஎ கரு

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

சரு கச

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

ருச கஎ

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

சரு உச

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

சஎ ந

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

அக ச

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

கச ய

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

அச கச

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

சரு உஎ

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

எரு கச

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

அச உச

சுஷ்டி-பாஷாநாநி

சச கச

தஸுராவாசகஜீராதம்	நுகு	கஉ
தடுவெய்தவழர்நஸு	எஎ	க
தனுவொமநாயகி	அச	உந
தவவயாதும்.திம	கஉ	கந
தாடிநியெடிஹெ	அரு	கசு
தீணுவெய்ரானி	காரு	கசு
டிவமகடிநாதி	காமி	உஅ
பிமஜீரதம்	சுசு	எ
நஹுவெஜாதஸு	காக	க
நாநாபாநி	சாரு	க
நாஸிகெநஹம்	நுகு	கஅ
நிவ்யதிபடுபாநாவாதம்	சஅ	உக
வம்விராநுஷீவெயு	கஎ	உரு
வம்விராதகம்வம்வஸு	கஉ	கக
வம்விராதகஸுயு	சய	கஉ
விராஜாவததகுகாடு	உசு	க
விராஜாவததஸுராயு	நுகு	கசு
வம்விராஜிம்ஸுரதி	சசு	கசு
வம்விராத்வீம்வரிமுஹு	எய	உசு
வம்விராஸுயுதி	கஅ	க
வம்விராஸுயுதி	கரு	க
வம்விராஸுயுதி	சய	கந
வம்விராஸுயுதி	ருரு	கய
வம்விராஸுயுதி	கசு	க
வம்விராஸுயுதி	சசு	உசு
வம்விராஸுயுதி	ருக	கரு
வம்விராஸுயுதி	ருஉ	கசு

கர்ப்போபநிடத விஷயானுக்கிரமணி.

0 ——— (0) ———

விஷயம்.	பக்கம்	வரி.
பெயர்விளக்கம்.	1	1
பிப்பலாதமகரிஷியின் வரலாறு.	1	8
கர்ப்போபநிடத சாகாநிச்சயம்.	1	12
இவ்வுபநிடதம் ஆயுர்வேதமூலமென்பது	5	20
அதர்வவேதத்துக்கும் ஆயுர்வேதத்துக்கும் உள்ள சம்பந்தம் }	3	18
ஆதிசரீரலக்ஷணம்	4	1
உபநிடதப்ரமேயசங்கிரகம்	4	4
பாராயணபாடம்.	5	1
ஆதியவதரணிகை	13	1
சரீரஹேதுநாம் பொருள் எண்பத்தைந்தென்பது	13	21
சரீரத்தில் பஞ்சபூதநிருபணம்	15	1
பஞ்சபூதோபகாரம்	16	8
பஞ்சபூதங்களின் ஆகிரயங்கள்	17	6
அகப்பொருளறியும் கருவிகள்	17	25
சரீரத்தின் பன்னிரண்டாசிரயங்கள்	18	25
சரீரத்தில் ஆறாநாசிரயங்களும் ஆறுகுணங்களும்	19	18
சரீரத்தில் சப்தஸ்வரங்கள்	20	14
சரீரத்தில் ஏழுமுகைவண்ணங்களும் தானுக்களும்	21	2
ரஸசொருபநிருபணம்	22	2
ஷோடசரசநிருபணம்	22	21
அறுவகைத்தானுக்களின் உற்பத்திமுறை.	24	2
ரஸேசுவர சித்தாந்தச்சுருக்கம்	24	15
பிதாவின் சரீரத்தில் ஆண்முதலியபேதம் உண்டாம்வழி	26	10
கர்ப்பம்பெண்களிடம் செல்வதுடன் உண்டாம்மைப்பு	28	35
ப்ராஜாபத்யருதுவிசாரம்	29	5
கலஸபதார்த்தவிசாரம்.	29	13
வைத்யசாஸ்திரவிவிராதபரிகாரம்.	29	21
கர்ப்பம்வளரும்முறை	29	30

விஷயம்	பக்கம்	வரி
கர்ப்பத்திலுள்ள திருநாடேதவேது	31	9
பெண்பிள்ளைகள் அதிகமாக தின்காரணம்	32	27
கர்ப்பவிகாரத்தின்முதுகை	33	8
கூன்முதலியபிறப்பின ஏது	33	22
இரட்டைமுதலியபிறவியின ஏதுக்கள்	36	24
பெண்களின் கருப்பாசயக்கணக்கு	37	22
அதிகாரகஜன்மம்முதலியன	39	4
பூர்ணகர்ப்பலக்ஷணம்	40	9
பூர்ணகர்ப்பத்தின் பூர்வஸ்மரணம்.	40	26
நல்லஞானலக்ஷணம்	41	11
அக்காலத்திய தியானம்உசிதம்என்பது	41	16
ஓங்காரசிந்தைப்பொருத்தம்	41	23
நான்குவாக்குகளின் சொரூபம்	42	8
மத்தியமாநாதசொரூபம்	42	12
எண்வகைபிரகிருதிகள்	43	2
பதினாறுவிகாரங்கள்	43	8
வேறுஎண்வகைபிரகிருதிகள்.	43	23
வேறுபதினாறுவிகாரங்கள்	43	29
அகமுயற்சிகள்	43	33
புரமுயற்சிகள்	44	3
வேறுஎண்வகைபிரகிருதிகளும்பதினாறுவிகாரங்களும்	44	7
பூர்வஜாதிஸ்மரணம்	44	22
முலைகளின்வேறுதன்மை	45	8
எல்லாஞ்சுடலைஎன்பது	45	21
ஸ்ம்ஸாரம்பிரவாகநித்தியம்என்பது	46	3
கர்ப்பதுக்கநிர்நாபணம்	46	9
பால்யதுக்கம்	46	20
புளவனதுக்கம்,	46	26
முதுமைத்துக்கம்	47	14
அதிகத்துயர்வீலக்குறாழ	48	7
அஞ்ஞானநிந்தை	49	11
நல்லநினைச்சொரூபம்.	49	24

கர்ப்போபநிடத விஷயா னுக்கிரமணி

விஷயம்	பக்கம்	வரி
கர்ப்பசங்கற்பம்	50	3
சாங்கியபதார்த்தம்,	50	8
யோகபதார்த்தம்.	50	10
சிவப்ரபத்திசங்கற்பம்	51	13
சிவமகிமை	52	17
விஷ்ணுப்ரபத்திசங்கற்பம்	54	2
நாராயணமகிமை	55	1
ஏகாந்தபக்தி	55	17
ஆஸ்திக்யமாத்திரசங்கற்பம்	56	8
கர்ப்பசங்கற்பவின்மேற்கதி	57	17
ஜடநா உஸ்தாநிருபணம்	58	2
பிடிஸவவாதலக்ஷணம்	59	3
வைஷ்ணவவாதலக்ஷணம்.	59	15
சரீரத்திலிணவஷ்ணவவாயுவின்நிலையும் உபயோகமும்	59	27
பூமியையடைந்த சிசுவின் அவஸ்தை	60	11
திருஷ்டிதோஷம்	60	21
பூஸ்பர்சத்தாஸ்சிசுவின் அஞ்ஞானம்.	60	28
பின்னறிவுவினா.	61	15
விடையில்முத்தோஷங்களும் ரோகாரோக்யங்களும்	61	21
பித்தமும்புத்தியும்.	63	6
பித்தசத்தாஸ்ய அன்னாதிபாகம்.	63	25
பித்தமேசாடராக்னி	64	5
சரீராக்னிபேதவினாவிடை	65	13
மூன்ய அக்கினிகள்.	66	24
சரீரத்திலிமூன்றக்கனிகளுக்கும்மிடம்	67	2
சரீரத்திலிமூன்றக்கனிகளின் கொழில்	67	21
அந்தர்யாகஸ்தரூபங்கள் மூன்று	69	10
அந்தர்யாகமுறையில் அக்கினிகள்	70	2
மற்றயாகோபகரணங்கள்.	70	22
அந்தர்யாகமகிமை	73	10
ஆரோக்யமுள்ள சரீரத்தின் நல்லாமைப்பு	76	32
புரித்தநாடி.	78	32

உபநிஷத்வித்யா

விஷயம்	பக்கம்	வரி
அக்ஷிணிஸ்தானம்	76	13
அன்னங்களும் அதன்பரிபாகங்களும்	79	30
வாதலக்ஷணம்.	81	7
ரஸதானுகர்ப்பப்பகாரமென்பது	82	22
பிரானோற்பத்தி.	83	28
அவித்தையுச்சம்சாரமும்.	86	10
சரீரவிஸக்கணச்சுருக்கம்.	86	23
சரீரானுபிரபஞ்சவைராக்யம். ஆத்மஞானவேதுவென்பதும் ஆத்மஞானம்மோக்ஷவேதுவென்பதும்.	} 87	22
விவேகமினரிஷமாக்ஷமில்லை		
உபசங்காரம்.	88	22
தாத்பரியசங்கிரகம்.	90	2
அரும்பதவிளக்கம்.	92	„
இலக்கணக்தொத்து	94	„
	110	„

கர்ப்போபநிடதவிஷயானுக்கிரமணி
முற்றிற்று

சிலமயம்.

கர்ப்போபனிடதத்தின்

முகவுரை.

கர்ப்போபவிஷத்த என்பது கிருஷ்ணபஞ்சுவேதத்தின்
என்பத்தாறு சாகைகளிலுன்றைச் சேர்ந்தது. இஃது க
ர்ப்பத்தினையப்பற்றி விசேஷமாய் நிரூபிப்பதால் இதனை க
ர்ப்போபனிடகமெனப் பேரிட்டமைப்பதுவழக்கம். இதற்கு
சாகையாலும் மந்திரத்தைக் கண்ட மஹரிஷியின் பெயரடி
யாலும், அமைந்த பெயர்ப்பைப்பலாதமென்பது. பைப்பலா
தம் மோட்சசாஸ்திரம் இறுதியிலுபசங்கரிக்கப்படுதலால்.
பிப்பலாதரென்றமஹரிஷி ததீசியென்ற பரமசாம்பல மஹரி
ஷியின் புத்திரரென்றும், அவரும் நிறந்த சிவபக்தரென்றும்
விநிவாய்ச்சம்மபுராணம் அவரைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கின்
றது. இவர் அதர்வசிகை சரபோபனிடதம், முண்டகம்முத
லிய ஏனை உபநிடதங்களுக்கும் ரிஷியாயுள்ளவர். அதர்வா
என்றமஹரிஷியின் புத்திரர்ததீசியா முனிவரென்று வேதங்
களிற் பவஸிடங்களிற் காணப்படுகின்றமையாலும், முண்ட
கம்முதலிய உபநிடதங்களில் இம்முனிவரைச் சிறப்பித்த
மையாலும், இவரதுவண வேதவேத்யாதல் உசிதம்பற்றி
இக்கர்ப்போபனிடதத்தைக் கண்ட பிப்பலாத மாமுனிவர்ய
கர்வேதியாதலால் வேதோவையைச் சங்கிக்கலாம். ஆனாலும்,
அவரை என்பதற்கு ஐயுக்கக்கூடிய இருவகைக்காரணங்க
ளை எடுத்தறியக்காட்டுவோம். வேதாந்தங்கள் சமஸ்தகாஸ்தி
தங்களுக்கும் மூலமாதலால் அறுவகைத்தானுக்களாலமைந்
ததுவ சரீரீசுபணம்மெய்து அதனிடத்தே ஆன்மாக்களுக்
கு வவராக்கியம் தோன்ற அவர்விடேயும் வழியையாகி
உண்மையறிந்துய்திட இவ்வித்தைதவமுத்தென்பது வருக

யும் தம்மதியோனவழி முன்பின்முறணப் அதர்வண வேத்
த்திற்சார்ந்தனவென எடுத்துநிரூபிப்பதாலும், இதனை அத
ர்வணமெனத் துணிதல் கூடாமையால். இனிநிக்வேதத்து
க்கும் அதர்வணவேதத்துக்கும் ஆயுர்வேத முபவேதமாவது
போல, இவ்வுபநிடதம் யஜுர்வேதத்தைச் சார்ந்ததாயின்
அதுவும் யசுர்வேதத்தின் உபவேதமாக (ஸாமவேதத்துக்கு
மந்திரங்களெல்லாம் ரிக்வேதாதலால்) எல்லாவேதங்களுக்
குமுபவேதமாக ஆயுர்வேதமமையவேண்டியிருக்க அதனை
தனித்து அதர்வணவேதத்துக்குரியதென்றதூஉம், யசுர்
வேதத்துக்கு முபவேதமெனக்குறிக்காததூஉம், மற்றய
வேதங்களுள் ஒன்றிலுபநயனம் டெற்றவன்மற்றவேதங்களை
அத்தியயனம் செய்யலாமாயினும் அதர்வணவேதோக்த உ
பநயனம் பெறுதலுருவன் அவ்வேதத்தை அத்தியயனம் செ
ய்ப்பலாகாதென்ற விதியிருத்தலால், அதர்வணவேதத்துக்கு
வேறுபுனயனவிதியேற்பட்டதை யனுசரித்து சுள்ளுதத்தில
தன்வந்திரி உபநயனத்திலுபதேசித்ததூஉம், அவமொகா
தோவெனின், அன்று. எல்லாவேதங்களையும் மூலமாய்
க்கொண்டே உபவேதங்கள் நீனைபெறுதலாலும், அதர்வ
ணவேதத்தில் விசேடமாய் அனைகமகாரோகங்களுக்கு நி
விர்த்திமார்க்கங்களும் (அஷ்டாடிஸ்) பதினெட்டு மஹாசாந்
திகளும், காணப்படுதலாலும் அதனைச்சிறப்பாய் ஆயுர்வே
தமென்றதுதவறல்ல. மேலும், உபவேதங்களுக்கும்ஸ்மிரு
திகளுக்கும் புராணங்களுக்கும் ஒவ்வொருவேதமே மூலமாய்
யிருக்கவேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. அதுகொண்
டே சஸ்திரகாண்டம் முதலிய மூலங்கள் பலவதர்வணவேத
த்திற் காணப்படினும், தனுர்வேதத்துக்கு யசுர்வேதம் மூல
மென்றாரன்றோர். அனைகஸ்வரங்கள் இதரவேதங்களிலி
ருப்பினும் பிரம்மண வசிஷ்ட நியாயத்தால் தலைமைபற்றி
யெல்லாச்சுரங்களும் நிறைந்தசாமவேத கார்தர்வ வேதத்
துக்கு மூலமென்றார் நாரதராதியோர் அஃதெவ்வனமாய்

னுமாகுக. இக்கர்ப்போபநிடதம் கர்ப்பாசயத்தை ஐந்தென்
றும், எட்டுக்கோடி ரோமங்களென்றும், அனேக நாடிகளை
யும், நிருபிக்கின்றதாதலின் பரமப் பிராணமான சரீரஸ்திதி
இதன் உண்மையைக் காட்டப்படுகின்றது. அன்றியும், இ
தனில் சரீரகாரணபதார்த்தங்களும், புருஷாரீர்த்திலேயே
ஸ்திரீபுருஷ பிஜுபரிபாகமும் பெண்களின் சரீரத்தின் ஒன்பது
மீர்வகையில் கொப்பம் அடையும் அமைப்புகளும், பெண்
பிள்ளைகள் அதிகமாவதற்குக் காரணமும், இரட்டை, செவி
யோடு குருகு முதலியவை திறப்பதற்கு காரணமும் கொப்பபுரு
ஷசங்கற்பமும், வைசுவானரவிக்ரையின் அர்த்தவாதமும்
பிராணக் கிணியோத்திர வித்தையும், மற்றுமுள்ள அனேகா
கசியங்களும் சொல்லப்படுகின்றது. அனேகபுராணங்களில்
இதன்பிரஸ்தாவமுண்டு. தர்மசாஸ்திரநிபந்தனகர்த்தாக்களி
ல் பாம்புமரீ வையத்தியநாததீபிதர் முதலிய பலர் இதன்வ
சனங்களை யெடுத்துத் தமரீர்த்திருக்கின்றார்கள். அவிய்யாநி
விர்த்திரூபமான மோட்சத்திற்கு தேஹாத்யாசமே மூலப்
பிரதிபந்தமாதலால் அதனை விவர்த்திக்கவேண்டிய உபாய
ங்களைக் குறிப்பதால் இவ்வேதபாகம் உபநிடதமெனப்பட்
டது. இதற்கு சிலமூதாசிரியர்களுடையுண்டு. மற்ற உபநிட
தங்களுக்கும் எமக்குக்கிடைத்தசாமக்கிரியைகளைப்போல்தி
தற்கும் கிடைத்தமையால் சதோபநிடத வியாக்கியானமு
றையில் இவ்வுபநிடதத்திற்கும் வடமொழியில் யாம்செய்த
வியாக்கியானத்துக்கணங்க தென்மொழியிலும் அதற்கோ
ருரையிட்டோம். இதனை பாரமேசுவரர்களாய் உள்ளபெரி
யோரனை வரும் பிழை களைந்து குணங்கொண்டு வாழ்த்,
தவாரென விசுவசித்து விசுவநாதன் திருவடி மலர்களைச்
சுந்திக்கின்றோம்.

சுபம்.

இரந்தகர்த்தா.

மஹேஸ்வரநிஷிகாவாராயணவாரி |

—(*)—

ஸஹதாவவத | ஸஹநௌஹநத | ஸஹவீ
யபகரவாவவெஹ | தெஜஸ்விநாவயதஸுபோவிநிஷா
வவெஹ || ஓஸாந்திஸாந்திஸாந்தி ||

வம்வாதகம் வம்வம்வதபோநம் ஷயாஸ்யம் ஷ
பூணயொமயத்யு | தம்வவ்யயாதம் திரேம் திரிமொ
திம் வதவித்யாஹாரயம் ஸரீரயு | ஹவதி வம்வாத
கரிதி கஸுராக் | ப்யயிவ்யாவவெஹ ஜெவாயாஸாகாஸரி
த்யுஷிந வம்வாதகஸரீரொ | காப்யயிவீ - காசுரவம்,
கிதெஜம் - கொவாயம் கிரகாஸம் இத்யுஷிந வம்வா
தகஸரீரொ | யசுகரிநம் ஸாவ்யயிவீ - யசுரவம் ததா
வம் யசுரவம் ததெஜம் யவ்வரதி ஸவாயம் யசுரவதி
ரம் ததாஸரித்யுவ்யுத | தத்யுயிவீ நாயார
னெசுரவம் விஸீகரணெ தெஜாரகுவசுரவதெ வ
யாமபிந சுகாஸகைகாஸ பூதாநெ | நெசுரவம்
வெசுரவம் ஸவெசுரவம் வசுரவம் ஜிஹ்வாவெவாண
மவெய | வாமவெந வானிராசாவெந வாவெநமநெஷா
யவீதவெந உவஸுசுநம்வதததெ || வம்வாத
வம்வாதகி நிரிநநாதி ததஸாஸகவெந விகவெநவ
விநெந ஸஜாதாதகாமாரணாமகவெநாதி தா
நிதாதி ததகிஷயெஷா வதததெ | காதவ்யாஸ
யிதி | ஷவெவாஸாயாஸாஜிவண கதாஸாயதிதா
ஸாதாஸயதெ தெவாஸாயித்யு | ஷவெவாஸ வி
காரா கவிரிஜயதெ வயதெ வரிணதெ உவசுரவ

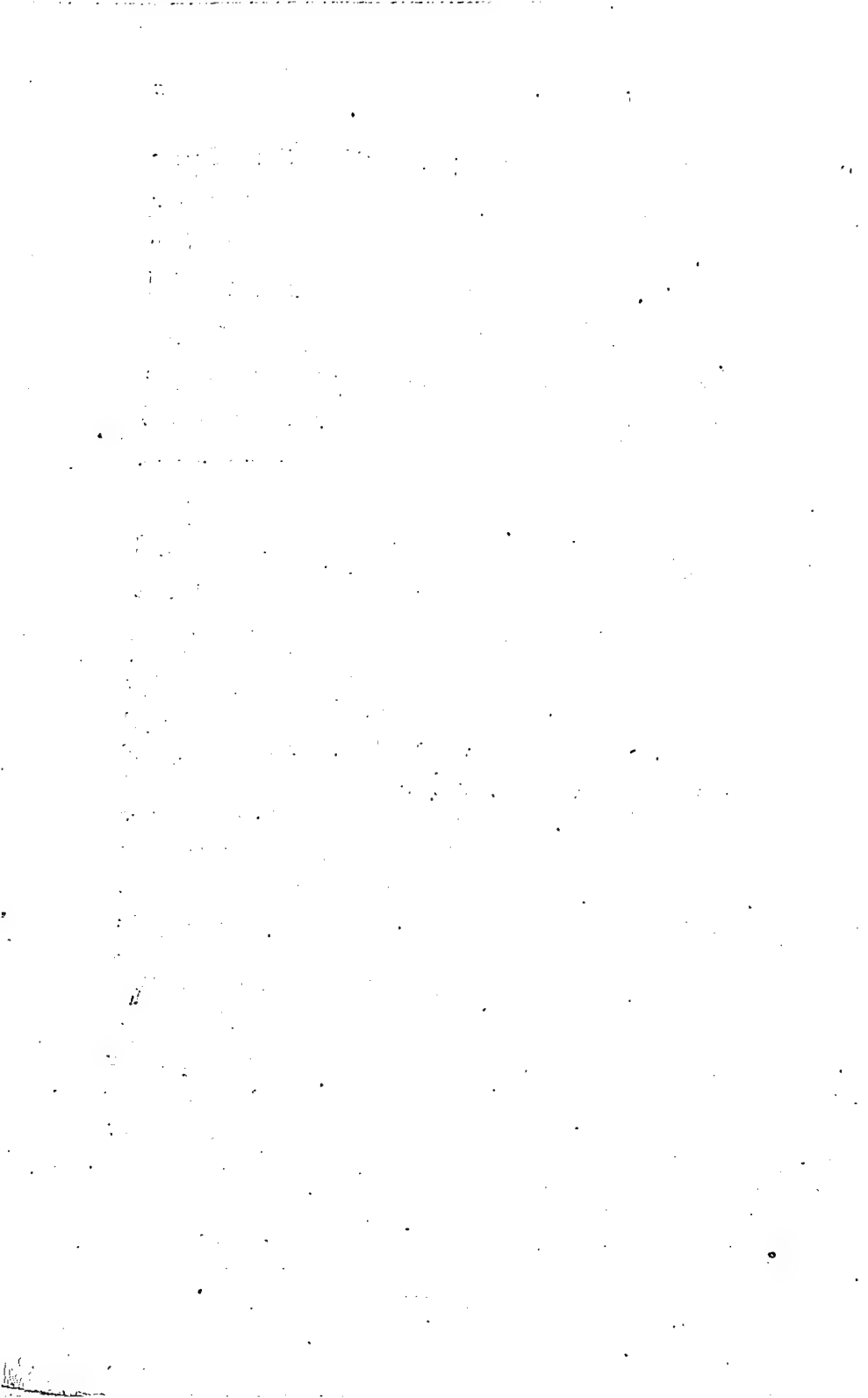
ஸ்வாயிக்ரதாவனவ வஹுவாஜாயந்த உவயொ
 ஸீஜதெனெயுந வுலகாஹஸதிவ்யத நமணா
 ஹிபு வுதிஸ்தெதாஹி விதீநமணா வுஜாவரா
 கூலிததெநீஹாரைஹம் வஜைம் கூஸாவாநிதாவ்யுமா
 ஜாயந்த வுஹ்வதொநாவரதயொரம்ம வெகவ
 ஹஜைம் காகுதெசு: சி யாதிவ வு மொமொவாயிநிசுவ
 ஹிதாநாநிவா நநாநிவ தேதபொஹவந்தி ஸுஜே
 தெநாமெஸாநிவ ஜாவந் ஸுஜே நமணாஹவந்தி-
 விவ்விவொவாயெள பூதிவிவ்வி: கதெநாநிவா
 யாவநிவீபிதாநாம் ஸுஹ்வதெவியெய்யதெளவவந்தி
 விதெநாஸுபாசெவநெதொ விவ்விதெய்ய வுஜாவே
 விதாவந்தி வவஜேநாஷ்வெஸு வனகாஸாயாரணீ
 தெனகாஸாயிச வஹுவஸ்தெதேஷு தேஹதி-
 தெதெயிகாமாஸு ஸுஹ்வதெதெவெஸு: கஸக்ய
 தாயாதெ ஸீயொநாநாம் யுஜைம் வுஜாயந்தி வவா
 துஹ்வதே: வவாதுகதெதஜஸாயிமபாஸுஸுஸுஜே
 ஜாநாயொநாகுநெரொகாரம் விதயதி தெதெவெவ
 காகுரம் ஜாகுவெஷு வுஹ்வதயம் தெதாயஸ விகாரா
 ஸுநெதெவெஷு தெதெநாயதெதெதெவெஸு ஸவ-
 காகுணஸாவதினெதாவந்தி | வவவஜைம் ஸுநதிஹ்
 தாகுதம் கதேவிவாதி ஸுஹ்வதம் கதேவிததி நா
 நாயொதி ஸஹ்வராணி துஜீரெவவ தெதாயி | சூ
 ஹாராவி விபாஹதாஹீ வீதாஸுவிவிபா: ஸுநா: | ஜந
 ஹிவிஹி ஸவதாஹிஸுநாந தேவிநெவாரா | வதா
 ஸீதி வகெஷுயொநிவெதெஷுவாவவ | ஜாதா
 வுஜே துஜாஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 வுஜேதேவா: கதேதேவா: வுஜேதேவா: மஹாவெஸு

நவீன கவிதைகள்

[illegible]

ஊழலுந் தவறாது திருநாள் திருநாள்

மெஹ்மூதாபாதிஷத் வாராயணவாஸஸோவஃ ||

(வி—ரை) ஐந்து ஆத்துமாக்கள் என்பன ஐந்து பூதங்களா
ம். அப்பூதங்களே சரீரகாரணங்களென்பதாயிற்று. ஐந்துகளின்
என்ற விடத்துபன்மை மும்மையைக்குறிப்பதாகவே, அதன் பெயர்

ருள்பதினைந்தாம். இருப்பது = நடப்பது, பதினைந்துவழிசளிற் செல்வதென்பது பொருள். ஆறுகளையென்றபன்மை இருமையி நின்றது. ஆகவே பனிரெண்டு அதன் பொருள். இங்ஙனமே கு ணத்திற்கு விசேஷமான ஆறுகள் என்பதும் பனிரெண்டைக்கு றிப்பதாம். வைத்தியம் முதலிய சாஸ்திரங்களில் ஆறுதாதுக்க ளில்மைந்தது சரீரமென்க்குறிக்கப்பட்டமையால் உண்மையில்ர சம் என்ற மஹாதாதுவின் சொருபம் இதில்விளங்குவது போல மற்ெற்கு மிலையென்க்குறித்தற்காகவே ஏழுதாதுக்களுடன் கூடி யதென்க்குறிக்கப்பட்டது. மூன்றுகளான என்றவிடத்து பன் மையும் இருமையைக்குறித்ததாதலால் மலம் மூத்திரம் வியர்வை யென்றமும்மலங்களும்வாதம், பித்தம், கபம், என்றமுத்தோஷங் களும் அதன்பொருளாகும். மூன்றுகளான என்றவிடத்து பன்மை மும்மையைக்குறித்ததாதலால் ஆணவம், கார்மணம், மாயேயம், என் றமும்மலங்களும், சத்துவம், ரஜசு, தமசு, என்ற முக்குணங்களு ம், சித்து, அசித்து, ஈசுவரனென்ற முத்தத்துவங்களும் அதி ன்பொருளாம். நான்குவகைகளான என்ற விடத்து பன்மை இ ருமையைக்குறிக்கும். ஆகஇருநான்கு விதங்களதன் பொருளா ம். ஸாடி ௧௦ (டல்லாற் றடித்துச்சுவைக்கத்தக்கது) வெய்ய (த ண்ணரீர்போல் அருந்திசுவைக்கத்தக்கது) உசிஷா ௧௦ (பாயசம்மு தலியவற்றைப்போல இதற்குவிழ்த்துநிந்து சுவைக்கத்தது.) வெ ஹ ௧௦) தேன்முதலியவற்றைப்போலநாவாலேற்கத்தக்கது.) இஃ தோர் நான்குவகை. உளபிஃ (நிலத்தில் முளைப்பது கனிவர்க்க ங்கள் முதலியன.) சூப ௧௦ (நிரிலுண்டாவது தாமரைக்கிழக்கு முதலியன) ஜாமபி (பிராணிகள் ஆடுமுதலியன) வெஹ ஜ (உல்லாகங்களிலுண்டாவன உப்பு.) துத்தம்முதலியன. இ வைசியார் நான்குவகை. இங்ஙனம் இவைகளை யொருங்கு. சே ர்த்திடிஸ் - சரீரத்திற்கு ஆதாரமான பொருள் எழுபத்தெட்டாதி ன்றன. அவைகளின் சொருபங்கள் பின்னர் முறையே நிரூபித் தப்படும், ஆகவே சரீரசொருபம் அநிய விரும்புவோர்க்கு இ வ்வளவுபுதார்த்தங்களின் அறிவு வேண்டுகென்பது அமைந்தது இதனை யுபலட்சணமாய்க்கொண்டு மேலே வரும் விவரணத்தால். ஏழுபொருள்கள் அதிகப்படுதலால் அதனையும் சேர்க்க. என்ப த்தைத்து பொருள்கள் அறியற்பாலனவாமென்பது முடியும்.

அவதரணிகை.

மேலேவினாவிடையாய் மேற்குறிக்கப்பட்ட பொருள்களை
விரித்துச் காட்டுகின்றார்.

ஹவதிவம்வா துகஜி திகஸூக

வ்யயிவராவடுஸதஜாவாயாராகாஸதி ||

(இ—ள்) ஐந்தாத்துமாக்களையுடையது எதனால்? எ
ன்றால் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு. ஆகாயம், என்பன (ஐ
ந்தாதவால்)

(வி—ரை.) இவ்வைந்து பூதங்களையாத்துமாவெனக்குறித்த
மையால்சரீரத்தின்முதற்காரணங்களிலையெய்யாமென்பதாயிற்று.

அவதரணிகை

இவ்வைந்துபூதங்களின் காரியமே சரீரமாயின் அதனம்ச
ங்கள் சரீரத்தில் உபையெனவிரித்துரைக்கின்றார்.

கவரிநவம்வா துகஸுரீஇர|

யஸுகிதம்ஸாவ்யயிவீ||

யஜீ வம்சதாவஃ|

யஜீஷம்சதஜஜீ||

யஸம்வா திஸவாயஃ||

யஸம்வா திஸவாயஃ|| துஷுதக||

என்று

(இ—ள்) ஐந்தாத்துமாக்களையுடையவிச்சரீரத்திலே
எஃது கடினமோ அது பிருதிவியின்கூறு. எது திரவமுள்ள
தோ அதுநீரின்கூறு. எதுகுடும்ளதோ அதுதேயுவின்கூறு. எ
து சஞ்சரிப்பதோ அதுவாயு. எதுகூவளி அது ஆகாயம்என்
றுசொல்லப்படும்.

(வி—ரை.) கடினம்=என்பு மாம்சம்முதலியன. திரவம்=
நெகிழ்ச்சிக்குணமுடையது. குடும்ளது=பித்தம்முதலியன. சரி

ப்பது = பிராணன் முதலியன, வெளி = இதயாகாசம் முதலியன. என்று சொல்லப்படுமென்பதால் இவ்விதப்பாகுபாடும் பரமார்த்தத்தின் நிலைபெற்றதன்பது குறிக்கப்பட்டது. மேற்கண்ட ஒவ்வொரு பொருள்களிலும் எல்லாப்பூதங்களினம்சங்கள் இருப்பினும் மல்லக்கிராமம் என்பதுபோல அவ்வுப்பூதமயமென பெருமபான்மை நோக்கி விவகரிக்கப்படுமென்பது கருத்து.

அவதரணிகை

இனி அப்பூதங்களின் அம்சங்களால் சரீரத்தில் நிகழும் உபகாரங்களைக் குறிக்கின்றார்.

சுதுவ்யுயிலீநாயாரணெ

சூவஃவிணீகாரணெ

தொஜோரூவடிஸுமெ

வாயுமடிமெ

சூகாஸுமகாஸுபுஜாமெ

என்று

(இ—ள்.) அனைகளில் பிருதுவி நாமத்தைதரிப்பதிலும், நீர்பிண்டமாக்குவதிலும், தேயுருப தர்சனத்திலும் வாயு கமனத்திலும், ஆகாசம் அவகாசங்கொடுப்பதிலும். எனது

(வி—ரை.) அவ்வைந்து பூதங்களுள் நாமாசென்றதெயருக்குதாரணமாய் ஆகிரமாயுள்ளருபத்திலே அதாவது அமைப்பிலே நிலம் உபயோகப்படுவதாம். அதாவது சரீரத்தின் தூவமைப்பு நிலத்தின் கூறாயமைந்ததாம். பிண்டமாக்குவது = இடுபெருள்களைச் சேர்ப்பது. சரீரத்தின்சந்திகளில் கபருபமாய்நின்றநீரே அவற்றைச் சேர்த்தல். உண்க- ரூபதரிசன = உருவத்தைக்காண்பது. செம்மை கருமைமுதலிய நிறங்களையும் குட்டை நெட்டை அகலம் நீளம் முதலிய அளவைகளையும் மற்றுமுள்ளபொருள்களையும் அறிவது. இது சரீரத்திலமையும்பாகம்முதலியவற்றுக்கும் உபலக்ஷணமாம். கமனம் = ஓரிடம் விட்டுமற்றோரிடத்துக்கேகுதல். அவகாசம் = சரீரத்தின் உட்புறத்துவாயுவை நிறுத்தத்தக்கவிடம். ஆகவே உபகாரம்விடது தாரூவம்வாதா

வெஷ்யாபுத | வம்வமூதமணாஹெடுதெஷஹா
நாமு ஹஹைதவஃ | = தரித்தல் ஒட்டுதல் அறிதல் நடை
உறுதி இவ்வைந்து குணங்களும் ஐந்து பூதங்களாய்த்தோன்றிக
ரீரத்தைக்காப்பனவாமென்பது இதன்கருத்து

அவதரணிகை.

இனி ஐந்து களிவிருப்பதென்பதை யெடுத்துக்காட்டுகின்றார்

ஸ்ராசுஸவெஷ்வகூஷஸுஸு

வக்ஷாசுராவெஜிஹாராவஸ

வ்யாணம்மெயவாமுதந

வாணிநாயாநவாநொமீந

வாய்விஷுமெஷுவஸ்யசூநநு வதூதகி என்று

(இ—ள்) செவி சத்தத்திலும் துவக்கு ஸ்பர்சத்திலும்
கண் ரூபத்திலும் நாக்கு ரசத்திலும் மூக்கு சுந்தத்திலும்
வாக்கு வசனத்திலும் கை யேற்பதிலும் பாதம் நடப்பதிலும்
வாயு விவெதிலும் உபஸ்தம் ஆனந்திப்பதிலுமிருக்கின்றது.

(வி—ரை) பூதங்களைந்தம் என்பு மாம்சம் முதலிய ரூபமா
ய் சரீரத்துக்குபகாரமாகுதோல் பூதகுட்கமங்களிலுண்டான இ
ந்திரியங்களும் சரீரத்துக்கு சப்தஸ்பர்சரூபரசுகந்தங்களை கிரகிப்
பதும் சொல்லுதல் ஏற்றல் நடை விடுதல் களித்தலான ஐந்து
தொழில்களைச்சரீரத்தில் நிகழ்ச்செய்வதும் ஞானேந்திரிய கர்மே
ந்திரியங்களுக்கு உபகாரமாம் என்பது தாத்பரியம். செவிமுதலி
யன தோல்முதலிய பொருள்களாமென்ற கயக்கத்தை யொழிக்
கவேண்டி அகற்றிற்கு விஷயங்களைக்குறித்தாரென்க.

அவதரணிகை

வெளிவிஷயங்களெல்லாம் மேற்கண்ட இரீந்திரியங்களாஸ
றியப்படுமாயினும் அகப்பொருள்களையறிவது எதனாலென வினா கி
கழ அதனைக்குறித்துரைக்கின்றார்

வாஸுபாஸுபுதிநிஸிநொதி

தேநலாஸங்கு தெவிகு தெவ |

விதெ நலாஜாநாதஜஹங்காரெணரஹ கரொகி
தாநிதாநிதஜிஷபிஷபுவத-கஜகி

(இ—ள்) புத்தியாலறிவான், நிச்சயிப்பான். மனதாற்
சங்கற்பிப்பான், விகற்பிப்பான். சித்தத்தால் நன்றாயறிவா
ன் அகங்காரத்தால்ஹங்கரிப்பான். அவையவை அவ்வவற்
றின் விஷயங்களைநிரூபிக்கின்றன. எ—து.

(வி—ரை) புத்தி, மனம், சித்தம். அகங்காரம் இந்த நான்கி
ன்தொகுதியான அந்தக்கரணமானது ஜீவோபாதிமான அவித்தி
யாசொருபம். அறிவான் = இஃது குடம் இஃது மனிதனென்ப
தாதி தெரிந்துகொள்வான். நிச்சயிப்பான் = குடமே மனிதனே
யெனத் தெளிவான். சங்கற்பிப்பான் = இதனையிங்ஙனம் செய்
வோமெனநினைப்பான் விகற்பிப்பான் = இதனைச்செய்யக்கூடா
தெனத்துணிவான். நன்றாயறிவான் = இஃது என்னுடைய தெ
னமமதையைப்பெறுவான். அகங்கரிப்பான் = யான்என அகந்
தைகொள்வான். மேற்கண்ட தொழில்களில் கருவிகளைப்போல் எ
ழுவாயும்தெட்டாந்து குறிக்கப்படுதலால் அவனையும் சேர்த்துசரி
ராதாரமைந்தெனக்கொண்டுண்ணிப்பூர்த்திசெய்துகொள்ளவே
ண்டும். அவ்வவற்றின் விஷயங்களென்பன முற்கூறிய அறிதல்
தெளிதல்முதலியன - இதனால் ஒவ்வோரிந்திரியங்களுக்கு ஒவ்
றொருவிஷயங்கள் விவஸந்தையாயிருப்பதுபோல இவற்றிற்கும்
விஷயங்கள் விவஸ்தையாயிருக்கும் என்பதாயிற்று -

அவதரணிகை

இனி பனிரெண்டாசிரயங்களுக்கு நிக்கின்றார் -

கூதல்ஷ்வாஸுபதி

ஷுபெஸாஸாஃ தேபாஸாஜிவணகூடாஸஷாயதிகூஃ |

தாநாஸுபதெகெகரவாஸுபுதி

என்றும்

ஷுடுஷுஷாவவிகாராஃ

சுவலிஜா யதெதவயபுதெ

விவரிணர்தெதவகூயதெ

விநயபுதீதிவகூயதெதவ ||

என்றும்

(இ—ள்) எதனால் ஷடாச்ரயமெனின், ரசங்களாறு இ
னிப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, உரப்பு, துவர்ப்பு, கைப்பு, என்
பன. அவைகளையாச்சிரயித்தமையாலும் அவைகளாலாசிர
யிக்கப்பட்டமையாலும். என்பதும்

ஆறுபாவவிகாரங்கள். இருக்கின்றான், பிறக்கின்றான், வ
ளர்கின்றான், பரிணமிக்கின்றான், இளைக்கின்றான், அழிகின்
றான், என்று விகாரமடைவதும். என்பதுமாம்.

(வி—ரை) அறுவகைச்சுவைகளுக்கும் ஸ்தானமும், அறுவ
கைச்சுவைகளால் உளருவதும், சரீரமேயென்பதன் கருத்து. பா
வவிகாரங்கள் = பிராணிகளில் தோன்றும் திரிபுகள்— இருத்தல்
முதல் அழிதல் வரைவிகாரங்களையாதலால் அவைகளை ஷடாதுவா
ய் விகாரமென்றும் குறித்தது

அவதரணிகை

இனி அறுவகைகளான குணங்களின் சம்பந்தங்களைக்காண்
கென்றார்.

ஷுடுஷுஷகூரணிதேவாயாஸூயிஷாந

உணிவகூரகூரெயுநாகூதவிஸூயி

தகூநூஸூரிதம்

ஷூவாஸூரணிகூரகூரகூரகூரகூரகூர

தகூரகூரகூரகூரகூரகூரகூரகூரகூர

என்று

(இ—ள்) மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம்,
ஆக்னேயீ, அனூஹதம், விசுத்தம் என்பன அந்த நாடியைப்
பற்றி நிற்பதாம். ஆறுகுணங்களோ காமாதிகளும் சமாதிக

கூமாம். அவற்றின்யோகம் அவற்றின்நிட்டை, இவையுடன் கூடியது. எ—து

(வி—ரை) ஆக்ஞாஸ்தானத்தையே யிங்கு ஆக்னேயீயென்றார். அதனையனாஹதத்தினமேற்கூட்டுக. ஆந்தநாடியை = பிரம்மநாடியெனப்படும் சுழிமுனைநாடியை. காமாகிகள் = காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம், மதம், மாச்சரியம் இவை. சமாதிகள் = சமம், (வெளிப்புலனடக்குதல்) தமம் (உட்புலனடக்குதல்) திதினைக்ஷை, (குளிர்ச்சிவெப்பம் முதலியவற்றையேற்றல்) ஷைமை (வசைமுதலியவற்றைப் பொருத்தல்) வீரீதி (வணக்கம்) கருணை = (மற்றவர்களுயாமேற்காமை) இவ்வாறும் காமாகிகளுக்கு எதிர்மறைக்குணங்களான சமாதிகளாம். அவற்றின்சம்பந்தமென்பதாதி அதன்விவரணம்.

அவதரணிகை.

இனி எழுதாதுக்களைக்குறிக்கின்றார்.

சுயவஷவஷஹமாம்பார

வம்வாஸ்ய ஸுபெயவதநிஷாடாபிஸுதி

ஹஷாநிஷாஸ்ப்ஸம்ஜாஃ

புதிவிபாஹவஃகிஸவ ||

என்று

(இ—ள்.) இனிஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம்; பஞ்சமம், மத்தியமம், தைவதம், நிஷாதம் என்றுஇஷ்டமும் அனிஷ்டமும்மான சப்தங்களின் பெயர்கள். ஆக அவை எழுவகையாம். எ—து

(வி—ரை.) ஷட்ஜம் முதலான ஸ்வரங்கள் காந்தர்வவேதத்தில் பிரசித்தங்கள். இஷ்டம் = விரும்பத்தக்கது. அனிஷ்டம் = வெறுத்தக்கத்தக்கது. காதலிகள் கொஞ்சம்சொற்களிலும், கடுகானகங்களில் கால்நடைகள், கடுமொலிகளிலும் மேற்கண்ட ஏழு ஸ்வரங்களே அமைக்கப்படும்மையை மனிதர்க்கின்ப துன்பங்களைவிளைவிப்பதுஆனபவசித்தமாதலாலென்க. இஃது ஒருவகையேழுதாதுக்கள்.

அவதாணிகை

மற்றொருவரை ஏழுதாதுக்களைக்குறிக்கின்றார்.

ஸாஹோராக்ஷுஷோயகி

வீதீக்ஷிமஃவாணரஹி

ஸவ்யபாதவஸூகண-ஹம் ||

(என்பது)

(இ—ள்.) வெள்ளை, சிவப்பு, கறுப்பு, சாம்பல்நிறம், மஞ்சள், ஊதாச்சிவப்பு, சிவப்புக்கலந்தவெள்ளை ஆக ஏழு வர்ணங்கள் உடையன ஏழுதாதுக்களாம்.

(வி—ரை) வெள்ளை = ரசதாதுவாம். அதற்கு இஃது உருவ மெனக் குறிக்கஇயலாமையால் அதனையொருவாறு வெள்ளையெ ன்றது. சிவப்பு = சரீரத்தள்ளுதிரம். கறுப்பு = சரீரத்துப்புலா ல், சாம்பல்நிறம் = மேதஸ். (அதாவது ஊண்டண்) மஞ்சள் = வெ ண்மைமலிந்த மஞ்சள் என்பது. ஊதாச்சிவப்பு = சீழ். சிவப்புக்கலந் தவெள்ளை = சுகலம் என்று சேர்க்கவேண்டும். இவ்வர்ணங்களுக்கு ரியகிரணத்தில் உள்ளன. இவைகளே அச்சுரியனுக்கு ஏழுக்குறி ரைகளென வழங்கப்படும். இதனால் ஸவ்யபாது ஹம்ஸாஹோஷா ஹிஜாஸாஹி யாதவஃ = ரசம், உதிரம், புலால், ஊண் தண், என்பது, சீழ், சுகலம் என்றுள்ள ஏழுதாதுக்கள் என்றதைத் தி யசாஸ்திரப்படி அவையே சரீரத்திற்கு மூலமெனக்காட்டப்பட்ட டன. இவ்விடம் ஏழுவர்ணங்களைவேருகவும், அவ்வவ்வர்ணங்க ளுக்கிடமான ரசாதிதாதுக்களை வேருகவுமெடுத்தால் பதினான்கா கும், அறியத்தகுந்த பொருள்களும் என்பததைந்தாய்முடியும், அ வ்வர்ணமுள்ளதாதுக்களே இதன்பொருளாயின், எழுபத்தெட் டேயுள்ளனவாயிதகு பொருள்களென, வேற்படும். இவ்வளவால் தூலசரீரகோசத்தையும், குக்குமசரீரகோசத்தையும், லிககச ரீரகோசத்தையும், சுத்தஜீவசொருபத்தையும் பகுத்தறிவிரும்பி ன், அல்லது பஞ்சகோசங்களையும் இலக்கணங்களுடன் தெளியவிரும் பின் அறியவேண்டிய பதார்த்தங்கள் மேற்கண்டபடி என்பத்தெ ட்டில்லது என்பததைந்தாமெனத் தெளியப்பட்டது.

அவதரணிகை

மேற்கண்ட பொருள்களாலுமையும் சரீரத்தினுதிகாரண
மானரசசொருபத்தை நிரூபிக்கின்றார்.

கலூரஹிதா கலூவி ஹி ஹிஷயாஜாயண உபலீயநெ

வரஸுரஸமணகாஸீ

யாபொநிலாரஸம் ||

(என்று)

(இ—ள்) ஒருவனுக்கேதோ ஒரு ஏதுவால் என்றே
னும் ஒர் பொருளைப்பற்றி உண்டாய்வித்தியடையுர். ஒன்று
க்கொன்றுரசகுணமாதலாலதுகாரணம். அதுவேரசமாம். எது

(வி—ரை) ஒருவனுக்கென்றது பொதுச் சொல்லாதலா
ல் முக்தனல்லாத மற்றய ஜீவன்கள் மேனின்றது. ஏதோ ஒரு
ஏதுவால் = பல ஏதுக்கள் ஒருவனுக்கு ஒருபொருளைக்கருதஉளவா
தலின் அவையெல்லாம் இங்கு குறிக்கப்பட்டன. என்றேனுமெ
ன்றது எல்லாக்காலத்திற்கும் குறிப்பு. ஒருபொருளைப்பற்றி = வி
ருமபத்தக்ககுணமுடையவோர் பொருளைப்பற்றி. உண்டாய் வி
ருத்தியடையும் = உண்டாம் நிலைமையில் நிற்காதுமென்மேலும்வ
ளரும்; ஒன்றுக்கொன்றுரசகுணமாதலால் = பொருள்களுள் ஆன்
மாவும் சேர்ந்தமையால் கருதுவானும் கருதப்படுவதும் சேர்
ந்து ஒருபொருள் உண்டாகவேண்டுமாயினால் இருபொருளின்
இயல்புகளும் சரீரவேதுவான ரசமெனப்படுமாம் என்றதாயிற்று.
இங்கு விசாரிக்கப்பாலதிது — உலகப்பொருள்கள் காணப்படுவன
வும் காண்பானுமாக இருவகைப்பட்டன. காண்பானிடத்து ரச
ங்கள் (சுவைகள்) ஒன்பது, காணப்படுவனவற்றுள் உள்ளன ஆ
று. முற்கூறிய ஒன்பாண்டுவைகள் இன்பம்முதலியன. அவை இ
ன்பம், வீரம், கருணம், அற்புதம், ஹாஸியம், பயானகம், ரௌ
த்ரம், பீபத்ஸம், சாந்தமென்பனவாம். காணப்படுவனவற்றுள் —
இனிப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, கைப்பு, உரப்பு, உவர்ப்பு என அறுவ
கையாம். இப்பதினைந்துவகைச்சுவைகளையும் காணப்படும்பொரு
ள்களிடத்தே அமைந்தனவென்பார் சிலர். மற்றுஞ்சிலர் சொற்
சுவைகளென்பதென்றும். பொருள்களையெனவொன்றும் கூறுவர்.
புருடனிடத்துச் சுவைத்தலுக்கேதுவான விருப்பமென்ற வேரார்

பண்புளதாதலால் அதனைச் சேர்த்துப் பதினறுவகைரசங்களுண்டாம். இதனிடத்துள்ளமுறையிது— ஆன்மாவிடத்துள்ள விருப்பமென்ற மூலரசமே ஒருபொருளினறிவடித்தோன்றித் தம்மிடத்துள்ள இனமும் முதலிய ஒன்பான்சுவைகளுக்கு விஷயங்களாகிய சில பொருள்களைக் கவர அதன்மயமாய் அதனைச் சுவைக்க முயற்சினையுண்டாக்கும். ஆதலால் லெம்முயற்சிக்கும் காரணம் விருப்பமேயாம். இதனையே ஸங்கற்பமென்பார் மேலோர். உதாரணமாக இன்பரசத்திற் ளுடமானலோர் சேதனனிடத்து அச்சுவைக்குவிஷயமான ஓர் மங்கையைப்பற்றி விருப்பமுண்டாங்கால் அதற்கு அம்மங்கையினது அழகு முதலியன ஏதுவாவதுபோல இதழினிமை முதலியனவும் ஏதுவேயாதலால் சுவைக்கப்படுவனவான பதினேந்து சுவைகளும் விருப்பமென்றதோர் சுவைகொண்டு ஆன்மாவிடஞ் சென்று அம்மங்கையை மணக்க ஏதுவாதலால் அதுவே பரம்பரையில் சரீர ஏதுவாம். ஆகவே ரசம் சர்வவேதனவாகின்றது. அதனாலேயே ரசேகவரசித்தாந்திகள் எல்லாம் ரசமயமேயெனவும், பிரம்மமும் அதுவேயெனவும் துணிகின்றனர். ஆகவே சரீரத்துள்ள விருப்பமென்றரசத்தால் இனிமைமுதலிய அறுவகைச்சுவைகளுள்ள பொருள்களருந்தப்பட அவைகளெல்லாம் சரீரத்தில் உட்சென்று சொள்ளு பித்தம்முதலிய வற்றுணமைந்த இனிமை புளிப்பு முதலியபொருளால் பரிபாகப்பட்டு பித்து ரூபமாய் முடிய மனத்திற்கேன்று மின்பச்சுவையால் புருடன் சொரூபச்சுவையானவிருப்பம் இதழினிமை முதலிய பல்சுவை நிறைந்த பெண்களை மணக்கச்செய்ய மெள்ள அவ்விரியும் ஆடவரைவட்டு, மகடேக்கள் கருக்குழியடையும். ஆகவே உலகத்தில் ஓர்சரீரமுண்டாம். அங்ஙனமாயின், ஆன்மாவிடத்து விருப்பமாயும் சுவைக்கப்படும் பொருள்களிடத்து இனிமைமுதலிய அறுசுவைகளாயும், சரீரத்தவைகளைப்பாகஞ்செய்யும்சுவைகளையும் திரிந்து சகலத்துக்கும் சரீரபுஷ்டிக்கும் ஏதுவாய்மனதில் இன்பமாய் வாதரைக்கலக்கச் செய்து மேற்கண்ட எல்லாச்சுவைகளுக்குமிடமான ஓர் சரீரத்துக்கேதுவாய் நின்றவின், அதுவே சர்வவேதனவா பென்றோம். காரணமும் காரியமும் சுவைப்பதும், சுவைக்கப்படுதும்; இரண்டும் ரசங்களேயாதலின், இவையொன்றை யொன்றுடற்றும், ஆகவே தாமமைந்தாற்போல் தம்போன்ற ஓர் தொகுதிக்கேதுவாம் என்றது, இம்மந்திரத்தின் கருத்தாயமைந்தது.

தீர்த்தங்களுக்கும் மூலமாய் கர்ப்பம் முதல் தொடர்ந்து ரா
 டோறும் புசிக்கப்படும் பொருள்களின் குக்குமங்களானரசங்க
 னாற்பருகிவிதாவின் சரீரத்தில் இன்பம்முதலியரூபமாய்த் திரிந்
 து உறப்புமுதலியவற்றின் சொரூபத்தையும் ஏற்றுபதினைந்தமை
 ப்புகளைப்பெறுகின்றது. இன்பநுகம்சியைப்பயனாய்ப்பெற்றதின்
 பரசம் லௌகிக விற்பரூபமாய் ஆண்பெண்களை மருவச் செய்து
 பிரகிருதி இருஷ்டியேதுவாய் நின்றது. அஃது இன்பரூபமாய்நின்
 று எச்சமயம் மங்கையரது ருதுகாலத்தில் ஆடவரைமணக்கச்
 செய்யும், அன்றமனதில் இன்பரூபமாய் சரீரத்துள்ளிறைந்து இரு
 வருக்கும் சரீரத்தைமற்றக்கச்செய்து ஏகவின்பரசமாய்சொற்பீகா
 லம்இருவரை நிறுவித்து புருடன் இதய்கோசத்தின்வழி அப்பு
 ருடனருந்திய பல்வகைவஸ்துக்களின் வழியுட்கென்று ஒரு சரீ
 ரத்தை அவாவிரிற் குழியரை முக்கியப் பிராணகோசங்களுடன்ச்
 சீவசரீர பதார்த்தசாரபூதமான சுக்லிலத்திற்செலுத்தி அச்சுக்
 லத்தை சரீரத்துள்ள தனஞ்சயவாயுப்பிரேரணவசத்தால் சரீ
 ரம்விட்டுவழி உச்செய்து அச்சரீரத்தைப்போன்ற அமைப்புக்கி
 டமாக்கி அதோ முகப்படுத்தி டெண்களின் கருக்குழிசேர்க்கின்
 றது. புருடசரீரத்திற்றானே ஆண்மை பெண்மை அலித்தன்மை
 முதலிய புருடசரீரத்திற்றானே உண்டாம் என்பதைப்பற்றி பின்
 னர்நிருபிப்பாம். மீண்டும் அதேரசம் பெண்களிடத்திருந்து அவர்
 சரீரத்தில் காதலையுண்டக்கி கவைக்கப்படும் அறுவகைப்பொரு
 ள்ஊப்பரிபாதித்து அப்பொருள்களின் சரீரத்தால் சோணிதத்
 தைவிருத்திசெய்து அவர்சரீரத்தையடைந்த சுக்லத்திற் கேற்ற
 வாறுபாகம் செய்யவீக்கும். அவ்வரசம் முதலில் ரகத்தையுண்
 டாக்கும். ரகத்தில் மாம்சம் உண்டாம். சரீரத்திற் கவைக்கப்ப
 ட்டபொருள்களில் அறுவகைகளாலேயே ரக்தமுண்டாம் என்ப
 தும் அதனிடத்தே மாம்சமுண்டாமென்பதும் வைத்தியத்திற்றிக
 ண்டதே. இனிப்பு முதலிய அறுவகையை முன்காட்டினோம். மே
 லும் ரசசித்தாந்திகளேயுடைய அறுவகை ரசங்களைப்பிரிப்பதுமுண்டு
 மஹாரசம், ரசம் என்ற இரண்டுசேதனரசங்களும் காமம் = (விருப்
 பம்) ஸாடம் (ஸவிமை) தாது (ரக்தம்முதலியன) ரசம்(சுவைகள்)
 என்று நான்கு அசேதன ரசங்கள், ஆகஆறு. சேதன ரசங்களு
 ள்மஹாரசமென்றது ஸர்வஜகத்காரணமானிடமம். ரசமென்ப

துஜீவன். விருப்பம்முன்னரே நிரூபிக்கப்பட்டது. ஸாரமென்பது ஸர்வபதார்த்தத்திற்கும் ஆதாரமாம். அதனையே பாரதமென்பார். அது எல்லாப்பூதங்களினம்சமுள்ள தென்றும், ஸர்வசித்திகளையும் கொடுப்பதென்றும், ரசசாஸ்திரங்களில் விரிவாய் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ரத்தத்தின்பூர்வாவஸ்தையாயுள்ளது ரசதாதுவாம். தான் சுவைத்தபொருள்களின் பரிணாமத்தாலமையும் அறுவகைச்சுவைகளோ ஸ்பஷ்டம். மற்றது வேறிடத்தில் மஹாரசம்முதல் அறுசுவைகள்வரையுள்ள அறுசுவைகளினின்று பிரத்தியட்சமான்ரத்தம் உண்டாகின்றது. அதினின்று மாம்சம் முதலியன உண்டாகும்முறைகளை வைத்யசாஸ்திரத்திலும் ரசேகவரசித்தாந்தத்திலும் கண்டு கொள்க.

அவதரணிகை.

அதனையேவிரித்துரைக்கின்றார்.

ஸூக்தஸொணி தஸ்யொயாமாசு

சூயத-இதமவெ-ஹுஷிவ புவஸ்யாம்நயதி

ஹுஷியெவெ ஸாணாதிஃ |

சுமிஸாநெவித்யு ||

விதஸ்யாநெவாயஃ |

வாயுஸ்யாநெஹுஷய ||

(எ—அ)

(இ—ள்.) சுகலசோணிதங்களின் சேர்க்கையால் கர்ப்பமானது இருதயத்தில் உண்டாகின்றது. விவஸ்தையுண்டாக்குகின்றது. இருதயத்தின் உட்புறத்தி லக்கினியுண்டு. அக்கினிஸ்தானத்தில் பித்தத்தைச் சேர்ப்பிக்கும். பித்தஸ்தானத்தில் வாயுவந்து சேரும். இதயத்தை வாயுஸ்தானத்திலமைக்கு மென்பது.

(வி—ரை) தனித்தசுகலமாவது சோணிதமாவது கர்ப்பத்துக்கேதுவாகாதபற்றி அவ்விண்டும் சேர்ந்தே கர்ப்பமுண்டாமெனக்கு நிக்ுகின்றார். கர்ப்பமென்பது விருத்தியடையக்கூடிய சரீரத்தினை விவையாயுள்ளது. ஒவ்வொருவிதைக்கும் முளைக்குந்

பீஷமென்ற அம்சத்துக்குமேல் நெருங்கியதோர் ஆவரணமிருக்க வேண்டியது அவசியமாதலால் சுக்கிலத்திற்கு சோணிதமவசியமிருந்தே காரியமுண்டாகவேண்டும். அரிசிபோன்ற சுக்கிலத்திற்கு உயிபோன்ற சோணிதாவரணமில்லாவிடின், அது கர்ப்பமாகாதென்பது கருத்து. அது ஒவ்வொரு சரீரத்திற்கும் வேறுபடும் கர்ப்போற்பத்திலுரையில் புருஷசரீரத்திற்குள்ளே விதைமுதிரும்கியாயத்தால் சுக்கிலமும் சோணிதமும் கலந்து பரிபாகத்தையடையும். இங்கு அறியவேண்டியதைத்தியரகசியம்வருமாறு—ஒவ்வொருசரீரமும் ஸ்திரீபாகம் புருஷபாகம் என இரண்டும் கலந்ததே. புருஷசரீரத்தின் இடது புறத்தை ஸ்திரீபாகமென்பார்கள். அதனிடத்திற்சோணிதம் பரிணமிக்கும். ஆகவே அப்பாகம் நிலமும்வலதுபாகம் பீஜரூபம ஆகும். இதனையாரியாசாரகசியத்தில் விதித்துக்காட்டினோம். புருஷசரீரத்தில் உள்ள சுக்கிலதானுவில் சோணிதாம்சமும் சேர்ந்தாற்றான் அது மற்றொரு சரீர ஏதுவாம். மேல்தோல் விலகியவது உண்டாகாநிலைமையிலாவது உள்ள விதை முனையுண்டாக்குவதில்லையென்றோம் அங்குள்ள மே இஃதுமென்க- புருஷசரீரத்திலுள்ள சுக்கிலத்திற்குள்ளேசோணிதபாகமும் கலந்திட அது இதயஸ்தானத்தை யடைந்துகர்ப்பமென்றபெயரைப்பெறும் விவஸ்தையடைகின்றது. முதலில் வேறொருசரீரத்தையுண்டாக்கிவைக்கத்தக்க அமைப்பைப்பெறுகின்றது. இதயம் என்பது அண்டு இருபத்தாறு துறட்டெலும்புக்குள்ளாக ற்சேமித்துவைக்கப்பட்டதும், சிவந்தநிறமாய் ஐந்து துளைகள் உள்ளதும் சரீரமத்தியத்துக்கு கிழிது இடது புறத்தில் நிலைபெற்றஸ்தானமாம். அதனிடத்துமுற் கூறியரசதானுவாலும் (விரும்பத்தாலும்) தனஞ்சயவாயுவாலும், சுக்கிலசோணிதங்கள் வந்துசேருகின்றனவென்பது கருத்து- மேல்கண்ட இதயம் சரீரத்துள்ள ரத்தத்திலுள்ள மலத்தை நிவிர்த்தி செய்து வந்தான் ருக்வே அதனிடத்தே சுக்கிலசோணிதங்களுள் கலந்து சென்று கர்ப்பமாகுமென்பது நியாயமாம் இனிமேலே பீஜாவசூகக் கூர்வெம்பிராஜாபத்தியருதுகாலத்தில் என்று தொடங்கி ஸ்திரீகர்ப்பப்பிரவேசத்தையிந்துவுக்குச்சொல்லப்போகின்ற மையால் இங்கு சொல்லும்பரிபாகங்களெல்லாம் புருஷசரீரத்திற்குள்ளேன்றேற்படுகின்றது இங்ரு சுக்கிலசோணிதங்களின்பாகம் கர்ப்பவேதுவென்றது புருஷகர்ப்ப

பத்திற்றான். சரீரத்துள்ளவேழுதாதுக்களைக்கணக்கிடுமிடத்துசக்தி
லமென்றது சோணிதத்தையும் கலந்தே நிரூபிக்குமாம் ஆதலாற்
றானே பெண்களின் சரீரத்துக்கும் சுக்கிலமே ஏழிலொன்றாகத் தா
துக்களில் குறிக்கப்பட்டது. உண்மையில் ஒவ்வொருவிதையும் ஒ
வ்வொரு ஆவரணமி சிறி முளைக்காதுபோல, எக்கிலமும் சோணித
முயில்லாது முளைக்காதென்றோம். புருஷர்களின் பீஜங் விரண்டு
ள் இடது புறத்தில் பரிபாகமடையும் சுக்கிலம் சோணிதபாகம் அ
திகமுள்ளதாதலால் அதனாலுண்டாவது பெண். வலதுபுறத்தில்
பரிபாகமடையும் சுக்கிலத்திற் சோணிதபாகம் குறையுமாதலால்
அதனாலுண்டாவது ஆண். இதுமூன்றுமாசங்களில் பரிபாகத்
தையடையுமென்று மூதறிஞர் கண்டார். அங்ஙனம் பரிபக்குவ
மாய் பீஜத்தில் இருக்கும் பிந்து ஆடவர் பெண்களிடத்து காதலுட
ன்கலக்குங்கால் ஓர் புறத்துபீஜத்திருந்துபிந்துமேனோக்கிச் சென்று
ஸர்வசரீரஸாரபூதமானரசதாதுவால் தனஞ்சயனென்ற வாயுப்
பிரேரணையாற் கவசமிடப்பட்டு இதயத்தைச்சேரும். இரண்டி
டத்தும் பரிபாகக்குறைவுள்ள பீஜங்கள் சமமாகமேனோக்குவதுமு
ண்டு. இதயத்தினிடத்துநரக்கினியுண்டு, அது உஷ்ணரூபம், பெ
ண்களிடத்துண்டாம் வீருப்பமென்றது காமாக்கினியெனப்படும். ம
னதினிடத்துஸநகந்தரூபமானசைதன்யப்பிரதிபிம்பாக்கினியொ
ன்று. இம்மூல்கையக்கினியுமேற்கண்டஇதயஸ்தானத்திலேயே அ
க்கருவின் கண்பித்தத்தை, உஷ்ணின்றது-பித்தஸ்தானத்தில் = பித்த
த்திற்கிடமாய் அக்கருவின் கண்ணே, பித்தம்தோன்றினவுக்கணத்தே
வாயு = முற்சரீரம்விட்டது முதல் அக்கணம் வரை ஆன்மாவைப்பற்
றியவந்த ஒன்பதுவாயுக்கள், இங்கு இவ்வொன்பது வாயுக்களைசாதி
யொருமைபற்றிக்குறித்தது அதனிடத்துக்கட்டுண்ட ஜீவனுக்கு
முபலக்கணமாம். பிறகு வாயு = தனஞ்சயமென்ற ஸர்வசரீரவி
யாப்தமானவாயு. இது புருஷசரீரத்துள்ளதே. இதயத்தைமு
ற்குறித்த ஜந்துதுளைகள் முதலிய இலக்கணங்கள் கூடியஇதயத்தை
(மாமசபிண்டத்தை) அமைக்கின்றது = ஜந்துமுனைகளுடன் (த
லைபும் இருகாலும் இருகைகளும் முளைகளாம்) கூடிய கர்ப்பத்
தையுமைக்கத்தக்கநிலைமையில், சுருக்குகின்றது என்பதுதாற்பரி
யம். இதனால் இதயத்தில் விவஸ்ஸதயடையச்செய்கின்றதென
பது விரிக்கப்பட்டது.

அவதரணிகை.

இனிமேல் நடக்கும் முறையெய்க்குறுகின்றார்,

புராஜாவக்யகூகர்வெஸம்பொமதி
வனகராத்தொஷிதகையவவதி (என்று)

(இ—ள்) பிராஜாபத்திய ருதுகாலத்தில் வினியோகி
பட்ட ஒருதினம் பூர்ணமானால் கலலமாகும்.

(வி—ரை.) பிராஜைகளுக்குப்பதிபதி. ஆதலால் அவனது
தன்மை உத்பாதகத்துவமாம். அதாவது கர்ப்பத்தையுண்டாக்
குமாற்றலென்க. பெண்களுக்கு எந்தக் காலத்தில் கர்ப்பத்
தையேற்றுவுளர்க்கும் சவுசரியம் சரீரத்திலமைகின்றதோ அது
வே பிராஜாபத்தியருதுகாலமாம். மாதவிடாய்முதல் நாண்காவது
தினம்தொடங்கிய பதினாராம் தினம்வரையில் அக்காலமென்று
உண்மையறிந்த மூதறிஞர் கூற்று. அச்சமயத்தில் சம்பந்தமடை
தலால் முற்கூறிய பிந்து சோணிதத்திற் கலக்க ஒருதினமிருக்கும்
பொழுது கலலமாகின்றது. இவ்வவஸ்தைகபத்தைப்போல் அதி
நக்கடினமல்லாததும் ஓட்டமற்றதும் இளந்தோற்றோலவன்னது.
இதனை நஞ்செனவுழங்குவார். இதில் சரீரமாய்ப்பரிபாக மடைந்
தது போகச்சிறிதுபாகம் எஞ்சிநிற்க பிரசவகாலத்தில் குழந்தை
க்கு முன்னுது பின்னாவது மெளிகரும். இதுபுருஷவீரியம்கலந்
தசோணிதத்தின் பரிபாகமாதலால் பிரசவபரியந்தம் ஸ்திரீகளுக்
கு பிரதிதினம் போஜனத்தாலுண்டாகும் சோணிதாம்சம் கர்ப்பத்
திற்கலந்து அக்கர்ப்பத்தினம்சமாய்ப்போனதுபோக எஞ்சினதே
அச்சமயம் வெளிவருகின்றது. இங்குசிலர் ஏழுதினத்திற் கலல
மென்றும், சிலர் ஐந்துதினத்திற் கலலாவஸ்தையென்றும், சொ
ல்லுவார்கள். அங்கு கலலமென்ற சொல்லுக்கு தோலும் பையு
என்பும்பொருளாதலால் மெது, கடினம், மிக்கக்கடினமென்ற பா
கவிசேஷங்கனையதன்பொருளாய்க்கொண்டு அவைகளின் பொரு
ளொற்றுமைகூறுக. இங்கு சிறுடைபோல் இருப்பது பொருளா
ய்க்கொள்ளின், தோல்போன்றது ஐந்துதினங்களிலும், என்பு
போன்றது ஏழுதினங்களிலுமென்று ஒருவாறு கொள்ளலாம்.

அவதரணிகை.

இனிமுறையைக்குறிக்கின்றார்.

ஸுபுராபெத்ராவிதம்ஸுபுஷுபவதி !
 சுபுராஸாஹுனொணவினொஹவதி ||
 சோஸாஹுனொணகரிநொஹவதி |
 சோஸாஹுபெநஸிரிசுபுநொத ||
 சோஸாஹுபெணவாஹுபெநொஹவதி |
 சுபுஷுபெநொஹவாஹுபெநொஹவதி ||
 வொஹொஹொஹவாஹுபெநொஹவதி |
 ஹொஹொஹொஹவாஹுபெநொஹவதி ||
 ஸுபுஷுபெநொஹவாஹுபெநொஹவதி |
 சுபுஷுபெநொஹவாஹுபெநொஹவதி ||
 நவொஹவொத | (என்று)

(இ—ன்.) ஏழுதினங்களிற் றந்தாஸ் நீர்க்குமிழியேன்
 றதாகும். பதினேந்துதினங்களுக்குள் பிண்டமர்கும் மாசத்
 திற்குள் கடினமாகும். இரண்டுமாதங்களில் தலைமுளைக்
 கும். மூன்றுமாஸங்களில் காலுண்டாகும். இனி நான்காம்
 மாதத்தில் வயிறு, இடை இவைபுண்டாகும். ஐந்தாம்மாதத்
 தில் மூதுகென்புண்டாகும். ஆறாம்மாதத்தில் மூக்கு,கண்,
 செவிகள் உண்டார்கும். ஏழாம் மாதத்தில் ஜீவனை ய
 டைந்ததாகும். எட்டாம்மாதத்தில் ஸர்வசம்பூர்ணமாகும்.
 ஒன்பதாம் மாதத்தில் பருக்கும். (எ—து)

(வி—ரை) நீர்க்குமிழியென்றது முந் கூறியகலஸத்திலும் சி
 றிது கடினமாயுள்ளது. அமைப்புமட்டிலும் இந்ததிருஷ்டாந்த
 ம் கூறப்பட்டதென்க. பிண்டமென்பது அகிலும் சிறிது கடினம்
 அதிலும் கடினமான அவஸ்தை இங்குகடினமெனக் குறிக்கப்பட்
 டது. காலுண்டாமென்றது கைக்கு முபலக்கணம். முதுகெலு
 ம்புன்றது எல்லாஎன்புளுக்குர் குறிப்பு. மூக்கு முதலியன
 ஸமஸ்தலட்சணபரிபூர்த்தியைக் குறிப்பன. ஜீவனையடைந்தது =
 சுஷுபத்தியிலிருப்பதுபோல முற்றும் மயங்கியிருந்தநிலைமையவி
 ட்டுசொப்பனம்போன்ற ஸ்திதியைப் பெறுவானென்பதென்க.

ஸர்வஸம்பூர்ணம் என்றது, சிந்தை முதலிய மனோவியாபாரங்களையும் குறித்தது. இங்கு சல்லியதந்திரத்தில் விநோதம் கிழித்துண்டு. ஆயினும் அதுகுற்றமல்ல. இச்சாதந்திரத்திற் கதனிடத்தே தாத்தரியமின்மையால் இங்கு குறிக்கப்பட்ட அஸ்தையெல்லாம் தூலங்களையுன்றி சூக்குமங்களல்ல. ஆகையால் தேசபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலும் ஆதாரபேதத்தாலும்மற்றயபேதங்களும்கம்பவிக்கவேண்டுமென்றறியவேண்டும்.

அவதரணிகை

இனி பீஜத்திற்றானே சுக்லசோணிதங்களைப்பிரித்துஆண்பெண்முதலிய ஜனனங்களின் வேற்றுமைகளுக்குக்காரணத்தைக்காட்டுகின்றார்.

ஸுக்லஃ—ஹாமஸுராணிதம்ஸ்ரீஹம்

உஹபஞ்சீவம்

வித்யுரெதாசிரெகாஸவாஸு—வஷாஹவதி

ஸாத்யுரெதாசிரெகாஸவியொஹவதி

ஸ்ரீயொஹிகாஸிதஸ்தாஸாஸு—வாஸிகுரூப

தாவனவஸஹ—ஹவதி

உஹயொஸு—ஹதௌஸு—ஸவ—ஸகொஹவதீதி

(இ—ஸ்.) சுக்கிலம் புருஷபாகம். சோணிதம் ஸ்திரீபாகம், இரண்டும் நபும்ஸகம். தகப்பன் ரோதஸ் அதிகமானால் புருஷனாகும். தாயின் ரோதஸ் அதிகமானால் ஸ்திரீயாகும். பெண்களன்றோ காமினிகள். அவர்களுக்குச் சுகமதிகமாதலாலவர்களே யதிகமாய்ப்பிறப்பார்கள் இருவருக்கும் பிளம் சமமானால் நபும்ஸகமாகும்.

(வி—ரை.) புருஷசரீரத்திற்றானே உலதுபுறமும் இடதுபுறமும் புருஷபாகமும் ஸ்திரீபாகமும் என்று நிரூபித்தோமாதலால் அங்குள்ள புருஷபாகபீஜத்தின் பிந்துவே சுக்கிலமெனவும், ஸ்திரீபாகபீஜபிந்துவே சோணிதமெனவும் ஏற்பட்டது. ஆகவே

யாலிப்பிரகரணத்தில் இதரசாஸ்திரப்பிரசித்தமான சுக்லிசேரணிதங்கள் இவ்விடத்தில் கிராஹ்யமன்றெனவும், மற்றுசங்கேதமாய் முந்கூரிய புருஷசீரத்துள்ள பிந்துக்களே அங்ஙனமாமெனவும் இவ்வசனம் குறிக்கின்றது. இதனால் இம்மந்திரத்திற்கொன்னபிரகாரம் புருடரது பீஜேகோசத்தில் வலதுபுறம் புருஷபாகமும் இடதுபுறம் ஸ்திரீபாகமும் ஆதலால் வலதுபாகத்தின் பிந்துமலிந்தால் புருஷபாகமும் இடதுபாகத்து பிந்துமலிந்தால் ஸ்திரீசீரமாகவும் இரண்டுபுறமும் மலிந்தால் அது நபும்ஸகமாகவும் ஆகுமென்று இவ்வசனங்களின் கருத்தாம். அற்றேல் புருஷபாகம் ஸ்திரீபாகம் என்ற சப்தங்களுக்கு புருஷஸ்திரீகளே. அர்த்தங்களாகக்கொண்டு பொருள்கொள்ளக் கூடாதோவெனின் கூடாது. அங்ஙனமாயின் புருஷபாகமென்றும் ஸ்திரீபாகமென்றும் பாகசப்தம் வியர்த்தமாமாதலாலென்க. மேலே, 'வித்யுஷாணாஹுஜா = ததப்பன் குணத்தையனுசரிக்கும்பிள்ளை' யெனமே ஸூறப்புகும்பொருள்விதேரதிக்குமாதலால்யாம் கூறியபொருளே நியாயமாமென்க - மேலேவரும் பிதுருளன்ற சொல்லுக்கும் பெற்றோர் இருவரையும் பொருள்கொள்ளக் கூடாதோவெனின், கூடாது. துவக்கத்திற்குள்ளே சுக்லிசேரணிதசம்பந்தத்தால் கொப்பமுண்டாமென்று புருஷகர்ப்பத்தை வர்ணித்தவாக்சியம் அசங்கதமாக நேரிமாதலாலென்க. இங்கு ௮ பித்த மாதாவென்ற பதங்களைப் புருடர்களின் இடதுபுறம் வலதுபுறம் என்றபொருள் கொண்டே முடிக்கவேண்டும். ஆதலாற்றான் மனுமுதலியோரருளிய சாஸ்திரங்களிலும், 'கௌத்தூ ஹிதாஸ்யுதா நாஸீவீஜஹிதஹிதூதீஷுஷாநு | யாஷ்யம் உஹிவ)தவீஜம் தாஷ்யமவஷஜாயதெதூகௌத்திரம்போன்றதுடெண்களுள் விதைபோன்றதுபுருடனும. என்றும், எவ்விதம் விதைவிதைக்கப்படும் அங்ஙனமே முளைக்கும்' என்றும் பலவாறாய் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது - அங்ஙனமாயினும் பெண்களதிகமாய்ப்பிறப்பதற்குக்காரணத்தைக்காட்டுகின்றார் பெண்களென்பதாதியால் - பெண்களுக்குச்சுகமசுகமாதலால் அவர்களேகாமரசமிகுதியால் ஆண்மக்களைவசப்படுத்தி தம்மிடமணுகச் செய்வார்கள். பெரும்பான்மையில் பெண்களுடையருபலாவனையெளவனங்களில் மயக்குற்றமாந்தர்க்கே அகரை மணத்தலிற்

முயற்சியுண்டாவதால் அவர்சித்தவிர்த்திபெண்மயமாய் நிற்கலுசி
தமாதலால் பெண்கள திகமாய்ப்பிறப்பதே நியாயமாம். தன்கர்மத்
தாலும் சந்தானவாசையாலும் பெண்களிடத்துப்பிரவிர்த்தி சிறு
பான்மையாதலால் ஆண்மக்கள் எங்கும் குறைவாய்ப்பிறப்பார்கள்
'தகப்பன்ரேதஸ்' என்பதாதிவாக்கியங்கள் சுக்கிலம் புருஷபாகம்
என்பதாதி வாக்கியங்களுக்கேயோர் சிற்றுரையாம்-

அவதரணிகை

குழந்தைகளின்சரீரம் விகாரம்முதலியவற்றையடைவதற்
கேதுவைக் குறிக்கின்றார்.

வ்யுத்ய நு-மாணாஹிபவ்யுதி

ததொவிது நு-மாணாபுஜா || என்று

(இ-ள்.) விருத்திக்குத்தக்கவாறு பிரவிர்த்தி. ஆக
வேதகப்பனுக்கேற்றவாறு அள்ளைபிறக்கும்.

(வி-ரை) விர்த்தியென்பது புருடர்களின்விருப்பம்=முய
ற்சி. "எனக்குப்பிள்ளையுண்டாகவேண்டும், எனது காமம் பரிபூர்த்
தியடையவேண்டும், காதலிமனம்களிப்புறவேண்டும்" ருதுகாஷ
த்தில் பத்தினியைமணப்பது பரமதர்மம். அதனை விடலாகாது
என்பதாதி பலவகைப்பிரவிர்த்திகள் பிதாவுக்குண்டாகக்கூடுமாத
லின் தர்மகாமாதிகள் விசித்திரப்பிரவிர்த்தியுள்ள குழந்தைகளு
ண்டாகுமென்பதிதன் கருத்து.

அவதரணிகை

அதனையே விசித்துரைக்கின்றார்.

வ்யாகூலி தரெநாஹ்யாஸ்யாஃ வஜாஃ கூ-
ஸ்யாஃவாஸநாஃபு-மாஜாயதெஹி வ-ஹுவதெஹி
நு-வாஸகூபொஃ கூ-மவெவகஹ்யாஜஃ- காவ
தெஸகி யாடி வ்யுஹாமொவாயினி உவவி
தா நு-வவி தா நு-ராவாந நு-ராவகி-க-க-க-

பொஹவந்திஹிமோமௌநூவூவோவூ
ஸரநமணஹவந்திவிவேதிவொவாபென
வதிவி:ஸ்ய ॥

என்று

(இ—ள்.) மனக்கலக்கமடைந்த தகப்பன் தாய்களுக்
கு குருடர் மொண்டிகள், கூனர், குட்டையர், அதிகாங்க
முள்ளவர் பிறப்பார். புஷ்பவான்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஆ
சையுடன் புணர் அங்கக்குறைவுளோர் பிறப்பார். காலம்,
தேசம், கிரியை, திரவியம் போகோபாதிகள் இவைகளால்
விர்த்தியடைந்தவரும் விர்த்தியடையாதவரும் அனுரூபரும்
அனனுரூபருமாய்ப் பிறப்பார்கள். நன்றாகசம்பந்தித்தால்சர
ரூப்பியத்தையடைந்து சமானகுணர்களாகின்றார். பிப்பத்
திற்குபாதியில் பிரதிபிம்பம்போல.

(எ—து)

(வி—ரை.) குருட்டுத்தனம் முதலிய சரீரவிகாரங்களென்
லாம் தூலசரீரத்திலுள்ளதாதலால் ஆண் பெண் இருவர்களின்ம
னோவிகாரங்களையும் அதுளகிற்பார்க்கும். ஆண் பெண்ணென்ற
வித்யாசம்மட்டில் புருஷபிந்துவிற்குள் அமையும். இதனையேயி
றுதியில் பிம்பத்திற்குபாதியில் பிரதிபிம்பம்போலவெனக் குறித்
தார். என்பது முடிந்தகருத்து. பிம்பம் = தனஞ்செய பெலத்தால்
பிந்துவினிடத்து கறமிக்கப்படுவதான தாய் தகப்பன்களுக்குச் ச
மானமான வோரமைப்பு— அத்தனஞ்செயன் ஆண்பெண்ணுரு ச
ரங்களிலுமிருத்தலால் தகப்பன் சரீரத்தினின்று ஆண்பெண் எ
ன்ற வேற்றுமையை மட்டுமுண்டாக்கும். தாய் சரீரத்தினின்று
ஸர்வசரீரத்திலும் வியாப்தமான வாரமான சோணிதத்தை அவர்
களின் கருக்குழிசெலுத்தி வாய்பிளந்த சிப்பிடோல் அச்சரீரத்
துக்குச் சமானமான அமைப்புள்ளதாய்ச் செய்துவைக்கும். அ
து அவனுமம் செய்ததில் மனமும், துணைக்கருவியே யாதலாலும்,
அம்மனமும், ஸூயாவன்ஷஸூயாஷவியவனவ, தஸூயா
ஸூயாஷவியகா, சுநூபு வூயாஷவியபி = அவ்வியனும்
புருடனைப்போன்றவனே, மேற்கோசத்துப்புருஷத்தன்மையை அ
னுசரித்து இதுவும் புருஷத்தன்மையுடையதாம். என்றுவேதத்

கனறைதலால் பிராணமயகோசம்போன்ற புருஷாகாரமே மனோ
மயகோசத்தினுமுளதாதலால் அக்கோசத்தில் தனஞ் செயத்தின்
விபரீதகெதியால் ஓர் குறைவுண்டானால் பிந்துவினிடத்தும் அத்
வழிதோன்றுமென்புள்ளும் அங்ஙனமே யாகுமாகலால் இவ்
ருக்கு முள்ள மனோவிகாரங்கள் குருடர் முதலிய விபரீதசிருஷ்டி
களுக்கேதுவெனக் குறிக்கப்பட்டன. இனி, ஓரேகாரணத்தால்பல்
வகைவிபரீதங்கள் உண்டாவது யாங்ஙனமெனக்கூறுதும்? மனோ
மயகோசத்தின் கண்ணே எந்த அவயவத்தில் குறைவுநேரிடுகின்
றதோ பிம்பத்தில் நேர்ந்த அக்குறைவு பிரதிபிம்பமாகிய பிந்துசரீ
ரத்திலும் அமையுமாதலால், அது பொருந்துமென்க. புஷ்பவா
ன்கள் = பரிபாகமடையாத பிந்துவுடைபியார். இக்கு இருமை
யென்ற த்விபசனத்தால் பெற்றோரிருவர்க்கும் புஷ்பத்தைக் குறி
த்தமையால் ஆண்மக்களுக்கும் பெண்களுக்குப்புஷ்பகாலம்போல
பிந்து பரிபாகமடையும் காலமொன்றுண்டென்றேற்படுகிறது. அ
தற்கு வெளிக்குறி ஏதுமில்லையாகலால் அதனையறிவதாயிடுக்கடினம்.
அதனையேறாக எடுத்தது முற்கூறிய குற்றங்கள் இரு திறத்தார்க்
கும் தனித்தனியே இருப்பினும், சரீரத்தின் குறைக்குறதுவாமெ
னவும் இஃது இருவருக்கும் சேர்ந்தாற்றான் அங்ஙனமாமெனவும்
குறித்தற்கே. இதனாற்றான் பெண்களின் விடாய்க்காலம் முற்றும்
ஸம்பந்தத்திற்குக் கூடாசென விலக்கப்பட்டது. எச்சாதியார்த்
ந்தவிலக்கையனுசரிப்பதில்லையோ அவர்களிடத்தல் விபரீத சிரு
ஷ்டி பலவுளகாமென்பது பிரத்தியட்சமாம். பிராணமயகோசத்
தையும், சரீரத்தையும் நடாத்தும் ஆண்மாமனோமயகோசசொரு
பனென்று வேதப்பிரகித்தம். “ஓமோபிபிவாண ஸரீரமெ
தா = மனோமயன் பிராணசரீரங்களை நடாத்துவான்” என்ப
தாதி பல்காண்டலால். இதனால் மனோவிலாசக்குறைவும் பிந்து
வின் பரிபாகக்குறைவுமே பெற்றோர்களிடத்திருந்து சந்ததிகளுக்
குவிபரீதனோதுவாமென்றகாயிற்று. இதனையே காலம் தேசம்எ
ன்றகாதியால் விரித்துக்காட்டுகின்றார். புஷ்பமும் காரணம்தா
னோவென சங்கைநிகழ் அதுவொழித்து அதுபோன்றமற்றவையும்
காரணங்களே யெனக்குறிப்பதே காலாதிகாக்கியமாம். காலம் =
பெண்களின் ருதுகாலம் முதலியனவும், புருடர்களின் பெலக்குறை
வுள்ள காலம் முதலியனவும், ஜன்மநட்சத்திரம் பர்வம் முதலியனவு

மாம். தேசம் = தேவாலயம், நாற்சந்தி, சுக்காண்டியி முதலியனவு
மாம். கிரியை = வியாயாமம், நடைமுதலியன. திரவியம் = மத்
தியம் மாம்சம் முதலிய உதாபப்பிரகோபத்தை யுண்டாக்கும் ஆறா
திகள். போகம் = ஒழிந்தபடுகை முதலியன., காமசாஸ்திரத்தில்
பிரசித்தமாய் உள்ள விஷமகெதிகளான விருஷபம், குக்குடம்,
ஜம்முதலிய ஆவஸ்தைகளும் போகடதார்த்தமாய்க் கொள்ளலாம்.
ஸ்வகீயை பரகீயை முதலிய தேதங்களுபாதிகளாம். மற்றும்
வ்யது, சரீரம் முதலியவற்றுணங்களின் ஒற்றுமையும் வேற்ற
மையும். சிசுசரீரத்தின் விரத்திகூடியங்களுக்குக்காரணமே. மேற்
கண்டகாரணங்கள் நன்மைக்கேதுவானால் நல்லசந்திகளும் பி
மைக்கேதுவானால் செட்டசந்திகளும் உண்டாகுமென்பது இம்
மந்திரத்தின் முடிந்தகருத்து. சாலுப்பயமென்றது தாய் தகப்பன்
இருவருள் ஒருவருடைய சாலுப்பயமே. “உதாதுவா உஜ்ஜித
ரூபம் விதாதுவா உஜ்ஜிதெவஸுதம் | = தாயின் ரூபத்தையா
வது தகப்பன் ரூபத்தையாவது பிள்ளைபெறுவான் என்றுதாம்சா
ஸ்திரம் கூறுதலால். குணங்கள் சமானமாய் உண்டாமென்பது சரீ
ரத்துள்ள ஆரோக்கியம் முதலான குணங்களைப்பற்றியே. சமதமா
தி குணங்களோபிற்கும் ஜீவனது பூர்வகர்மானுகுணமாய் சமை
புமாதலால். சரீரமும் அங்ஙனமேயாயினும், சமம் முதலிய ஆத்தி
மகுணங்களில் பிதாவின் சரீரம்சம் சம்பந்திக்கக்கூடாமையாலும்
அங்ஙனம் கூறப்பட்டதென்க. உபாதியென்பதுதென்க சரீரத்தி
ள்ளகருக்குழியெனக் கொள்ளவேண்டும்.

அவதரணிகை.

இனி இரட்டைமுதலிய சந்தானோத்தபத்தியின் ஏதுவைக்
குறிக்கின்றார்.

சுநெ ந ஸா ந ஸாயாபுரிவீ விதா நா.

ஸாசுநெநெவியெ ஸாயெனவகம் |

விநெ தாஸ்யாநெ நரெதாவிவாநெ .

ஸிஸு ப்ராஜெவிதா வகம் ||

(இ—ள்.) ஒருவருக்கொருவர் வாயுபீடையுண்டா
னால் சுக்லமிரண்டிபட்டு இரட்டையுண்டாகும். தாய் தகப்
பனிருவரும் அங்ஙனமாங்காலத்து பிந்துவின் பிரிவால் மே
ற்கண்ட மிசிரப்பிரஜைகள் அனேகமாகும்.

(வி—ரை) ஒருவருக்கொருவர் பிராணவாயுமுதலிய வாயுக்
கள் லேறுபட்டு சங்கமகாலத்தில் ஒருசமயம் ஏதேனும் விபரீதம
டைந்தால்பித்து நவஇருமுறைகிளப்பிஇருமுறைதனஞ்செய்ததைத்
துடிக்கச்செய்து இரண்டிவிதைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அதி
சூக்குமமாய் சுருப்பையில் சேரச்செய்யும். அப்பொழுது இரண்
டுண்டாம். பெற்றோர்கள் = மாதருட்துருபாகங்கள். அவற்றில் இ
ரண்டிடத்தும் தற்செயலாய் மேற்கண்டபடி வாயுக்களின் மாறு
பாடுகள் பலவுண்டாயின், மிசிரப்பிரஜையுண்டாம். மிசிரப்பிர
ஜையென்பது மனுஷ்யஜாதிகளுக்கு விபரீதமான பல்வகைச்சா
திகளைப்பெற்றது. பெற்றோர்களுக்கு பல்வகைபாவனைகள் சம்
பவிக்குமாதலாலென்க. அல்லது மிசிரப்பிரஜையென்பது இரட்
டையெனவும் பொருள்கொள்ளலாம். அனேகமாகும் = இரண்
டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்தென பலவாம். சுக்லசோணிதங்களின்
சம்பந்தமில்லாதுழி எப்படிப்பிரஜைக றுண்ட மெனச் சங்கித்த
ல்கூடாது. புருஷசரீரத்துள்ள மசாணிதத்தைக் கொண்டு அது
சம்பவிக்கு மாதலாலென்க.

அவதரணிகை

இனி ஸ்திரீகளுக்கு கெட்ப்பாசயத்தில் பைகள் எவ்வளவு?
எவ்வளவுவரை அதிகசந்ததிகளுண்டாகலாம். என்றசங்கையை நி
விர்த்திக்கின்றார்.

வம்ஸோநுஷீவெஸு ॥

வனகாஸாயுரணீ

வெளகாஸாங்கி

வஹஸுஹஸு கீஷா ॥

(இ—ள்.) ஒருவருக்கொருவர் வாயுபீடையுண்டா
னால் சுகல்மிரண்டிபட்டு இரட்டையுண்டாகும். தாய் தகப்
பணிவரும அங்ஙனமாங்காலத்து பிந்துவின் பிரிவால் மே
ற்கண்ட மிசிரப்பிரஜைகள் அனேகமாகும்.

(வி—ரை) ஒருவருக்கொருவர் பிராணவாயுமுதலிய வாயுக்
கள் நேறுபட்டு சங்கமகாலத்தில் ஒருசமயம் ஏதேனும் விபரீதம
டைந்தால்பித்து வவஇருமுறைகிளப்பிஇருமுறைதனஞ்செயத்தைத்
துடிக்கச்செய்து இரண்டுவிதைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அதி
சூக்குமமாய் சுருப்பையில் சேரச்செய்யும். அப்பொழுது இரண்
டுண்டாம். பெற்றோர்கள் = மாதருடிதுருபாகங்கள். அவற்றில் இ
ரண்டிடத்தும் தற்செயலாய் மேற்கண்டபடி வாயுக்களின் மாறு
பாடுகள் பலவுண்டாயின், மிசிரப்பிரஜையுண்டாம். மிசிரப்பிர
ஜையென்பது மனுஷ்யஜாதிகளுக்கு விபரீதமான பல்வகைச்சா
திகளைப்பெற்றது. பெற்றோர்களுக்கு பல்வகைபாவீனகள் சம்
பவிக்குமாதலாலென்க. அல்லது மிசிரப்பிரஜையென்பது இரட்
டையெனவும் பொருள்கொள்ளலாம். அனேகமாகும் = இரண்
டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்தென பலவாம். சக்லசோணிதங்களின்
சம்பந்தமில்லாதுழி எப்படிப் பிரஜைக றுண்ட மெனச் சங்கித்த
ல்கூடாது. புருஷசரீரத்துள்ள ம்சாணிதத்தைக் கொண்டு அது
சம்பவிக்கு மாதலாலென்க.

அவதரணிகை

இனி ஸ்திரீகளுக்கு கெர்ப்பாசயத்தில் பைகள் எவ்வளவு?
எவ்வளவுவரை அதிகசந்ததிகளுண்டாகலாம். என்றசங்கையை நி
விர்த்திக்கின்றார்.

வம்ஹோநுஷீவெஸுஹி

வனகாவாபுராணி

வெளகாவாஹி

வஹஸுஹஸு தஜீஷு ||

(இ—ள்.) மனிதர்களுக்கைந்துபேசிகள். ஒன்றுசாதாரணம். இரண்டு சிலருக்குண்டு. பல, ஆயிரங்களில் ஒருவர்க்கே. எ—து.

(வி—ரை.) பேசிகளென்பன கெர்ப்பாசயத்தில் உள்ள கருப்பைகள். ஐந்தெனக்குறித்தது எங்கோ சில விகாரகெர்ப்படங்களைக்குறித்தே. ஆதலாற்றான் ஒன்று சாதாரணமென்றார். எங்கும் ஒருபேசியே சாதாரணமாய்க் கிடைப்பதாம். சிலருக்குண்டும்கிடைக்கும். ஆயிரங்களில் ஒருவர்க்கென்றது அதிகதுல்லபமெனக்குறித்தற்கே. பல்வென்று காந்தாரி, சுமதிமுதலியவர்களைப்போல்தாற்றுந்கணக்கு ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகளுண்டாவதற்கேதுவான கெர்ப்பாசயங்களென்ற பொருளில். சிலர்ஐந்துபேசிகளுக்குமேலிருத்தல் அற்புததென்கமென வொதுக்கிப்பலவென்றதற்கு மூன்று நான்கு ஐந்துகளென்ப பொருளுரைக்கின்றனர். உதுவும் பொருத்தமுடையதே. எப்பெண்களுக்கு இரண்டு மூன்றுபேசிகளிருக்கின்றனவோ. அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் இரண்டுமூன்று குழந்தைகள் பிறப்பில்லை. ஆண்மக்களுடைய சுக்கிலமும் இருவகைப்படுவதே அதற்கு மூலஹேதுவாதலால். ஆகவே புருடரிடத்துச் சுக்கிலம் இருவகைப்படுவதும், பெண்களுக்கு பேசிஇரண்டிருப்பதும் சேர்ந்தே இரட்டைக்குழந்தைகளுக்கேதுவாமென்றேற்பட்டது. ஆதலாற்றான் இரண்டிலொன்றுசேராதர்கையால் எங்கும் சாதாரணம் ஒன்றேயென்றார். வைத்யசாஸ்திரத்தில் ‘மஹாபாசயெவ திஸுவய = கெர்ப்பாசயத்திலும் மூன்றேயுளது’ என்று எல்லாப்பெண்களுக்கும்மூன்று கருப்பைகளுள்ளதாய் நிரூபிக்கப்படினும்அதுகாலபேதம்பற்றியிரெனப்பொருள்கொள்ளவேண்டும். அவரே “சூரிஷ்டீநபுஷிஸாதாநிவெஷுவாஜிவநாஸாஷாந்தே | சூரிணைபுவாஸிஸாதாநிஸுபுஷாந்தே | = முந்தாற்றறுபது அஸ்திகளுண்டெனவேதவாதிசள் நிருதிக்கின்றார். மூன்னூரே அஸ்திகள் சல்யதந்திரத்தில் காணப்படுகின்றன.” என்று அறுபதுதூறும்புகள் காலத்தால்குறைந்திருப்பதாய் நிருபித்தனர். ஆதலாலென்க. சரீரங்களுந் காலக் கிரமத்தால்குறைவதும் அங்கு ஸமானங்கள் குறைவதும், யோஜனம் முதலியகுறைவதும், அனுபவசித்தமேயாம். ஐந்து கர்ப்ப

மாய் உண்டாம் என்பதாயிற்று. இங்கு இரண்டு முதலிய சரீரங்களை உண்டாக்கத்தக்க பீஜம் உண்டாயின், அச்சரீரங்களெல்லாம் விருத்தியடையத்தக்க நிஷேதம் இல்லாவிடில், அக்கர்ப்பங்கள் நிலைபெறாதாகையால் பெரும்பான்மையில் அற்பவீரியர்களான இக்கரலத்தவர்களுக்கு உண்டாம் மூன்று நான்கு முதலிய கெர்ப்பங்கள் பிறந்தவுடனாவது அதன் முன்னரேயாவது அபாவத்தையடையது வழக்கமாயிருக்கின்றது.

அவதரணிகை.

இனி பூர்ண கர்ப்பலெட்சணத்தை நிரூபித்து உபக்ரீரமத்தில் நிரூபித்தபடி சரீரலட்சணத்தை யதனிடத்திற்சேர்த்துக் காட்டுகின்றார்.

வம்வா துக்ஷஸ்யபுரீ

வம்வா துக்ஷதஜஸாஜிமம்யாஸஸு |

(இ—ன்) ஐந்தாத்துமாக்களுடன் கூடி பரிபூர்ணனாவான். ஐந்தாத்துமாக்களுடன் கூடி தேயுமுதல் கெந்தரசுங்களையும் பெறுவான்.

எ—து.

(வி—ரை) “வம்வா துக்ஷ வம்வஸுவதபுரீநம் = ஐந்தாத்துமாக்களையுடையது, ஐந்துகளில் உள்ளது” என்று உபக்ரீரமித்தபடி ஒன்பதாம்மாதத்தில் பூர்ணனாவானென்பது கருத்து. பூர்ணனென்றால் சரீரத்தால் சாதிக்கக்கூடிய எல்லாத் தொழில்களையும் செய்ய வலிமையுடையவென்பதே. ‘கெந்தரசுங்கள்’ = நிலமும் நீரும். தேயுமுதல் என்றது ரூபமாம். ஆகவே தேயு அப்பு அன்மை என்ற மூலகைப்பொருள்களும் அமையப்பெறுவானென்பது கருத்து.

அவதரணிகை

அங்கங்கள் பரிபூர்ணமானபிறகு ஒன்பதாம் மாதத்திலேயே பூர்வஜன்ம ஸ்மரணத்தை நிரூபிக்கின்றார்.

ஸரோஜாநாயுடாநாடிக்கூடாடோகாரவியதி |

தவெடிவெடிக்கூடாடோகார

கவடிவெடிக்கூடாடோகாரவியதி

தவெடிவெடிக்கூடாடோகாரவியதி

ஸரோஜாநாயுடாநாடிக்கூடாடோகாரவியதி | (என்று)

(இ—ள் நல்லஞானத்தாலும் தியானத்தாலும் ஒங்
காரமென்ற அக்காரத்தைச் சிந்திக்கின்றான், அதனையே ஏகா
காரமென்று அறிந்து எட்டுபிரகிருதிகளும் பதினாறுவகையுங்
களும் அவனேசரியாகும்பொழுது அச்சரீரத்தில் இனி ஒ
ன்பதாவது மாதத்தில் சர்வலக்ஷணபரிபூரணனாகின்றான்

(வி—ரை) நல்லஞானத்தாலும் = அக்காலம் உண்டான
ஞானம் புலன் வழிசென்று எப்பொருள்களையெல்லாம் தாது
னும் அன்றேதோன்றியமையால் அழியாபொற்றலுடையானும்
அந்த ஞானத்தை நல்லதென்றது. பல்வகை எப்பொருள்களையெ
வற்றுமன்று பழமையடைந்த ஞானமென்றும் அந்நனமாகாது.
(தியானத்தாலும்) = எப்பொழுது வெளிப்பொருள்கள் யாதும்
கவரப்பட்டிலையோ அச்சமயம்மனம்மது பூர்வானுபவங்களைச் சி
கித்து ஆன்மாவின்நிதியில் விகாரப்பட்டு பல்வகைச்சேதஞ்சே
னதலைகங்களாய் விரிவது சொற்பஞ்சைதயிலனுபவிக்கப்
படுதலின் இவ்வுக்கும் முன்னிலைப்பட்டதோர் பொருளையெவ
லாமைபற்றி அம்மனம் முப்பவத்தில் தாமனுபவித்த விஷயங்
களையே தியானிக்க முயன்று ஒவ்வொன்றையெழுந்ததனை
க்கின்றது. ஆகலால் ஒவ்வொன்றைச் சிந்தித்தலென்றால் ஒவ்வொ
ன்றே அன்றுமனதின் தோற்றத்திற்கு விஷயமாகமென்பதுபொரு
ளாயிற்று. விழித்துக்கொண்டுள்ள ஒருவனுக்கும் வண்முத்தி
முத்திரையால் கண் காது மூக்கு இவைதகையப்படி அன
கதனாகமெனவழங்கப்படுக. சித்தியப்பிரணவகருபம் அனுபவத்தி
ற்கு வருமாதவின் வெளிகாட்சிச்சுருமற்ற அக்காலத்தில் பிரண
வநாதம் கேட்கப்படுமென்றார். கருப்பைவாழ் சூழப்பட்ட அக்க
பபுருடனுக்கு பிரணவாயுவின்பேக்குவரவு சகத்திரமாய் இல்லா
துபற்றி ரேசகம் பூரகம் திவையெழுந்தொழிக்கவரும்கமாய்

எஞ்சுங்கால் பிராணன் தேஜோமயமாய் பிரணவமாத்திரத்தைப் பி. தப்ரீக்குமென்பது ஆன்றோர் கருத்து. ஆத்மமந்திரமாகிய ஹம்ச மந்திரமும் பிராணத்தின் போக்குவரவுகளைப்பற்றி நிகழ்வதாதலா ல் கறுப்பையெவிட்டுக்கழன்ற பிறகே. ஆம்மந்திரமமையுமாத லின் அதற்கும் மூலமான பிரணவமந்திரமே இங்குதியானிக்க ப்படுவதென்றது. இப்பிரணவமந்திரம் என்றும் ஆத்மசுவரூபமே யாதலாலும். வெளிக்காற்றின் நன்னிலைநிலைகளை யெதையு மவாடாது. ஆகலாற்றான் பறை பசியத்தி மத்தியமை வைகறி என் ற லால்வகைவாக்குகளையும் சூக்குமதம் சூக்குமதரம் சூக்கும ம் தூலமென பிரணவாவத்தைகளென்றே முதுநூல்கள் கூறுகி ன்றன. இன்னான்கு வாக்குகளோடுவைகறி யொழிந்த மற்றைய மூன்றும் கெர்ப்பகாலத்தில் வெளியாவனவாம் அன்றாள் மத்தி மை என்றவாக்கு யாம்வழங்குஞ்சொற்களிற் காரணாவத்தையான மூலநாதமாயஸ்பேடத்தின் இருப்பிடமாதலின் அங்கு சாக்கிரப் பிரபஞ்சத்தின் காஜலம் பொருள்கட்கெல்லாம் சுவப்னத்திலமை வதுபோல் ஒர்பிரதியிப்பமமைந்திருக்கின்றது ஆகவே சூக்கு மப் பிரணவத்தை முன்னிட்டெண்டயப்பவத்திலனுபவித்த எல்லா ப்பொருள்களையும் அங்கனுபவித்தல் உசிதமே வுண்முகமுத் திரையால் பிரணவநாதம் ஒன்றே புலன்களின் துணையின்றி கவற ப்படுகின்றது. அங்ஙனமே ஆன்றோர்குறித்தனர் ஸுரோஹி தாத்ர ிநாஸ்ய ஹவ்யஸ்ய ஹணஃ ஸ்ரவெஷிநஃ | ஹுடாகாஸா டிவானாடிஃ | ஐதி, தயா. ததொஹிதிபுரொஃகா ரஃ- ஐதி தயா தஸாஸுவிஷாஸிபுடி ரோநாசுடிவோவ ருக்ஷதகொஹஸ | ஸுரெணாதியஹிம் ஸொடும்ஸாவெ த ஸொதெ வஸுமநரேடி கஃ ஐதிவ.பிரும்மதேவன் சமாதியி ல் இருந்தகாலத்து அவனது இதயத்தினின்று ஓர் நாதமுண்டா யதும் ஒ அந்தண கேட்பாயாக. என்றும் அதனிடத்தே முற்ப ரூதியுள்ள ஓங்காரமுண்டாயதென்றும், அவ்வியத்தத்ததுவரூபமா னசுத்தநாதம் அப்பந்துவின்கண்ணேதோன்றியது. என்றும் தூ ங்கும்பொழுதுசெவியும் இந்தஸ்பேடமென்ற நாதத்தைக் கேட் பான் என்றும் பிறகும் சிலபலமந்திரநூல்களில் காண்க. அன்றே ளுக்காரத்தை யறிந்து என்றதால் அன்று அவ்வோரெழுத்தன்றி

வேதமே தத்து தோன்றுவதற்கேதுவில்லையெனவள்கருகின்றது என்று அஃதங்ஙனமாகுமென்பதைக்குறிக்கின்றார். எட்டுப்பிரகிருதி என்பதாதிபால். — ப்ரியவிராவொநவொவாயஃவஜ்ஜெதொஸாஃபிராவவ || சுஹங்காரஹத்பஜெஹிஹாபுக்ருதிரஷ்டபா || நிலம், நீர், தீ, வளி, வெளி, மனம், புத்தி அகங்காரமென எண்வகைப்பட்டது. எனதுப்பிரகிருதிஎன்று ஆசிரியர்கண்ணன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய படி எண்வகைப்பிரகிருதிஃனைக் கூட்டுகெ.பதினாறுவிகாரங்கள். பதினாறுகலைகள் பிராணன் சிரத்தை அகாயம், வாயு, சீதயு, நீர் நிலம் புலன்கள், மனம் அன்னம் வீரியம் தலம் மந்திரம் கன்மம் லோகங்கள் நாமங்கள் இவைகளாம். சிரத்தைபென்பது ஆஸ்திக புத்தி. அதாவது ஆன்மகவருபஞானம், ஆராயமென்பது இதயாகாசம் வாயு தேயு நீர் நிலமென்பன பரிசம் ரூபம் ரஸம் கெத்தம் இவைகளாம். புலன்கள் கர்மேந்திரியம் ஞானேந்திரியமென்ற இருவகைப்பட்டபத்துமாம். மனம்என்பது. சங்கற்பமாத் திரம் அன்னம் = தன்னமயகோசம். வீரியம் = திவிபாபித்த ரஸதாதுதலம் = சரீரத்தில் தவநிலைக்கேதுவானகாயாத்தி முதலியன; மந்திரம் = தியானம் கன்மம் தொழில் = கிரியை ருயற்சி லோகங்கள் (வாசனைகள்) (சம்ஸ்காரமயமானபிரபஞ்சம்) நாமங்கள். அனாகதத்திலுள்ள சுத்தநாதம்; பிரணவமஃதேயாம் மேற்கண்ட எண்வகைப்பிரகிருதிகளும் பதினாறு விகாரங்களும் ஒன்பதாமாதத்திற்சரீரத்தின் சுண்பரிபூர்த்தியடையும் ஆதலால் அன்றே இவனுக்கு கியானம் தோன்றுமாமென்க. அல்லது எட்டுப்பிரகிருதிகளென்பதற்கு நானோற்பத்திஸ்தானமான எட்டுஸ்தானங்களைப் பொருளாககொள்ளினுக்கொள்ளலாம். அவையாவன மார்பு கண்டம்சிரம் தவடைகள் நாவினடி, மேல்வாய்பற்கள். உதடுகள் இவை இவற்றுள் சிரமென்றது மண்டையாட்டின் உட்டிறம் - மேல்வாய் என்பது வாயின் மேற்புறம். அதுவே; ௩ முதலிய எழுத்துகளுக்கிடமாம் பதினாறு விகாரங்களென்பன கூறு முதலிய எழுத்துகளின் வேற்றுமையும் இது சாத்தனோலி கொத்தனோலி என்பதாதி வேற்றுமையும் உண்டாவதற்கேதுவான அகமுபற்சிகள் வெளிமுபற்சிகளென்பபடிப் பிரயத்தினங்களாம் அவற்றுள் அகமுபற்சிகள் ஸ்ரிகுஷ்டம் (தொட்டது)

ஷத்ஸ்பிருஷ்டம் (சிறிதுதொட்டது) ஈஷத்விவிர்தம் (சிறிது விரிந்தது) விவிருதம் (விரிந்தது) ஸ்விருதம் (சூவிந்தது.) என ஜவகையாமென ஆசிரியர்பதஞ்சலியார் கூறினார். புறமுயற்சிகளென்பன பதினொறுவகையாம். அவையாவன (விவாரம்ஸம், வாரம், நாதம் சுவாசம், கோஷம் அகோஷம் அப்பபிராணம் மஹாப்பிராணம் உதாதத்தம் அனுதாதத்தம் சுவரித மென்பனவாம் ஆகபதினொறு விகாரங்களென்க. அல்லது தாரசாரஉபநிடதங்கூறியவாறு பிரணவத்தின் எண்வகைப்பிரிவுகள் எட்டுப்பிரகிருதிகளெனவும் யோகசாஸ்திரநகளில் குறிக்கப்பட்ட பதினொறுவகைப்பிரிவுகள் பதினொறுவிகாரங்களெனவும் பங்வகைபிலுஞ்சேர்க்கலாம். இவைகளெல்லாம் எச்சரீரத்தின் கண் எஞ்ஞான்று பரிபூர்த்திபெறும் அன்றேநல்ல நிவுண்டாமென்பது இம்மந்திரத்தின் முடிந்த கருத்து. என்பது.

அவநரணிகை

இநிகியானத்தின்முறையைக்குறிக்கின்றார்

வஹுஜாதிக்ஷுரதி

கூதாசுதகக்ஷேவிமாதி

ஸஹாஸஹஹக்ஷேவிநதி

என்று

(இ—ள்) பூர்வஜாதியைநீனைப்பான், புண்ணியபாபங்களானகன்மங்கள் தோன்றும். சுபமும் அசுபமுமான கர்மத்தைப்பெறுவான். (எ—து)

(வி—நி) ஆகியில்இச்சரீரத்தின் முன் சரீரத்தைப்பற்றிய சாக்ஷிதோன்ற அச்சாதிக்ஷேதுவான புண்ணியபாபங்கள் தோன்ற அவற்றிற் கேதுவானநற்செயல்தீச்செயல்கள் தோன்றுமாமென்பது இங்கமைக்கப்பட்டது. ஆகவே சரீரியின் நற்செயல்தீச்செயல்களால் புண்ணியபாவங்கள் ஆன்மாவிடத்தமைந்துபல்வகைத்தோற்றங்கட்கவனையாளாக்குமென்பதமைந்தது. எ—து

அவநரணிகை.

மீண்டுமந்ததியானத்தை விரித்தோதுகின்றார்.

கார்ப்போபந்திரம்

நாநாயொநிலஹஸ்தாணி

ஐஸ்வரியாவெவதயாபியா

சூஹாராவிலிபாஹுதாரி

வீதாஸ்விவிபாஸுதாரி

(இ—ள்) பல்லாயிரம் யோனிகளையடைந்து அவற்றினின்றும் பிறந்து பல ஆகாரங்களைத்தின்றோம். பலமுலைகளைக்குடித்தோம்—

(வி—ரை) அவ்வச்சரீரங்களேற்றஆகாரங்களையும்அவ்வச்சரீரங்களுக்கு அமைந்தபடி உள்முலை வெளிமுலை என்றபலவகை முலைகளையும் ஊட்டிப்பிழைப்பது ஐங்கம் ஜாதிகளுக்கு இயல்பாதலால் என்க. ஒருசில இருதலை நூற்றலை யெனபல்வகை முலைகள் பலசாதிகளில் அமைதலால் அவைபலவகைப்பட்டன.

இதுவுமது

ஜந்நமஸ்திஹி ஸ்வஸ்தி ஹஸ்தி

ஸூஸாநகிஷிடுஷிவாஸா

வதாஸாதிஷுக்ஷஷு

யொநிவெஷிஷுஷாஹவ

என்பது

(இ—ள்) எல்லாப்பூமிகளும் எனக்கு ஜன்மபூமியோஎல்லாச்சட்டலைகளும் முன்னரே எனக்குச்சமிகாடு என்பத்தினால்குலகூயோனி பேதங்களில் பிறந்தேன்—

எ—து

(வி—ரை.) எல்லாச்செந்துக்களினும்பிறந்தவனுக்குபிறப்பிடமிறப்பிடமெல்லாமேயாதலால் அங்ஙனம்கூறினானென்க. எ—து

இதுவுமது.

ஜாதஸூஸ்திஷுதஸூஸ்தி

ஸஸ்வாஸ்திஷிஷுஷாஹவ

ஜந்நோக்யுவிவாநஜயந்
வாநஜயந்ஜந்நோக்யுவிவாநஜயந்

(இ—ள்) நான் பிறந்தேன் நான் இறந்தேன் நான் அ
டிக்கடி ஸம்சாரியானேன் பிறப்பும் இறப்பும் மீண்டு மிறப்
பும் மீண்டும் பிறப்புமாம். எ—து

(வி—ரை) ஜனனமரண ரூபமான ஸம்சாரம் அனாதியே
துடர்ந்து வருவதைக்குறித்ததாமிது.

அவதரணிகை

இனிகெர்ப்பதுக்கத்தைக்குறிக்கின்றார்.

மஹாவாக்ஷஸிஷாஷீவம்
சுக்ஷிணாஷீவம் உஜ்ஜுவா
வாக்ஷஸிஷாஷீவம் தயாஸொகாஹி
வாஸவஸிஷாஷீவம்

(எ—து)

(இ=ள்) கர்ப்பவாஸத்தில் துக்கம் பிறப்பதிலும் து
க்கம் இளமையில் துக்கம் அழுகை பரவசத்தன்மை மூடத்
தன்மை இவைபல. எ—து

(வி—ரை.) கெர்ப்பவாஸத்தில் மலப்பைக்கடுத்து
பக்கத்தென்புள்ளும் மூத்திரமும் நிறைந்த விடத்துக்குடியிருந்
தல்பருந்துயரம் வாயுநால் பிறக்கு வகால் புரட்டப்பட்டு
திதலை கீழதோன்று மீளாததுயரம் பிறந்தபிற
குபசியும் மற்றுமுள்ள உணர்ச்சிகளும் உள்ளே வருத்த
அவைகளை வெளிவிட ஆற்றலற்று அழுகை பொன்னைக்கொண்
டேதம் முணர்ச்சிகளை ப்புலப்படுத்தி பல்வழிகளும் பரவசப்பட்டு
பகுத்தறிவின்மையால் படுந்துயரம் அளவிலடங்காது எ—து

அவதரணிகை

இனி மௌவனத்தில் நேர்ந்த துயரத்தைக்குறிக்கின்றார்.

ஹிதாசுரணோவஸ ॥

ஹிதாசுரணோவஸ ॥

பொளவநெவிஷயாஸகிஃ

தாவத்யதீவீயிதஃ

(எ-து)

(இ—ள்) இதத்தைச்செய்வதில்லை சோம்பன் மிகு
தி அஹிதத்தைச்செய்வதோ அதிகம் யௌவனத்தில் வி
ஷயத்தில் அதிகாசக்தி தாபத்திரயத்தால். ஹிம்சிக்க
ப்படுவான்

எ-து

(வி—ரை) யௌவனம்மதகாலமாதலால் சிற்றின்பமி
குதிபற்றி தனக்குள்ள இதத்தையொழித்து, அஹிதத்தைக்கை
யாடி பல்வகை விபரீததாபங்களுக்கிடமாவானென்பது முடிந்த
சுருத்து.

எ-து

அவதரணிகை

முதுமைத்துயரங்களைக்கூறுகின்றார்.

வினாரொமஸுவாபுகெ ॥

பிரணைவஹிஷயஃ

சூஸபாஹாஹிபாவீதந

காரிகெ ராயாஹிஷங்கெ

(எ-து)

(இ—ள்) சிந்தையும் ரோகமும் முதுமையில் மா
ணமும் மகாபயமாம். ஆசையாலேயும் அபிமானத்தாலேயும்
காமம் கோபம் முதலிய சங்கடங்கள் நேர்த்தால் (அதிநூ
லுந்துயமரகமாம்.)

எ-து

(வி—ரை) சிந்தையும் ரோகமும் மரணமும் எல்லாவா
தைகளினுமுளவேனும் அவசியமாய் அது யரணத்தில் உண்டா
யே தீருமென்பது இதன்கருத்தாம். ஆசையாலும் அபிமானத்தா
லும் அமைபும் காமம் குரோதம் முதலிய சங்கடங்களில் எவ்வி
தத்துயரமும் பருக்கும என்பதும் பிற்பகுதியின் பொருள்.

அவதரணிகை

முடிவுரை கூறுகின்றார்.

சுத ஸு து டெஹேஹேஹேஹே

சுஸு து து ஸு ஹேஹேஹே

ஹேஹேஹேஹேஹேஹே

ஹேஹேஹேஹேஹேஹே

(எ-து

(இ—ள்.) எதுவும் அதிகமானால் பஹுதாதுக்கமே. சுதந்திரமில்லாமை பெரிபதுக்கம்துக்கத்திற்குக்காரணம் இந்த ஜன்மம் துக்கரூபமாயுள்ளது இதைச்சுதிப்பது மிகக்கடினம்

(வி—ரை.) புண்ணியங்களும் மலிந்து சுவர்க்காத்போகங்களைக்கொடுக்குங்கால் அதனிடத்தும் விபரீத அசுரபீடாதிசன்சம்பவிப்பதால் அதுவும் துக்கமாகவே சொல்லப்பட்டது. ப்ரமபதவியைப்பெற்றாலும் சுதந்திரமின்மைக்கு சுசுமென் டெயரே கூடாது. ஆயின் ப்ரபெபென்-தே துயரத்திற்கேகாரணமாம் இது துக்கரூபமான ஜன்மத்தை அறிவுடையோன் பொறுப்பது அந்நியாயமே என்பதுமந்திரத்தின் முடிந்தகருத்து.

அவதரணிகை

மேற்கண்ட பல்லகைத்துயரங்கட்கு அருமருந்தான நல்வழிகளைநாடாது விட்டதைப்பற்றிச் சந்திக்கும் முறையே மேலேதாட்டுகின்றார்.

நிவ்ருத்தியெஹேஹேஹேஹே

நயொமஜா நஸாய நஸு

சுஹேஹேஹேஹேஹேஹே

நவஸு ஹேஹேஹேஹேஹே

எ—து

(இ—ள்) நிவிர்த்தி தருமத்தை எதுஞ்செய்யவில்லையோகஞானசாதனங்களை ப்ரபறவில்லை. இந்ததுக்கசாகரத்தில் ஆழந்தேன் அஹோ ஒருவிதநிவிர்த்தியும்காணேன்.

(வி—ரை) நிவிருத்தித்தருமம் = ஜனனமரணரூபசம்ஸாரத்
தை ஒழிக்குந்தருமம்; யோகஞான சாதனம் = யோகமென்றஞா
னக்கருவி; துக்கசாகரம் = ஜன்மதுக்கம் இனி அதனால் வரும் ஜ
ரைமரணம் என்ற துக்கங்களே சாகரமாக மற்றதுவெளி

அவதரணிகை

அஞ்ஞானநிர்தையின் சுவரூபத்தைக்காட்டுகின்றார்.

யிமஜாநம்யிமஜாநம்

யிக்ரகிஞ்சுரபலங்குடம்

வம்ஸாரஸ்யம்வயாபிழிசு

சுவாயபுரஸஜாநஜாபுயாம்

(என்று.

(இ—ள்) அஞ்ஞானத்தை சுசி சுசி. காமக்குரோதசங்
கடத்தை அப்படிசெய். சம்சாரவிகங்கை சுசி. ஆசாரியனி
டத்து ஞானத்தையடைவேன்- என்று

(வி = ரை) அஞ்ஞானம் = ஜன்மமேவதுவான ஆத்மசுவரூப
அறிவின்மை. காமக்குரோதங்களால்நீரிடும் சங்கடமும் பாவமா
ம் பந்தத்திற்கே துவாதலால்சம்சாரத்தை விலங்கு என்றது. ஆசாரி
யனிடத்தென்பதாதி முற்பவங்களில் தாம் ஏற்றதும் இப்பவத்தி
ற்கே துவான துவான தாமேகண்ட புதுவழிகளைவிட்டு இனியேனு
ம் ஜன்மமரணங்கள் சம்பவிக்காதவழியில் ஆசாரியனிடத்து ஞா
னோபதேசம் பெறவேண்டுமென்பதைக்குறிக்கின்றது. ஆசாரிய
னில்லாத வேதாந்த வித்தை அணுவிலும் உபயோகப்பட்டுதென்ப
து கருத்து.

அவதரணிகை

சதாசாரியநிபுணையால் கிடைக்கவேண்டிய ஞானத்தைக்
குறிக்கின்றார்.

யஜிபொஹஸ்யம்வாஜி

வஸம்வ்யோபாமஸாரஸ்யம்

சுபா-ஹக்ஷயகத-பாநம்

ஹக்ஷயகத-பாநம்

எ—து

(இ—ள்) யோனியைவிட்டு வருவேனாயின் ஸாங்கிய த்நையும் யோகத்தையும் ஆசிரயிப்பேன். அசுபக்ஷயத்தைச் செய்வவனையும் பலமுத்தியைக்கொடுக்கும் (நசனையும் வழி படுவேன்.)

எ—து

(வி—ரை.) யோனியைவிட்டு வெளியருதல் பிறப்பது. சாங்கியம் = என்னாலின் கண்ணும் ஆன்மா நன்குவிசாரமுதத்தால் தெரியப்படும் அஃதே. ஆயின்வேதாந்தமே நீ ரீசுவரமன்று. அது இச்சாத்திரத்துக்கு முற்றும் முரணாதலால், யோகம் = சித்தவிருத்தியைத்தடுத்தற்கு ஏதுவான அப்யாசம்; அதுவான சாதனம். மேற்கண்டசாங்கிய யோகங்களின் படித்ததின் பயன் யாதென விரித்தோதுகின்றார் மேற்பகுதியால்.— அசுபம் = அனாதி அவித்தை, அதன்க்ஷயம் = மீட்சியற்றநாசம். அதற்கேதுவாய்வுள்ளவன் பரமேசுவரன். பலமுத்தி = எல்லாவித்தைகளுக்கும் பரமபலமாயுள்ள சம்சாரபந்தநிவிர்த்தி. அதனைக்கொடுப்பவனும் அவனும். அவன்வழிபாடேசாங்கியயோகங்களில் ஏற்படும் பரமப் ப்ரயோஜனமாம் அவித்யாநாசத்தைக் கொடுப்பவனே பலமுத்தியைக்கொடுப்பவனென்றதால் அவ்வவித்யாநாசமேபல முத்தியென்பது சொல்லாதமைந்ததாம். அல்லாததற்கே இஃதோர் சிற்றுரையாம்.

எ—து

அவதரணிகை

இனி சதாசாரியன் திருவடிமலர்தொழுது அமன்கருணையேற்று பல்வகைப்படண்டையதூக்கனைக்கற்றாலும் பரமேசுவரன் திருவருளன்றி எஞ்ஞான்றும் இத்துணைப்பவங்களாலும் வீடு கூடா தென்பதை விரித்துக்காட்டுகின்றார்முன்னுமந்திரங்களால். அவற்றுள்முதல்மந்திரமீது.

யொனாஸ்யகிஷ்ணோயாதி

தவ்யவகிஷ்ணோயாதி |

தயஸுதெயஸு ஸவ்யாயிவத்யு காராதேஹாதா -
 ஈசுவரர்களுக்கெல்லாம் மேலான மஹேசுவரன் தேவதைகளுக்
 கெல்லாம் மேலானதேவன் பலபதிகளை சிருஷ்டித்து ஸர்வாதிப
 தியாய் விளங்குவான் மஹாத்மா என்பதாதி பலகருதிகள் நிரு
 பித்தலால். பிரமாதிதேவதேவனென்பது அதன்கருத்தாம். பர்
 க்கனும் ஸூகாயித்திரிமஹாமக்திரத்தில ஸர்வசேதனான சேதனப்
 பிரேரகனாய் பர்க்கன் என்றசொல்லாற் குறிக்கப்பட்டவனுமல்லு
 வரிஸ் - தம்மமபுஷ்டிஐநாநா. எங்கும் பிரஸித்தனாய்ஜனங்
 களுக்குபர்க்கச் சொல்லாறியப்படுபவனான பரமேசுவரனை தோ
 த்தரிக்கவேண்டுமென அதர்வணதேதம் நிருபித்தமையாலென்க.
 பசுபதியும் = பசுக்களுக்கு பாசத்தைவிளக்கும் ஆற்றலுடைய பரம
 பதியும்; ஆதலானே ருத்திரனுருத்தம் எனப்படும். ஸம்சார மூல
 காரணமான அவித்தையை ஒழிப்பவனாகலால் அவன்ருத்திரன் என
 ப்பட்டான். இவ்வுருத்திரச்சொல்லுக்கு அமைந்த பல்வகைப்
 பொருள்களையும் எழுது அவிமுத்த ஜாபாலப்பேருறையிற்காண்க.
 மஹாதேவனை = மஹான் என்ற சொல்லுக்குப்பொருளாயுள்ள தே
 வனை; அல்லது, ஆத்மசுவரூபமானந்தங்களால் நிரூபித்தயடைந்த
 வனை. ஸபகஸாடி - உபுதே தேஹாடிவல் பஸவ்யாநு ஹா
 வானு வரிதஜஜு தஜாதிதேஸ ப்யுதேஹகிரேஹீயதே த
 ஸாடி - உபுதே தேஹாடிவல். இனிததனம்மஹாதேவனெனப்ப
 டுவான்; எவன்எல்லாவஸ்துக்களையும் ஒழித்துதன்சுவரூபமான அ
 ன்விஸாத ஞானஜகவரியங்களில் நிலைபெற்றிருப்பான்; அதனால்
 மஹாதேவனெனப்படுவான்; என்று அதர்வசிரம்கூறியமையா
 லென்க. ஜகத்குரு பரமபூர்வாசாரியனாம். பெர ஸ்ர ஹாஸி -
 வீடியாகிபுலி - ௩. பிபாவெவ வெடி - ௪. ப் - ஹரினொதி
 திவெஸு. எவனாகியில் பிரமதேவனை சிருஷ்டித்தான்; எவன்
 அவனுக்கு வேதங்களையும் உபதேசித்தான்; என்றவேதங்களும் அ
 ன்நனமே. ஸவ்யவெடி - ௧. ஹாடி - ௨. காவெநாநவவெ
 டி - ௩. அன் முன்னோருக்கும் குரு காலவரைகடந்துகிற்
 ளால் என்று யோகநாலும் ஈசனை பரமாசாரியனென்று நிருபித்த
 லாலென்க.

அவதரணிகை

மேற்கண்டபடி நிஷ்காமமாய் மோக்ஷத்திற்காகவிருபாக்ஷணவழிபடுவதற்கேற்றபடி பூர்ணாக்ஷரம் கிடைக்காதொழிந்தால் அன்று, அப்பரமேசுவரன் திருவருளிட்டவேண்டி, மிக்கதோர் தவம்புரிந்து ஸவ்யஸூக்தியொடுகூடிவழிபடுவது ஹ்ணவ்யஸூக்தியோடு. எல்லாச்சக்திகளுமுடைய வனிவன், பிரம்மத்திற்குத்தவன், என்று புராணங்கள் கூறியபடி பரமேசுவரனது திருமேனியிலொன்றாய் அவனுக்கடுத்தபடி நிற்கும் விண்ணவை வழிபடுவேனென்கின்றார்.

யோகிவ்யஸூக்தியொடுவழிபடு

யதிதவெடுகூடதவஃ

என்று

(இ—ள்) யோனிமத்தியத்தை விட்டிருந்தால் அற்புதமான தவத்தைச் செய்வேன், எ—து

(வி—ரை.) இருச்சிரம், சாந்திராயணம், முதலியவிரிந்ததவமின்றி என்றும் ஈசனருட்டிடாதாம்என்பது இதன்கருத்து.

அவதரணிகை.

மேலே ஸ்ரீமந்நாராயணன் வழிபாட்டை இரண்முகந்திரங்கனாற் சங்கற்றிக்கின்றார்.

மஹாவாஸாஸூக்தியொடுவழிபடு

யதிலிஷ்டாஹஜெஷ்யதி |

சூரியபுஷ்பாநாநா

நாராயணநாநாபயு ||

எ—து

(இ—ள்.) கர்ப்பவாஸத்தை விடுவேனெயானால் அமிருதத்தைக் கொடுப்பவனும் ஆனத்தருபவனும் அனாமனும் விஷ்ணுவுமான நாராயணனே ஹிருதயத்தில்பணிப்பேன். எ—து

৯-১১

(வி—ரை.) பகவான் = ஷாட்டுண்ணிய பரிபூரணன்; வாச தேவன், எங்கும் நிறைந்த ஏகரஸமூர்த்தி இவ்விதப்பெருமையுள்ள ஈசனை உபாசிப்பதற்கு தற்காலம் நல்லறிவிருந்தபோதிலும் அவனிடத்து நவவிதபத்திகளைச் செலுத்த இடையூறும் கர்ப்பவாசம் நேர்ந்திருக்கின்றதென்பதைக் குறிப்பாராய் துபந்தமுள்ளவரை ஆத்மசுவரூபஞானம்நிலைபெறுதென்பதைக்குறித்தார். எ—து

அவநரணிகை

மேற்கண்ட அத்தியத்துத மோகூழமார்க்க ஹரிபஜனசம்பிரதாயத்தை ஏற்கும் பாங்கியமும் உரும்பிறவியில்லாவிடிவீழ்ந்த ஜன்மத்தைப்போல் முற்றும் நாத்திகனாய் ஒழிந்து, பெண்ணெயின்கள் முதலிய பிறருக்கே பாடுபட்டுக்காலங்கழிக்காது, ஆஸ்திகனாயாவது காலத்தைக்கழிக்க, எத்தனிக்கவேண்டுமெனச் சங்கதற்க்கின்றார் இரண்மெந்திரங்களால்.

வாராவரஜநஸ்யாயெ-ஃ

கூதங்கு-ஃஸாஹாஸாஹ-ஃ

வனகாகிதெநடிஹாரி

மதாஸௌஹயஹாநிநஃ||

என்றும்

நாலுலிகெழுநஹயம் துதூ

வாவாநுகுரவஃவாரா|

ஹாஜாநிகதஹாஹாரி

ஹவீஷாநாரிஹிகஹிக-ஃ||

என்றும்

(இ—ன்) முன்னே இதரஜனங்களுக்காக அனேகசபாசபகன்பங்கள் செய்யப்பட்டன. நான் ஒருவன்அதனால் வருந்துகிறேன். அதன் பலத்தையனுபவித்தவர்கள்எங்கேபோனார்கள். நாஸ்திகத்தால் பயத்தைவிட்டு பாபங்களை முன்னே செய்தேன். அதன் பலத்தை இப்பொழுதுஅனுபவிக்கின்றேன். இனி ஆஸ்திகனாவேன்.

எ—து

(வி—ரை) முன்னே = ஆர்ஜனம்மங்களில்; இதர ஜனங்
கட்காச = பெண்பிள்ளைகள் முதலிய ஜனங்கட்காக; சுபாசபகன்
மங்கள் = புண்ணிய பாபங்கள்; கருந்துகிறேன் = உத்தமப்பிராம
ணிகி ஜனனம் புண்ணியபலமாயினும் அதனிடத்துத் ஜன்மது
க்கம் இயல்பாயமையுமாதலால். அதன் பலத்தையனுபவித்தவர்;
கள் = ஆகாரம் வஸ்திரம் ஆபரணம் முதலிய சுகங்களை ஏற்றவர்;
எங்கோ = யாம் அறியக்கூடாத கர்மபலத்துக்கேற்ற கெதியில்
போனார்கள் = அப்பயனையனுபவிக்கின்றார்கள்; நாஸ்திகத்தால் =
தெய்வமில்லை, பரலோகமில்லை, என்பதாதிநீனவால்; பயத்தை =
பாபத்தினின்று உண்டாம் பயத்தை; விட்டு = சிந்திக்காதொழித்
து; பாபங்களை = மிகுதியாய் பாபங்களை; சிறிதுபுண்ணியமில்லா
விடின் மிகுந்தகர்மபல ரூபமான இப்பிறவியாய்க் காமையால்.
இனி = இக்கர்ப்பத்தைவிட்டு வெளிவந்தால்; ஆஸ்திகனாவேன் =
ஈசன் உண்டு பரலோகமுண்டென்ற விசுவாசத்துடன் அவன்திரு
வழியிற்பற்றுள்ளவனாவேன்.

அவதரணிகை

இவ்வகைகர்ப்பத்தில் நடக்கும் தக்கானுபவங்களை மீண்
டுக்குகிறது. மேல் அச்சிவனுக்குச் சம்பவிக்குங் கெதியைக்காட்டு
கின்றார் மூன்றுமந்திரங்களால்.

வணவநாநாவிபாநயபூநு
வரி.வினூபேஹேபேஹேஹே
ஸஸதாஸஸஸரிகுஹேஹே
ஸுபுக்ஷாநிவெஹேபேஹே
ஸவிபுராகாஸுபேஹேபேஹே
புஹேபேஹேபேஹேபேஹே

எ—து

(இ—ள்) இங்ஙனம் பவ்வகைப்பழபசங்கதிகளைச் சிந்
தித்தும் என்றுமுள்ள சம்சாரதுக்கத்தை நினைத்து நினைத்
து ஒழிவடைந்தும் அவித்தைகாமம்மகர்மம்முதலியவைகளால்
கர்ப்பத்திலுள்ள ஜந்து வருத்தப்படுகிறது.

அவதாரணிகை

அவ்னது பிறப்பவஸ்தையைக் குறிக்கின்றார்.

ஸடுவிலஜஹூவீபொநி

ஸதம் க்ஷாயொநி ஷாராவெத

ஹேஹேஷாயுக்தெததாஸகோ

யம்வெத்ருணவீயுதிதஹதாஹாவெந

விபுகிவிஷுதெதவபுஸுகி

வாதெதந

என்று

(இ—ள்) அந்த ஐந்து ஸ்திரீகளின் பலயோனிகளையடைந்து யோனித்துவாரத்தை யடைந்தபொழுது மோக்ஷ இச்சையுடன் முயற்சிசெய்கின்றான். அங்கசக்தனாகிய இவன் யந்திரத்தால் பீடிக்கப்படுகிறான். மகத்தானதுக்கத்தால்வருத்தப்படுகிறான். பிரஸவவாதத்தால்பிசையப்படுகிறான். எனது

(வி—ரை) பலயோனிகளையடைந்து = அனேக ஜன்மங்களைப்பெற்று; யோனித்துவாரத்தை யடைந்தபொழுது = மீண்டும் கர்ப்பத்தை யடைந்தபொழுது; அதாவது தகப்பன் சுக்கிலத்தின்வழி தாயின்கர்ப்பம் சேர்ந்தபொழுது; மோக்ஷ இச்சையுடன் = அந்தக்கஷ்டத்தைவிட்டுத் துலக்கவேண்டுமென்ற அக்ஷேபம், முயற்சிசெய்கின்றான் = மெள்ளவெளிவர உததேசிக்கின்றான் = அல்லது மோக்ஷ இச்சைமேலிட்டு அம்மோக்ஷத்திற்குரியசாதனங்களை ஜனித்தபிறகு தேடுவானென்பதும் அதற்குப் பொருளாகும். அப்பொழுது, யோனித்துவாரத்தை அடைந்தபொழுது என்பதற்கு = பிறந்தபொழுது என்றபொருள்கொள்ளவேண்டும். அங்கு = கர்ப்பத்தின் கண்ணே; அசக்தனாய் = எவ்வித முயற்சியும்பயன்படப்பெறாதவனாய்; இவன் = கர்ப்பத்திலுள்ள பிராணி; யந்திரத்தால் = யோனியந்திரத்தால்; பீடிக்கப்படுவான் = அவ்வியந்திரம் ஈசன்னைப்பால் சுருங்கி ரொருங்கி ஒருகாலத்துள்ளமைந்த கர்ப்பத்தை உயிர்தொழுவதால் அபயிடையே யந்திரபீடையெனப்ப

ப்டுது. அச்சமய முண்டாம் வருத்தம் மிகப்பெரிதெனக்குறித்
தற்கே மகத்தான துக்கத்தால் வருத்தப்படுகிறான் என்றது. பிரச
வவாதத்தால் பிசையப்படுகிறான் = பிரசவவாதமென்பது டென்க
ளின் சரீரத்தின் தோன்றி கர்ப்பத்தை வெளிப்படுத்தும் ஓர்வாத
ம். அஃது ஓர்சமயம் கிளம்பி மேலே தலையுக்கீழே குண்டுக்காயு
மாயிருந்த சிசுவை தலையீழப்பறட்டி உருட்டி யோனித்துவாரத்
துழி வெறுட்டிப்பிசைந்து வெளியாக்கும் அக்கர்ப்பத்தின்கண்
சரீரத்தின் உபயோகத்திற்குக்கண்டெஞ்சிய உதிராதிகளும் அக்க
ர்ப்பத்துடன்முன்னும்பின்னமாக உடைத்துப்பிழிந்து வெளியே
ற்றிவிடும். இதனையே பிரஸுதி வாதமென்பார் இதனால்சிசுவுக்கு
ண்டாகும் வருத்தமளவிலடங்காது. ஆதலாற்றான் சிசுவைக்கு
ம்கர்ப்பத்தின்மலத்தால் அங்ஙாயுபிரகோபித்து ஈசனருளால் பிர
சுத்தை யுண்டாக்கின்றதென்பார் வைத்தியர்.

அவதரணிகை

பிறந்தவுடன் பழையசங்கற்பங்களெல்லாமொழிய பஹிர்முக
தை தோன்றி துயரம்மிகுவதைக் காட்டுகின்றார்.

ஜாதஜே துஸு - வெவஸு வெந

வாயு - நாஸு ஸுஸுதே

தடா நஸுரதி

வெநவகி - வநவாஸுதி கூ

நாவரொக்ஷுபுஸுவதி

என்று

(இ—ள்) பிறந்தவுடன் வைஷ்ணவவாயுவால் தொடப்
படுவான். அப்பொழுது எதையும் நினைக்கமாட்டான். வே
றுமறுமையிலுள்ளதையும் வேறு இம்மையிலுள்ளதையுங்க
ண்கின்றவனாவதில்லை. (எ—து)

(வி—ரை) வைஷ்ணவவாயு = இது வேறுவாயு; இது பிறந்
தவனுக்கு ஸம்சாரகாரணமாகும். எங்ஙனமெனில் சிரிவெளிகந்த
வுடன் நாசித்து வாரத்தால் பிராணனாக உட்புகுந்து பிராணகோச

த்தின் வழிஇதபத்தைக்குவியவும் மலரவுஞ்செய்து சரீரமெல்லாம் உதிரத்தை போட்டிப்புலன்களைத்துலககி, விஷயவசப்படுத்தும் பரிதரகம்முதலியவற்றையுண்டாக்கும். உள்ளேசென்ற பொருள்களைபாகம் செய்விக்கும். இங்ஙனம் சரீரவியாபாரம் நிகழுங்கால் மனம் அகப்பொருள்களைக்கவரூது புறப்பொருள்களைக்கவர்த்து நிற்கும். ஆகவே மறுமைநீனைவொழிவதுநியாயமேயாம். அதுவரை அபரோக்ஷமாய்த்தோன்றிய ஆன்ம சுலோபத்தையும் மறிந்து அனாதம்பொருள்களில் தன் வசப்பட்டேசம்சாரம்பருகுகின்றது என்பதாயிற்று.

அவதரணிகை

பூமி சம்பந்தமுண்டானபிறகு அச்சுவடையுந் துவத்தை யையிழுபிக்கின்றார்.

ஹரிஹஸ்வஸாநாஜனம்

உஹ ஐக்ஷராரோஹவஸ

ஐஹஸ்வஸாநாஐஹஸம்

ஐஹாஹஸுஸாநஸாநி

என்று

(இ—ள்) பூமியைத்தொட்டவுடன் ஐந்து உக்கிரப்பார்வையுடையதும் பாமரமுமாகும். தண்ணீர்தொட்டபிறகு அதன் கண்டேதாஷம்விலகும் எனது

(வி—ரை) பூமிஸ்பரிசமென்பது = கர்ப்பத்தைவிட்டுமுற்றும் வெளிவருவது; பாமரமென்பது = அர்வீப; உச்சிரப்பார்வையுடையது = கண்ணில் திருஷ்டிதோஷமுடையது; தண்ணீர் தொட்டபிறகு = குளிர்ந்த நீரால் கண்ணை அலம்பி விரிக்கச்செய்தபிறகு, கண்டேதாஷம்விலகும் = கண்டேதாஷமொன்றே விலகும் என்றி பாமரத்துவம் எத்துணை முறை நீர் தெரட்டாலும் அதில் ஒழியாதென்பது கருத்து

அவதரணிகை

இனி பூமிபிஸ்ஸ்பரிசத்தால் அச்செந்தவுக்குண்டாம் அஞ்ஞானத்தை விட்டுத்துக்காட்டுகின்றார்.

நஹ்ஹெஜா தஸு

ஜெநரல் ஸ்காட் - ப்ராஃமர் - மைக்ரோ

வகுதி-புவ-பாஸ நாஸ் நிய-புலி தா

உவம அ

எ-து

(இ—ள்) பிறந்தவுடன் ஜன்மம் மாணம் கன்மம் சுபா
சுபங்கள் இவற்றின் தியானவிளக்கமில்லை— வாஸனையை
மற்றும் மறைத்துபோகின்றன.

(வி—ரை) பிறந்தவுடன் — பிராணசேஷ்டை துடங்கியவுடன் — ஜன்மம் மரணம் கண்மங்கள் இவையெல்லாம் நன்றென்ற நினைவும் வருக. சபாசபங்களெனப்படும் புண்ணியபாபங்களின் நினைவும் முற்றத்துலேகின்றது. வாசனைகளும் — பூர்வஜன்மஸ்மரணகாரணமான புண்ணியவாசனைகளும்; மறைந்துபோகின்றன — வெளிப்படுகின்றன.

ஆவதரணிகை

உபசங்கரிக்ஞன் ஞார்.

கய்யோபாஜாநாமி

(இ—ள்) எப்படி இனியறிவான்

எ-து

(வி—ரை) நல்லறிவுக்கிடைப்பூறு பத்தோன்றியமையால் இனி நல்லறிவுண்டாகாதென்பது கருத்து.

ஆவதரணிகை

இனிசரீ ரத்தைத்துடங்கி அதன் கண்ணுள்ள முத்தோ
ஷங்கனையும் அவற்றின் நன்னிலைபாடிய துரோகியத்தையும் நி
ரூபிப்பாராய் அவற்றின் நிலை தடுமாற்றத்தால் உண்டாகுறைக
ளையுங்குறிக்கின்றார்.

வா த்வி த் தொஷ் ரா டு யொயா த்ஷி

ஸரீா.நா.ஓ.ரொமபுராமவாணி

ஆவதரணிகை

ജോയ്താജാഹോജ്ഞ

(இ-ள்) அபிதேயமே அக்னியாம் கர்மாசயத்தையடைந்து தர்மாதர்ம மூலமானவாயுவினால் ஜ்வலிக்கச்செய்யப்படும் வெளியில் இந்தனங்களைவைத்து போல உள்ளே போக்கியமூம்படியாம் எ-து

(வி--ரை.) மேற்குறித்த பித்தமே அக்னி என்றதால் அக்னியென்பது சரீரத்தின் கண்ணமைந்த பித்தமன்றி வேறியென்றும், யாம்புசிக்கும் பொருள்களைப்பாகம் செய்வித்தலால் அஃதக்னியென உபசரிக்கப்பட்டதென்றும், வெட்டமென்பது தேயுத்தத்தின் குணமாதலால் அக்குணமுடைய பித்தம் அங்ஙனம் குறிக்கப்படுவதுசிதமென்றும் வைத்தியசாஸ்திரத்தின் கருத்து. கர்மாசயத்தையடைந்து கர்மம் = தொழில்; அதாவது, புதிக்கப்பட்ட பொருள்களைப்பாகஞ்செய்தல். அது நிகழுமிடமே கர்மாசயமாம். ஆகவே ஆமாசயத்திற்கு நெருங்கி நிற்கும் கோஷ்டாக்நினிஸ்தானமெனக்குறிக்கப்போகிற பித்தகோசமே அதுவாம். அப்பித்தம் சரீரமெங்கும் வியாபித்து இருப்பினும் உட்கொண்ட பொருள்களைப்பாகஞ் செய்வித்தற்காக, அதே விடத்தில் 'அஃது அவ்வப்பொழுது பிரகாசிக்குமாதலால் அவ்விடத்தேயதற்குரியதென்றது. இது அக்னியானால் காற்றும் கட்டையுமின்றி. அஃதுவிருத்தியடைவது கூடாமைபற்றி இங்கு அவைகளுண்டோ வெனக்குறிக்கின்றார் தர்மாதர்மமூலமான வென்றதாதியால். தர்மாதர்மங்களே ஆத்மாக்கள் தனுகரணத்தினைப்பெறுவதற்கேதுவாதலால், அவ்வச்சரீர காரணமான தர்மாதர்மங்கள் எனப்படும் அதிருஷ்டமே அங்கு காற்றை யுதுமாம், ஆகையால் அதன் மூலமானவாயுவெனப்பட்டது அக்காற்றென்க. வாயுவினால் வஸ்துக்களின் பரிணாமத்தால் தோன்றிய காற்றினால் ஜ்வலிக்கச்செய்யப்படும் = மற்றவற்றைப்பாகஞ்செய்யத்தக்க ஆற்றலுடையதாகச்செய்யப்படும்; அல்லது தர்மாதர்மங்களுக்கு மூலமானவாயு வெனப்பொருள் கொண்டு எல்லாகர்மங்களையுமியற்றியவாற்றல் கொடுக்கும் பிரணவாயுவால் என்று அதற்குறையிடலாம். அல்லது தர்மத்தால் தோன்றுவது பிரணன், அதர்மத்தால் தோன்றவது அபானன், எனவும் பொருளை ஏற்கலாம். இங்ஙனம் அக்கினியானால் அதற்கு ஆதாரத்துரும்புயாதெனின்

(இ—ள்) மூன்று சரீரங்கள். மூன்றல்லவோ வீரி
யங்கள் மூன்றுபுறங்களிலுள்ளன மூன்றுதாதுக்கள், மூன்
து

றுபேதமாயுள்ளது மூன்று அக்னி திரேதையென்பது சரீரத்திலுள்ள அக்னிபாம். எ—து

(வ—ரை) மூன்றக்கனிகள், உள்ளவெனக் குறிப்பாராய் அதற்குமூன்று ஸ்தானங்களைக்காட்டுகின்றார், மூன்றல்லவோ மூன்றுசரீரங்கள் என்பதாதியால். அம்மூன்று சரீரங்களை மேலே விரிப்பாராயினும் ஸ்தூலம் சூக்ஷ்மம் காரணமென்றதோர் மூன்றும், அதன்பொருளே. அம்மூன்றுசரீரங்கட்கும்ஹேதுவான பூத பூதசூக்ஷ்மங்களே இவ்வுலகத்துக்களெனப்பட்டன, அவைகளே, மூச்சரீரங்களென்ற முப்புரங்களிலுள்ள, முத்தாதுக்களெனப்பட்டன. உற்றேல் முத்தாதுக்களிற்பிறந்தது பித்தாக்கினியும் அப்பிதாக்கினியிற்பிறந்தன முத்தாதுக்களென்றால் ஒன்றையொன்றுபற்றுதலென்ற குற்றம் காராதோவெனின் உற்றன்று. மூண்டிதாவின் சரீரத்திலுள்ள பித்தம் புத்திரன் சரீரத்துமுத்தாதுக்களுக்கேதுவெனவும் ஜனனகாலத்தில்உள்ளபித்தம்மேன்மேனும் களரும்பித்தாக்கினிக்குஹேதுவானவெனவும் கொண்டு அக்குற்றத்தைவிளக்குக. பாலினிடத்தே தயிர்சோந்து தயிருண்டாமெனவும் மீன்மெத்தயிரேபாலுடன்சேர்ந்துதயிரையுண்டாக்குமென்றால் அதற்கு உபபத்திகற்பிப்பது போல இதற்கும் கற்பித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்க. அம்மூன்றுசரீரங்களின்களே. உபாசனைக்காகவெளியில் அக்னிஹோத்தராக்னியென்று அதுவேமூன்றுவேதமயங்களென்று கற்பிக்கப்பட்டது. ஆகையால் சரீரகாரணமான அக்னிமூன்றென்பது இம்மந்திரத்தின் முடிந்தகருத்து.

அவதரணிகை

அவ்வக்னிமூன்றையும் தனியேபிரித்து சரீரத்திற்குதுபகாரமாகும்படி அதினிடங்களையுங் குறிக்கின்றார்.

ஸவனவஜ்ரநாழிஷிஸாநாழிஷி
இகரவ்யாழிஸமவகி||

(இ—ள்) அது ஞானஞ்ஞானி என்றும் தர்சனஞ்ஞானியென்றும் கோஷ்டாக்கி யென்றும் மூன்றும் ஆகும். எ—து

(இ—ள்) அஃது நித்தியம் அசிதமாயு: பீதமாயு: ள் ளலேகியம், சோஷியம் முதலியவைகளை ப்ராணாபானங்க ளாடன் கலந்து பாகஞ்செய்விக்கும். எ—து

६-१-६३

(வி--ரை.) அஃது = அடுத்ததற்குறிக்கப்பட்ட கோஷ்டாநி; நித்தியம் = நாடோறும்; அசிதம் = தினகட்டக்கடினவஸ்து; பீதம் = அருந்தப்பட்டதிரவகஸ்து; லேஹியம் = நாவால்உருழ அருந்தக்கூடியது; சோஷியம் = உரிந்தருந்தக்கூடியது முதலியன வென்றதால் பற்களாற்கடித்தும் நீர்போல் ஏற்கவுங்கூடிய, காத்தியம் பேயம் இவைகள் சொல்லப்பட்டன; பிராணானைகளுடன்—பிராணனென்றும் அபானனென்றும் வழங்கப்படும் வாயுகளுடன்; பாஞ்செய்விக்கும்—சரி ரத்திற்குப்ரியாகமுள்ளரசாதிதாதுருபமாய் ஆகாரங்களமைக்குமென்பிதாயிற்று. இப்பொருளையேசருக்கிதைத்திரியம்கூறியது. வஜ்ஜுகொஸு ப்ரதீக்ஸாம் கஹ்யாயம் உராவ்யுபொதிவம் உக்யாஸு, கஸ்யுதியெய்யு கஹாநயிலிபுஸாவிபுபுஸாதொதிவம் | வெஸாமு, கஹ்யுமிஜனுதிஷ்வஹாஹாரஜஜரம் கவி | அப்யுமஹ்யுபியஸாராயீஸ்ஸயஸுஸுஸந்ததா | ஸஹாவயதி ஸுஷெஹரோவாடிதமேஸுசம் உத்யுகே தாமரைமொட்டைப்போல்குனிந்து நிற்பது இதயமாம் என்றுதொடங்கி, யதனடுகெஹர்ஹெரியஅக்னிஎங்கும் ஜ்வாலையுளதாய் எங்கும் முசமுளதாய் இருக்கின்றது. அது எப்பொருளையும் முன்னால புஜித்து ஆகாரத்தைப் பிளித்துக் கொண்டு நித்தியமாய் பஸ்பொருள்களைச் சிருஷ்டிப்பதாய் இருக்கிறது. குறுக்கும் மேலும் கீழுமாய் அதன்கிரணங்கள் பரவின. கால்முதல் தலைவரைதண்டேகத்தையது தபிக்கச்செய்யும் என்பது வரை இருந்தவாக்கியத்தால்.

ஆவதரணிகை

இனிதர்சனாக்னியின் இலக்கணம்கூறுகின்றார்.

உய்மெவடிஸ் + நா^{ஸ்}விஜா நவிகுதி:

புறவாழ்வு நுகர்வாதி||

67—

(இ—ள்) திருக்கே தெரிசனாக்கியாம் அதுவிக்கியா
னத்தைவிதாரமடையச்செய்யும்அநியவேண்டியதைவறியச்
செய்யுமென்பது.

(வி—ரை) திருக்கே = இத்திரியசக்திகளே; விக்ஞானத்
தை = ஒருவகையாயுள்ள அதிசை; விகாரமடைய = குடம், பட
மாதிரியும் பெறச்செய்யும் விஷயங்களிற் கலந்து, தன்மயமா
கிதம்மிடம் பிரதிபலிக்கும் மனம் முதற்சைதன்னிய மீறாக்கள்ள
ஏனையப்பொருள்களையும் தன்வசப்படுத்துமாமென்பது கருத்து.

அவதரணிகை

மாநசமான அக்னி ஒரேவகையுள்ளதாதலாலும் தவிரா
க்னியயமொப்புளின்மேல் என்பதாதியால்விரித்துநிரூபிக்கப்போ
கின்றாராதலாலும் அந்தர்யாகஞ் செய்யுமாத்தமயாலிகளுக்கு உபா
சனைக்காகப்பெரியதோர் அர்த்தவாதத்தால் இவ்விரிந்திரியாக்னி
யை விரித்துரைப்பாராய் அதற்கு மூன்றுஸ்தானங்களுள்வெண்
நிரூபிக்கின்றார்.

“தஸுபுதீ ணிஸூநாந் ஹவஃ தி

உஜி யமொஹகாநு வஸு நாநி

வக்ஷ-ரொவாவஸயஃ

(இ—ள்) அதற்கு மூன்றுஸ்தானங்களுண்டு இத்திரிய
கோளகங்கள் உபஸ்தானங்கள்கண்ணே ஆஸ்தானமாம்-என்று

(வி—ரை) அது தரிசனாக்கியெனச் சொல்லப்பட்டமை
யால் இத்திரியங்கள் அதற்கு ஸ்தானங்களாகின்றன. அவ்விரி
ந்திரியங்களுக்கு இடமாயுள்ள கண் செவி முதலிய மாம்சங்களே உப
ஸ்தானமாம் = அடுத்தஸ்தானமாம்; எல்லாவிரிந்திரியங்களிலும்அஃ
ததற்குஆஸ்தானமெனப்பட்டது அல்லதுகாணப்படும் பொருள்க
ளும்கண்முதலிபலிடங்களுடஇத்திரியங்களுமெனமூன்றுநிலைகள்அ
தற்குச்சொல்லலாம்இந்தமையின் எண்ணென்ற சொல்லுக்குகா
ணப்படும்பொருளுெனப்பொருள் கொண்டு அதனைஆகுபெயராக்
கவேண்டும்.

எ—து

இனி ஆக்மயஜிகளின் தியானபஞ்ஞத்தை நிரூபிக்கின்றார்

தமிழ்நாட்டின் பழங்காலம்

செவ்வாறு உநீர்ப் பழகுதல் - ருஷாபஜாதம்!

(இ—ள்.) ஹிருதயத்தில் தெகழிணக்கி. வயிற்றில் கார்ஹபத்தியம் முகத்தில் ஆஹவனீயம் யாகஞ்செய்யும்புருஷன் எஜமானன்.

எ-உ-து

(வி—ரை) கிழக்கே தலைவைத்து மேநோக்கி ஓர்புருடன் பதெகிருந்தால் அவனுக்குமேற்கண்ட அக்னிஸ்தானங்கள் உள்ள படியமையுமென்பது கருத்து. மேல்புரத்தில் 'கொப்பு' னென்பது வட்டக்குண்டமாகிய கார்ஹபத்தியம் முகம என்பது நான்கோணகுண்டத்திலமைந்த "ஆஹவனீயம்" மேற்கண்ட முகத்துக்குக் நாடிக்ளும் நேராக இழுக்கப்பட்ட ரேகைக்குத் தென்புரத்தில் மேற்பகுதியில் அதாவது சிறிது தென்மேற்காயமைந்துள்ளது திறிருதயமென்ற அரைவட்டக்குண்டமுடைய தெக்கிணைக்னியாம். இது முகத்துக்கு சிறிது தூரத்திலும் கொப்புளுக்குசமீபத்திலும் இருத்தலாலும் பாகஞ்செய்யுமிப்படைமையாலும் இதனைத் தெக்கிணைக்னி என்றது புருஷனென்பவன் சரீரபிமானி சேதனமான ஜீவனே, ஆகவே இங்கு பாகஞ்செய்பவனாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றான்.

அவதரணிகை

இங்ஙனம் யாகஞ்செய்பவனுக்கு மற்றையயாகாங்கங்கள் என்வபென்வினாகழ அவற்றைக்கு ரிக்கின்ரார்.

வெளிப்படையாகப் பரிசீலிப்பதற்காக

வெஞ்சாய்வி பாணிபஜ உபாசுரணி

கூடுதலி, யாண் றுமெகாணா நி

ஸத் ஸாரீரகௌததெவதா ஸ்வதிபுஜஃ

தட்டலூரணவயபுரெடிஸம்பஜரே நதி துபஜெனெ

தது ஸாமாஸரீரங்குணுணுபலிரி

கவாலுமெசுராரீரங்குணுணுபலிரி

காரிஜாஜீவிதகாலஸுபகாலெ

டிஹெரா நாரிஸாரிவெவரீயஜம்

வராவஸுபுதீயபுராவய

வராவஸுபுதீயபுராவய

வராவஸுபுதீயபுராவய

வராவஸுபுதீயபுராவய

உதி

(இ—ள்.) புத்தியைபத்திரிணாக வைத்துக்கொண்டு திகைப்பையடைந்து யாகஞ்செய்யவேண்டும். இந்தசரீரசத்திரத்திலே ஸந்தோஷமும் ஸானேந்திரியங்களும் எக்குபாத்திரங்கள். கர்மேந்திரியங்கள் உபகரணங்கள் அவ்வத்தேவதைகளே. ருத்விக்குகள். அவர்கள் இருந்தவிடம் விட்டசையாமலே எஜமானனைக்கலந்து அவ்வவ்விடத்தில் யாகஞ்செய்வார். அதில் சரீரமே யக்ஞசாலை குண்டம் சிரஸின் கபாலம் கேசங்களே தர்ப்பங்கள் முகம் அந்தர்வேதி காலம் ஆஜ்ஜிமாம் ஆபுள் முழுவதும் ஸந்தாகாலமாம் தகராதம் ஸாமகோஷமாம் வைகரி என்பது எஜமானம் பரை பசியந்தி மத்திமைதள் ரிக்குகள் பருஷங்கள் அதர்வண்கிலங்களாம் சத்தியங்கள் வியாகிருதினளாம் ஆபுள் பலமாம் பித்தம் பசுக்களாம் மாணமே அவபிருதமாம்.

எ—து

(வி—ரை) புத்தி = சிரத்தை = ஆஸ்திகபுத்தி; சந்தோஷம் = திருப்தி; எக்குபாத்திரங்கள் = சுருக்குசுருவம் முதலியன் எக்குபாத்திரங்கள், சரீரசத்திரத்திலே = சரீரத்திலுடக்கும் சத்திரயாகத்திலே அநேக எஜமானர்கள் கூடிநடத்தும் யாகத்திற்கு சத்திரயாகமென்பது பெயர்; உபகரணங்கள் = உரல் உலக்கை முதலியவை வையாம்; அவ்வத்தேவதைகள் = அவ்வவ்விந்திரியங்களுக்குள்ளதேவதைகள் அல்லது சரீரத்தின் அங்கபிரத்தியங்கங்களுக்குரிய

தேவதைகள்; அவர்கள் மஹான்னியாச விதிகளில் மஹேசுவர தியோரென்மஹரிஷிகளால் குறிப்பிடப்பட்டவர்; இருந்தவிடம் விட்டசையாமல்; = என்றது பகிர்யாகத்திற்கு விலக்ஷணமானவ ஸ்ஷணமாம்; எஜமானனைக்கலந்து = எஜமானன் எங்ஙனம் இடம் விட்டசையாது உட்கார்ந்த விடத்திருந்தே யார்க்ப்பயனைப் பெருவான் அங்ஙனமே இவைகளுமென்பது கருத்து. அதில் = இ ந்தஅந்தர்யாகசத்திரத்தில்த்; சரீரமே = கால்முதல்சிகரம் வரையிலு ன்ளசரீரம்; யக்ஞசாலை = யக்ஞமென்ற தொழில் நிகழும் இடம்; கு ண்டம் = ஹோமத்திற்காக அமைக்கப்படும் அக்னியின் ஸ்தானம் சிரசின் கபாலம் = மண்டையோடு அஃதேபெரிய இன்பாதலாலும் சரீரத்தின் முன்புறத்து அமைந்திருத்தலாலும் அங்ஙனம்கூறப் பட்டதென்க. இங்கு குண்டமெனப்பட்டது முக்தியமான உத்த ரவேதியாம். ஸீகசங்கள் = சரீரீத்தில் எங்கும் நிரைந்திருக்கும்மயி ர்கள் தலையிலுள்ள மயிர்களுக்கே கேசமெனும்பெயர்பெரும்பான் மையில் வழங்கினும் எக்ஞசாலையெனப்பட்ட சரீரத்தில் முழுது ம்பரப்பப்பட்டதற்பயனை ஒருவகைப்படுத்துவது கூடாமையின் பொதுப்பெருளமைத்தோமென்க. காமம் = விருப்பங்கள்; ஆஜ் ஹியம் = ஹோமஞ்செய்யப்படும் நெய் காமங்களெல்லாம் துலைய தற்காகவே இந்த யாகம்செய்யப்படுவதென்பது கருத்து; ஆயுள் முழுவதும் = இந்த அந்தர்யாகத்தினைக்ஷக்கு வேறு காலவரையில்லை யென்பது கருத்து; அந்தர்வேதி = உத்தரவேதிக்குட்புரத்துள்ள வேதி; சத்திரகாலமென்றால் = யாகத்தின் முக்தியபதார்த்தஹோம தினம்; தகரநாதம் = அனுகூலஸ்தவனத்தில் உண்டாகும்நீத்தியநா தம்; ஸாமம் = ஸாமவேதம்; வைகரி = வைகரி என்றவாக்கு; எஜா ஸ்பிரேஷங்கொன்றும் வஷ்டிகாரங்கொன்றும் மற்றற்குறி க்கப்படும் மந்திரங்கள்; பரை, பசியந்தி, மத்தியமைகள் = வைக ரிபொழிந்த மற்றைய வாக்குகள்; நிக்ஞுகள் = மந்திரங்கள் உபாம்சயா கமென்ற ரகஸ்ஸியயாகம்பரையும், மற்றையயாகங்களெல்லாம் பசியந்தியும், சுவிஷ்டநிருத்யாகமென்கிறமஹாயாகமத்திமையும், என்று கொள்ளவேண்டும், பருஷங்கள் = கடினமாயுள்ள மஹே விருத்திகள்; அதர்வணகிலங்கள் = அதர்வணவேதத்திலுள்ள சி லம்ந்திரங்கள் ஸந்தரயாகத்தில் அவைகளுக்கு வினியோக முள்தாதலால் முற்குறித்தகடினவிருத்திக்கு விரோதமான

விருத்திகளே சத்தியங்களெனப்படும். “ஓசிராகயா” முதலிய சொற்களே வியாகிருதிகளாம். ஆயுள் = பிராணவாயு; பலம் = விரதம் முதலியவற்றை ஏற்கக்கூடிய ஆற்றல்; பித்தம் = அதனால் உண்டாகும் கோபம்; பசுக்கள் = சத்தரயாகமாதலால் அதில் பலபசுக்களுண்டு. இங்கு கோபமும் பலமுறைதோன்றுமாதலால் அப்பசுக்கள் அடையாக ரூபகப்படுத்தப்பட்டன; மாணம் = மோகபலத்தால் புத்தியுடன் சுகமாய் பிராணனைவிடுதல்; அவபிருதம் = யாகத்தின் இறுதியிற் செய்யக்கூடிய ஸ்நானம். எ—து

அவதரணிகை

மேலே அந்தயக்ஞத்தையே புகழ்கின்றார்.

தவி நௌஜெவ-ஜெஹு நபம்

தகு டெவாஸாஸாரிகரி நாராவே-வயஹி

பெகெவிஜெதயெய-ஸவெயுஜகூசம்

நாபஜகூஜீவதீயஜாபெஹ் ராயஜாஜீவகி

பஜா நாராவ-வவத-தெவரிணாபிநீ

ஸரீரயாராஹ்வாஸிம்ஹதி ||

எ—து

(இ—ள்) அந்த எக்ஞத்தில் எப்பொழுதும் அக்னிகள் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே தேவதைகள் சம்சாரத்திற்கேற்றவைகளை யனுசுணமாகக் கொடுக்கின்றார்கள். எவரெவர்கள் சேதனர்களோ அவர்களெல்லாம் எக்ஞகர்த்தர்களே. எக்ஞத்தைச் செய்பவன் ஜீவக்கபாட்டான். எக்ஞத்திற்காகவே இந்த சரீரமேற்பட்டது. எக்ஞத்தாலுண்டாகும் = எக்ஞத்திற்கேற்றபடி விருத்தியடையும்பரிணாமமுடைய சரீரப்ரம்பரை துக்கசமுத்திரத்தைப்பெறும். எ—து

(வி—ரை) அந்த எக்ஞத்தில் = முற்கூறிய இலக்கணம்பெற்ற எக்ஞத்தில்; அக்னிகள் = முற்கூறிய அக்னிகள்; ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன = இடையறாது அழற்சிக்கு சபிதைகளென்ற முதலியவை கொடுக்கப்படுதலால் என்க. உலகத்தில் அக்னிக்

குச்சிலகாலம் துரும்புகளுக்கேற்றவாறு ஜ்வாலை அதிகமும் குறைவுமாகும் இங்கு அங்குனிமிலையென்பது இதன்கருத்து. தேவதைகள் = இந்திரியங்களுக்குறியவர்; ஸம்ஸாரத்திற்கேற்றபடி = ஸம்சாரமென்பபடிப் பிரபஞ்சத்திற்கேற்றபடி; ஆனுருணமாய் = யாகஞ்செய்தவன்கருதியபடி; கொடுக்கின்றார்கள் = டயனளிக்கின்றார்கள்; எவரெவர்கள் சேசனர்களை அவர்களெல்லாம் எக்ஞகர்த்தாக்களே என்றதனால் இந்த எக்ஞத்தில் எல்லோரும் அதிகாரிகள் என்றதிற்பட்டது. அன்றி இந்தயாகத்துக்குறிய பலன் பிரத்தியக்ஷையென்பதாயிற்று. எல்லாப் பிராணிகளும் இந்த எக்ஞத்தைச் செய்வாராயினும் அவர்கள் அதன்பயனைப்பெறுவது மிகக்கடினம். அஜபாமஹாமந்திரத்தையாவரும் செபித்தபோதிலும் அதனுண்மையை யறிந்து நற்பயனைபடைபவர் சிலரெயாவதுபோல் இவ்வந்தர்யாகத்தை முறைப்படி பிரம்மநிஷ்டார்களெல்லோரும் அனுஷ்டிப்பார்களென்பது இங்குண்மை. ஆசலார்முன் எக்ஞம் செய்யாதவன் ஜீவிக்கமாட்டான் என்கின்றார். அவன் உலகத்தில் ஜீவிப்பவனாயினும் உண்மையில் ஜீவனில்லாதவனே என்பதுகருத்து. அவன் உயிர்த்தல் ஆன்மார்த்தமாகாதுதுலேகலால் அதனையே நிரூபிக்கின்றார் எக்ஞத்திற்காகவே என்பதாசியால். இந்தச் சரீரம் எக்ஞத்திற்காகவே யேற்பட்டது. கரணக்லாபங்கள் நிறைந்த இந்த சரீரம்மேற்கண்ட பிரம்மயக்ஞத்துக்காகவன்றி வேறல்ல; வேறுபிராணி சரீரங்களைக்காட்டிலும் வேதத்திற்குறிய விப்பிரசரீரமே இங்கிருந்த சரீரமெனக் குறிக்கப்பட்டது. அது புண்ணியரூபமாதலால் எக்ஞதிகாரியாகுமென்பதுகருத்து. எக்ஞத்திற்குவேண்டிய எல்லாச்சாதனங்களும் தன்னிடத்தன்மையும் எக்ஞத்தாலேயே இது உண்டாமென்பதுமுன்னோசைய்த எக்ஞத்தின் பயனாய் இச்சரீரமுண்டாவதால். அன்றியும் முப்பவத்திற்கெய்த எக்ஞம்முதலிவற்றின் நற்பயன்களால் துடிஹஹரணீயவரணாரணீயம் பொகிராவஷி ரூபுஸாஹுணவொகிரக்ஷ தியயொகிர யாவர் இங்கு புண்ணியகர்மங்களைச்செய்வார் அஃ புண்ணியயோனிகளைப்பெறுவர் பிராமணயோனியையாவது க்ஷத்திரியயோனியைப்பாவது என்று. இச்சரீரமுண்டாதாக சாந்தோக்யம்கூறுதலால் எக்ஞப்பயன் இஃதென்பதும் எர்க்கும். அக்கருத்தினாலேயே எக்ஞத்திற்கேற்றபடி

[illegible]

தவெயு) தஹீரஸ்யுஷொயஸவாது ஞ்சு
வடயாநி, டிஸவம்யஸம்ஷபம் ஷணவத்யு
மஹொநாநம்வதஃடிஸநாஃஸாநாநி
சுஷொதூரம்ஜிபாணிததுலிஸவதி
யம்நுஞ்சாஸாண்டியுலிஸவத்கீகாஸ
ஜிஷொலிஸுஜ்வாவிம்மஷாஸம்ஷபா
வெதிதஃரீபாவஃரீதகிஃவம்ஜிஜீவிசு
ஜீவிதாடிவிதிதம்விதாடிவடாஃரீதகிநா
வெரதுயுடிம்யம்மஹெவாஜிஹாமெ
விதகிமம்யுதிவிதம்||

(இ — ள்) இந்த சரீரத்துக்கு பதினாறுபாத்திரங்கள். அவ்வளவே தந்தக் கூட்டங்கள். பதினைந்து துவாரங்கள் தொண்ணூறு அவ் குலம் இதனளவு. பதினான்கு நாடிஸ்தானங்கள். மர்மங்கள்- அஷ்டோத்தரம். நரம்புகள் எழுபத்திராயிரம் அவற்றுள் எழுபத்திராண்டு முர்சியம் அவைகளில் முக்கியம் மூன்று. இடைக்களைக் கழிமுன எனப்படும். நான்காவது புரீததி ஐந்தாவது பிராணநாடிப் பிராணநாடிக்கு மேல்பித்தம், பித்தத்திற்குக் கீழ்புரீததி நாபிக்கு மேல் இரண்டங்குலத்திலிடைதுபுரத்திலுள்ள பித்தத்தின் மூலம் அமைக்கப்பட்டது.

(வி—ரை) முன்னெடுத்தீர் ரத்தின் அங்கங்களின் உட்பிரிவைச் சொல்லுகின்றார். இங்கெடுத்து நிரூபிக்கப்படும் சரீரவிலக்கணமெல்லாம் இச்சரீரம் முற்றும் மலமூத்திராதிமயமென்றதில்தான் இதனிடத்தில் வெறுப்புண்டாவதற்கேயாம் “பதினாறுபாத்திரங்கள்” = பதினாறுகலைகள் இச்சரீரத்திற்குத் தாதுநிலைகளாம். பதினாறுபாத்திரங்களாவன = கலைகளென்றும் அவையையென்றுப் பிரதிபலிப்பதற்குப் பிரமாணம் கொண்டுமுன்னரே விளக்கினோம் அக்கலைகள் சரீரத்திற்குத் தாதுநிலையென்பது யோகசாஸ்திரத்திலும் வைத்தியசாஸ்திரத்திலும் விரிந்துகிடக்கும். சாந்தோக்கியம் பதினாறுகலைபுள்ளவன் புருஷன் என்று நிரூபிக்கப்பட்டது. தத்

தக் கூட்டங்கள் = பல்வரிசைகள் பதினாறு என்றால் ஒவ்வொருவரி
சையிலும் பதினாறுபற்களாகமுப்பத் திரெண்டென ஏற்பட்டது.
பதினைந்து துவாரங்கள் = புறத்தேபத்தும், அகத்தே ஐந்துமாம்.
புறத்தேபத்தாவன கண்ணிரண்டு காதிரண்டு, மூக்கிரண்டு, வா
யொன்று குதம்ஒன்று. மூத்திரத்துவாரமொன்று விந்துத்துவாரம்
ஒன்று பெண்களுக்குச் சோணிதத்துவாரமென்ற கெர்ப்பதுவார
மும் மூத்திரத்துவாரமும் வெவ்வேறே ஆக புறத்தேபத்து. அகத்தே
ஐந்தென்பது = சாந்தோக்கிபம் முகலிய உபநிடதங்களிற் கூறிய
வாறு இதயத்தின் ஐந்துதுளைகள் அதனிடத்தேதான் பிண்டத்தி
னைந்து அங்குரங்கள் உண்டாமென்பதைப்பற்றிமுன்னரே கிரு
பித்தோம் தொண்ணூற்றாறு அங்குலங்கள் அவ்வாள் விரல்கொ
ண்டு அளந்தால் 2½ பிடிசரீரமாம். 'பதினான்று நாடிஸ்தானங்கள்'
பதினான்றுநாடிகளே யோகசாஸ்திரத்தில் யோகிகளுக்கு சுத்தி
செய்தற்குறிமென கிருபிக்கப்பட்டன. அவைகளையோகயாக்ருவ
ல்மீபம் முகலிய கிரந்தங்களில் இருந்துள்ள மர்மங்கள் அஷ்டோ
த்திரம் எட்டைப்பெற்றது அது நூற்றாறட்டெனக்கொள்க. சுதி
ருகமென்ற வைத்தியசாத்திரத்தில் ஒன்றைக்குறைத்து நூற்றே
ழைமர்மங்கள் குறிக்கப்பட்டன. இங்கு யோகிகள் அறியக்கூ
டிய மர்மம் ஒன்றதிகம் சொல்லப்பட்டதென அறியவேண்டும். மர்ம
ங்களாவன; மாம்சங்கள், நாடிகள், நரம்புகள், எண்புகள், சந்திக
ள்; இவற்றின் பொருத்தங்களாம். இம்மர்மங்களில் பிராணன்தக்கி
நிற்குமாதலின் மர்மங்கண்டு ஒருவனைப் புடைத்தால் அவன் மிகவ
ருந்துவான். சரீரத்தில் எழுபத்திராயிரம் நாடிகள் இருக்கின்றன
“அஸிவசு திஸஹஸ்யஸுஷு - நாயீபோமெபுஷு - ஸஸ்யாநு”
எழுபத்திராயிரம் நாடிமார்க்கங்களில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு என்
று, யாக்ருவஸ்கிரமம், “நகபெஜா அஸிவசு திஸஹஸ்யாணி”
என்று பிரகதாரண்ணிபகம் நான்காவது அத்தியாயம் எழுபத்திரா
யிரம் நாடிகளைக்குறித்தலால் என்க - அவற்றுள்வழுபதுநாடிகள்
ரோகாதிசுருத்தேதுவாய் வைத்தியசாஸ்திரத்தில் கிருபிக்கப்பட்
டன - “மூக்கியம் மூன்றென்பது. யோகிகளுக்குமிகவவசியமான
மூன்றுநாடிகளே அவைகளின் பெயர். இடைபிறகளை சுழிமு
னைபாம். நான்காவது புரீதகி இஃது ஆன்மாவின் சுழுத்திரிலை
யாய் இதயத்தின் மத்தியபாகத்தில் செல்லும் சுழிமுனையின் ஓர்ப

குதியாம். பிரகதாரண்யகத்தில் ஹ்யடியா து-ரீ த் தஜிவிபு
 ஶிஷுஷெ ஹிருதயத்தினின்றுபுரீ ததத்தைப்பந்திச்செல்லுமென்
 றிருத்தலாலென்க. ஐந்தாவது பிராணநாடி = பசியந்தி என்றவாக்
 கினிடமான இடையென்றநாடியேபிராணத்தின் முக்கிடஸ்தானமா
 தலால் அதுவும் சுழிமுனையின். அடிப்பாகமேயாம் பிராணநாடி
 க்குமேல் பித்தம். அதற்கு சிறிது அடிப்புறத்தே பித்தகோசயிரு
 க்கின்றது. பித்தத்தின் கீழ்புரீ தத். இங்கு பித்தம் பிராணநாடியி
 ன் மேலுள்ளதென்றும் அதற்குக்கீழ்புரீ ததி. உண்டென்றும் நிரூபி
 த்ததற்குப்பொருள் முற்றும் மாறுகோளாய் மேலேக்கீழென்றும் கீ
 ழைமேலென்றும் கொள்ளவேண்டும். மேலேயேரும் கீழேயுமுள்ள
 ளவிருஷ்டமே சரீரமாதலால் இதனை நிமித்திப்பார்த்தால் அங்ஙன
 மாம். ஆகையால் பிராணவாயுவால் பித்தம் பிரகாசிக்கின்ற வெண்
 பதாயிற்று. மேற்கு நித்தபித்தகோசமாகிய அன்யின் ஸ்தானத்
 தைக்காட்டுகின்றார். நாபிக்குமேல் என்பதாதியால் இரண்டங்கு
 லத்தில் = தொண்ணூற்றாறு அங்குலமென்ற அளவு குறிக்கப்பட்ட
 மையின் அவ்வளவையனுசரித்த இவ்விரண்டங்குலங்களும் அ
 வரகர்விரத்தடையாகவே கொள்ளவேண்டும்- இதனையே வித
 ஶ்யூரஷெ நா ஹ்யாபிவரிதி ஷுதி ஓர்விதஸ்தியளவில் நாபி
 க்கு மேலுளதென்று தைத்திரிய சுருதிகூறியதென்க. அஃதும்பி
 ராணநாடியின் சமரேகையில் இராது சிறிது இடது புறத்
 தே விலகிநிற்கின்றார். இடது புறத்தி லென்பதால் பித்தத்தின்
 மூலம் = சரீரத்திலுள்ள பித்தத்திற்குக் காரணமானகோசம்
 இவ்வேகோஷ்டாக்னி என்று தீர்மானமாயிற்று. குறுக்கே
 பிடித்தநான்கு விரல்களின் அளவேவிதஸ்தியாமாயினும் வே
 றுசர்கைகளின் ஒற்றுமைக்காக அதனை இரண்டு அங்குலங்களாக
 பொருள்படுத்தவேண்டும். இதனால் வைசுவானர வித்தையின்
 நிருபிக்கப்பட்ட சரீராக்னி. இங்கு உபாசனைக்கு எடுத்து விரிக்க
 பட்டதென்க.

அவதரணிகை

சரீரத்தில் பாகஞ்செய்யும் அக்னியின் பிரஸ்தாபம்
 நேர்ந்தமையால் பாகத்துக்குரிய அன்னங்களையும் அதன்பரிபாக
 பேதங்களையும் குறிக்கின்றார்.

ஊஸி தஞ்சுயாவியபதெ

ஊஞ்ஞவாஸீஷ்ஷாஸாஸி

ஊஞ்ஞபாஸுஸாநாஸுஸாஸாஸாஸுஸாஸி

வாஸீஷ்ஷாஸாஸுஸாஸி

வாஸீஷ்ஷாஸாஸுஸாஸி

தெநவெஸாஸுஸாஸி

(இ—ள்.) புதிக்கப்பட்ட அன்னம் மூன்றுவகையாகும். மூத்திரம் புரிஷம் ஸாரம் என்று. மூத்திரமானது இருவகைப்பட்டு நாயின்கீழ் இடதுபுறத்தில்பெருகும் புரிஷம் ஏழுவகைப்பட்டு வலது புரத்தில் இருக்கும். ஸாரம்ஐவகைப்பட்டு சரீரத்தை வியாபிக்கும் அதனால் ரேதஸ்ஸுமசோணிதமும் அன்னபானங்களால் (எல்லாம்) எ—து

(வி—ரை) மூத்திரம் = புதிக்கப்பட்ட அன்னத்தின்கண் அமைந்தநிகழ்ச்சியுள்ளமலம்; புரிஷம் = கடினமாயும் வருவழுப்பாயுமுள்ளமலம்; ஸாரம் = சரீரத்தைநிக்கும்ரஸதாது; மூத்திரமிருவகை = அஃதேவியுடைய கிருமீதுமாம்; நாயின்கீழ் = மூத்திராசயத்தில்; வலதுபுரத்தில் புரிஷம் ஏழுவகைகளென்றது = கோழை, சேம்பலம், சளி, பிளை, குறும்பை, சொள்ளுஎன்பனலாம்; சாரம்ஐத்துவிதமென்றது = சன்பரிணாமாயமையக்கூடிய ரக்தம், மாம்ஸம், கொழுப்பு, அஸ்தி, மச்சை என்பதாம். இவையெல்லாம் சத்தின் பரிணாமங்களாதலால் இதனால்வியாபிக்கப்பட்டசரீரமெல்லாம் ரஸத்தால் விபாபிக்கப்பட்டதென்றே சொல்லலாம்; இவ்வகையைந்து பரிணாமங்களைப்பெற்ற ரஸத்தாலேதானே “ரேதஸ்ஸுமசோணிதமும் = சுத்திஷம் சோணிதமென்ற இருவகை விரியங்களுண்டாம் இது ஸ்ரீபுருஷசரீரங்கள் இரண்டிலும் உள்ளது ஆகையினால் எல்லாம் அன்னபானங்களாலேயே உண்டாமென்கின்றார். அன்னபானங்களாலே = உபநிடதத்துவக்கத்தில் குறித்த பழிநால்வகையன்னத்தில் நீருமடங்கியமையால் அன்னபானங்களால் என்று இங்கு குறித்ததுசிதமே ஏழுவகைபுரிஷங்களென ஏழுவகைமலங்கள் எனவும் சொல்லலாம் சுஷுமீ விதும் உயி

வெஷு-வ ஸுஷுஷா நவரொசுவஸுஷுஷா க்வி து பிஸாரொ
 ஜொயா தகூநா. சுஜிஸொசுவாஃ கபம் பித்தம் புலன்கனின்ம
 லங்கள் வியர்வை நகங்களும் மயிர்களும் கண்டோல்மலங்கள் இ
 வற்றின்முகமூப்பு டளபளப்பு இவைகள் எழுதாதுக்களுக்கும்மு
 றையே மலங்களாம். என்று வைத்தியர் கூறினாராகையாலென்க.

அவதரணிகை

இங்ஙனம் பித்தத்தைக்குறித்து பிறகுலக்ஷணத்துடனுவா
 யுலகக்குறிக்கின்றார்.

தத்ரெஷுவெஷாவகொவாயஃபுராணஃ

ஸூத்ரா தாதெநாஜீஸகிநிஸ்ஸகி

வெஷுதெவ நஹுமஃஸாரீரகம்

தெநவிநாஜீஸகி ||

(இ—ள்) இந்த தேகத்தில் சலிக்கச்செய்வது வாயு
 அதுவே பிராணன் அதுவேஸ-ஒத்தராத்மா அதனாலேயே உ
 ச்சுவாஸநிச்சுவாஸங்கள்நடக்கின்றன. அதனாலேயே சேஷ
 டிக்கின்றான் சரீரத்தின் ஓர் அங்கமும் அஃதில்லாது ஜீவிக்
 காதது.

எ—து

(வி—ரை) தேகத்தைச்சலிக்கச்செய்வது வாயு. அதுவே
 பிராணன்முதலிய ஐந்துபெயர்களையும் தொழில் வேற்றுமையால்
 பெறும். அந்தவாதம் அண்டத்தில் சூத்திராத்மாவென்றுபெரல்ப
 படுமென்றதால் பிராணோபாஸகர்கள் அதனை யுபாசிப்பாரென்று
 ஏற்பட்டது. பித்தமென்பது விஷ்ணுகவரூபமாதலாலும் அசை
 வற்றபித்தத்தை அங்கமெல்லாம் நடாத்துவது காதமேயாதலாலும்
 வாகாஜிவெஷாஸ-புஷாஷுஷு வாதத்தால் விஷ்ணுவுக்கு பல
 மென்று சொல்வார் என்பதாதி லசனங்களும் வேதவகன்காணப்
 படுமென்பார் ரஸைகவரவாதிகள், ரஸைகவர வித்தரக்திகளை
 மத்திரூபம் விரிப்பாம். அவ்வாயு பிராணசொருபமாதலால்

உபநிஷத் வர்த்யா

அவதரணிகை

அது ஏல்லாச்சரீரத்தையும் போஷிக்கு மென்பதைக் குறித்த
கின்னார்.

வாய்-நாவெழுந்திரண்டு தர்ஷனம்

சு. ஈனாபீஷ்ட-யாது^{யு}னெ- த^{து}தவா^யவ^வவ^வ

உயர்வு நலம் ||

(இ—ள்) வாயுவாக மாற்றிலுள்ள காடிகளில் மக்தங்கள் களோட்டப்படுகின்றன. அதனாலேதான் உள்ள விடத்துத் தொட்டாலறியுத்தன்மையுண்டு.

(வி—ரை) ரக்தங்கள் = சரீரத்தில் ஓடும் பொருள்களில் ரத் தம் தலைமைபெற்றதாசலின் அதன் தலைமைநோக்கி மற்றையநிக ழ்பொருள்களையுஞ்சொன்னார். இதனால் சரீரத்துள்ளபித்த, கப விசாரங்களான எப்பொருள்களும் இயல்பிலசைகற்றமேனும் வாயுவின்சம்பந்தத்தால் அசைவுற்றனவாய் சரீரமெங்கும் வியாபித் தின்றன. தவசிந்திரியமென்பதுவாயுவின் இந்திரியமாகையால் அதன்மழிதோன்றும் உணற்சியையதன்காரியமென்றது, இதனால் சரீரத்தின் நிகழும் எவ்விதவழியும் வாசத்தால் என்பது பெறப் பட்டது.

அவதரணிகை

இனிய ரஸதாதுவானது வாயுவால் ஏவப்பட்டு சரீரமெல்
லாம் நிறைந்து கெர்ப்பத்திற்கு பகாரமாகும் வழியைக் காட்டு
கின்றார்.

நவம்பர் ௨௦௧௭

ஜராயும் மகாபரிபா-பரிபாடிகளும் உவியா

ஸு-ஷு-ஜா-பிரா-ம-ஹ-ஸா-வக்-பு-ரண-

தவ-பு-தி ||

என்று

(இ-ள்) ரசமானது தாய்வயிற்றில் பரிபக்குவப்பட்டு ஸர்ஸினிஎன்றநாடியால் சுசூப்பைபிற்சென்றுசிகுவினுடைய மண்டையோட்டைடப்பற்றி சுழிமுனைவழி உட்சென்று கொப்பத்திலுள்ள குழந்தையின் பிராணனைக்காக்கின்றது.

(வி-ரை) ரஸமானது = ரஸதாதுவானது பரிபக்குவப்பட்டு = அந்தந்தப்பிராணியின் கர்மவசத்திற்காகபரிபாகமடைந்து; ஸர்ஸினிநாடியால் = என்றபெயருள்ள ஒருநாடிவழியால்; அன்றாடி கொப்பாசயத்தை முற்றும் சுற்றிநீற்குமாதலாலும், அதுதாயின் பக்குவாசயத்தினின்று துடர்த்திருப்பதாலாலும், அதன்வழி ரஸதாது செல்லுமென்றது. மண்டையோட்டைடப்பற்றி = சிகுவின் மண்டையோட்டை யொட்டிமேநோக்கிப்படர்ந்து விரிந்திருக்கும் சதையின் உள்வழிசென்று சுழிமுனைவழியாய்ச் சென்று கொப்பத்திலுள்ள குழந்தையை ரொகிக்கும் அதுசாரமேயாதலால். அதில் அசாரம்சமான சீட்டமில்லாமையால் அதையருக்திஜீவிக்கும் சிகவக்கு மலஜலங்கள் உண்டாவதில்லை. மேலும் அச்சமயம் பிராணசக்திசுழிமுனையிலடங்கிற்றலால்; ஞானமும் அச்சமயம் விரிகின்றது. இதைத்தான் அக்கினிஸ்தானத்தில் பித்தமென்பதாதியால் முன்னர்நிரூபித்தார்.

அவதரணிகை.

கொப்பத்தில் சுழிமுனையின்கண் அடங்கியிருந்தபிராணன் பிறந்தபிறகு இதயத்தை யடைகின்றதெனக்குறிக்கின்றார்-

ஸு-ஷு-ஜா-பிரா-ம-ஹ-ஸா-வக்-பு-ரண-

தவ-பு-தி ||

ஐ-நா-கி-பெ-யெ-யாய்-பெ-ஷ-பெ-தெ

ஜா-க-பெ-தெ-ஹ-பெ-யெ-பெ-தி-பெ-தெ

८-३

(வி—ஊர) பிரம்மநாடி = எதனிடம் பிரண்ணங்கள் பிரவேசித் தவுடன் பிரம்மத்தை சாக்ஷாத்கரிப்பான் அதுவே பிரமநாடியாம். ஸத்க்ஷெவகூலஹ்ருடிவஸ்யுநாப்யஸ்தாஸாநேய ஸ்ராத்மேவி நிஸ்யுதெகா கயொய்யுபோயஹ்ருதஸ்யுதேதி விஷ்ணுமநீர உகீரணெ ஊவந்தி நூறும் ஒன்றும் இதயத்தின் நாடிகள் அவைகளிலான் ஸு சிரத்தைப்பற்றிச்சென்றது அதன் வழியே உயரச்சென்றவன் மோக்ஷத்தையடைவான் மற்றைய வழிகளில் வெளிக்கிளம்பினால் மீண்டும் பஸ்யோனிகளைப்பெறுவான் என்று வேதங்கூறுதலால் அந்தநாடியின்றானே கொப்பத்திற்கு முதலில் பிராணன் அபிவிபத்தியையடைபுமென்றும் ஜனனகாலத்தில்தலை கீழ்ப்பிறக்கும் சரீரத்தில் யோனியந்திரபிடையால் சுழிமுனையி ன் வழி பிராணசக்திவெளிப்பட்டு அதன் அடிவரைசென்றுமென் ளபக்கத்துள்ளநாடிகளான இடைநகல்களில் பிரவேசிக்கும். அ த்நினையேறிந்தவன் இதயத்தில் பிரதிஷ்டை யடைகிறதென்ப தாகக்குறித்தார்.

அ/வதரணிகை

முற்கூறிய பிராணவாயுவானது மீண்டும் சுழிமுனையில் பீர
வேசித்தால் இயதேனசர்வுக்கு ஏதாவான் என் கூன்றார்.

தனியொரு நாயகி இவ்வாறு

வனமுதலாக ஈண்டுள்ள பனமெய்க்

பயோஜனம் உண்டாக்கிவெள்ளம்

உஸ் ஃஹவதி !

(இ-ள்.) அதனை மோகத்தால் வசப்படுத்தி புருஷத் துன்ருவு வழியாக சுழிபுனையின் அந்தத்தையடைவது

செய்தால் கர்ப்பத்தைப்போல் அபரோகூ தரிசனமுள்ள வனுவான். எ—து.

(வி—ரை.) அதனை = முற்கூறித்த பிராணனை; யோகத்தால் = அஷ்டாங்கயோகத்தால்; வசப்படுத்தி = பிராணாயாமத்தால் சுவாசினஞ்செய்து; புருவத்தின்படுவு வழியாக = ஸாசிநுனியென்ற ஸ்தானத்தின் வழியாக; சுஷுமுணையினந்தத்தை = துவாதசாந்தரம் பிறும்மாந்தரமென்று வழங்கப்படும் ஸ்தானத்தை; அடையச்செய்வான் = அதற்கேற்ற வனுஷ்டானத்தைச் செய்வான்; கர்ப்பத்தைப்போல் = கர்ப்பத்தில் இருக்குங்கால் அமைந்தாற்போல்; அபரோகூ தரிசன முள்ளவன் = சொருப சாக்ஷாக்கார முள்ளவன்; ஆவான் = அந்நிலை பெறுவான்.

அவதரணிகை

இவ்விதம்சயம்பிரகாசனான ஆத்மம் இச்சரீரத்தில் படுந்துயரங்களைக்குறிக்கின்றார்.

தாடிவியெபெனெனபுரூபா
சுரேதஸாக்ஷிவாஸாஷஸைஹராவுகொ
ஜீவஹதஜிவோந்ஜிவபாபெகதெ
புராணி ||

(தி—ள்) முன்னே சொன்னபடியுள்ளதேகத்தில் அந்தர்யாமியாய் அமிருதனாய் சாக்ஷியாய் புருஷனாய் உள்ள ஆத்மா ஆவிருதனாய் ஜீவனென்று அபிமானித்து பிராணியாய் அவித்தையால் சேதனனாய் அறிகிறான்.

(வி—ரை) முன்னே சொன்னபடியுள்ளதேகத்தில் = முற்கூறித்த லெக்ஷணங்கள் மந்த சரீரத்தில்; இயல்பில் அந்தர்யாமியாய் = எல்லாவற்றிற்கும் அதிஷ்டாதாவாய்; அமிருதனாய் = நித்தமுக்தசொருபனாய்; சாக்ஷியாய் = பற்றற்று எல்லாவற்றையும் காண்பானாய்; புருஷனாய் = எங்கும்நிறைந்த ஏகரஸனாய்; உள்ள

ஆத்மா = சேதனன்; அவித்தையால் ஆவிருதனாய் = அவித்யோபாதிபெற்று; ஜீவனென்று = ஜீவனென்கிறவிவகாரமடைந்து; அபிமானித்து = அனாத்மாக்களான சரீராதிகளைத்தானென மயங்கி; தன்மயனாய் பிராணியாய் = பிராணத்தால் நிலைத்திருக்கும்சரீரரூபனாய்; அநிகிரூன் = உலகத்தைத்தெரிந்துகொள்ளுகிரூன்; இதனால் நித்தியசுத்தபுத்த சச்சிதானந்தாகண்ட" சொருடனான ஆத்மாவுக்கு அவித்யாசம்பந்தத்தாலேயே சரீராபிமானமும் சர்வப் பிரபஞ்சங்களுமுண்டாயதென்றேற்பட்டது.

அவதரணிகை

இங்கவித்தையின் பிரஸ்தாபம் நேர்ந்தமையால் அதனை நிரூபிப்பாராய் அதன் மூலமானசம்சாரத்தையும் நிரூபிக்கின்றார்.

கஸு ஸ்வாஸு கஜஜாநம்

தடிஃகூஸுஜேஹ்ருணம்

ததுக்ஷுஸூரீரஸு ||

(இ—ள்) அவனுக்கு ஆவரணமாயுள்ளது அந்தக்கரணம் அதனிடம் வளர்ந்த விருகூதம் சரீரம்.

(வி—ரை) அஞ்ஞானமென்பது மூலாவித்தையாம். அதனையே அவ்வியக்தமென்பர். அந்தக்கரணம் = மனம் புத்திசித்தம் அகங்காரம் இவற்றின்தொகுதி; சரீரம் = ஜீவனது சுகதுக்கங்களுக்கு ஏதுவான பிரபஞ்சமெல்லாம். இதனால் ஸமஸ்த பிரபஞ்சங்களும் அவித்யாமயமென்பதாயிற்று. மற்றதுவெளி.

அவதரணிகை

இனி சரீரத்திற்கு இலக்கணத்தைச் சுருக்கிக்கூறுகின்றார்

தவரிவநாஜாஜிஷ்டளகொட்பஸுஸீதி

ஸ்யஸ்யிஸ்தம்நவஸுரபுஸாதாநிஹுடிப

வதாநஜிஷ்டளகொட்பஸுஸுபதாஜிஷ்ட

விதம்புஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

கூபுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

(இ—ள்) அந்தச்சரீரத்தில் மயிர் எட்டுக்கோடிகள் நூற்றெண்பது சந்திகள் நூற்றொம்பது ஸ்நாயுக்கள் ஹிருதயம் பலம் எட்டு நாக்கு பன்னிரண்டுபலம் பித்தம் பிரஸ்தம் ஒன்று கபம் ஆடகம் ஒன்று சுக்லம் குடுபம் ஒன்று மேதஸ் இரண்டு பிரஸ்தங்களாம்.

எ—து

(வி—ரை) இவ்வு குடுத்துக்குறித்த சரீர விலக்கணங்களெல்லாம் வைத்தியத்துள்ள சாரீரப்பகுதிக்கு மூலமாதலால் ஆதி காலத்துச் சரீரத்தின் பூரணவிலக்கணமிட்டுதெனக்கொள்ளவேண்டும் “மயிர்கள் எட்டுக்கோடிகளென்றது” குடுமி விசைதாழிதலை மயிர்களை யுஞ்சேர்த்தே மந்தையபுன்மயிர்களைக்குறிப்பட்டால், அலை மூன்றரைக்கோடிபாமென மூதறிஞர்வழக்கம் முரணுமாம். சந்தி=இருவகைத் தாதுக்களின் பொருத்தம்; ஸ்நாயு = ஓர்வகைநரம்பு; பலம்=வைத்தியசாஸ்திரங்களில் பிரஸித்தமாயுள்ள 2560 உருந்திடை; மற்றுமுள்ள அனேகப்பிரிவுகள் அதற்குண்டு. இதயம்=மாங்கனிபோன்ற மாம்சகண்டம்; நா=நாவின் அடிமுதல் துணியரை; பிரஸ்தமென்பது ஆடகத்தில் நாலில் ஒருபங்கு அதற்கு இருமடங்கு குடுபமாம்; இதனால் முற்குறித்த சோஷம் தாதுமலம் இவற்றின்கூட்டமாய் மலப்பிரதானமாயமைக்கதேசரீரமென்பது சொல்லப்பட்டது.

அவதரணிகை

மேற்கண்டபடி இவ்வுபநிடதம் தடங்கி இதுவரை நிரூபித்த சரீரவிலக்கணங்களெல்லாம் சேதனனுக்குச்சரீரத்தின் கண்ணே ஹைராக்ஷியம் உண்டாகவேண்டியதாதலால் உபசங்காரத்தின்பு ராக்ஷியமே ஞானமேதுவாமெனவும் ஞானமேமோகஷமேதுவாமெனவும் நிரூபிக்கின்றார்,

ஸவபுநஸுரவிஜாயயயாமஹஸுஷுநா

புதிஷ்டிதொஹயாஜ்ஜஹவிபுஷீ

உஹுதொஹபுநஸுரவிஜாயயாமஹஸுஷுநா

(இ—ள்) எல்லாவற்றையும் நன்மைமென்றறிந்து கழி முனையில் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டகார்ப்பம்போல் ஐந்துவா னது விவேகத்தைப்பெறும் கீமாஷுத்தைட்டையும் மறுபடி யஞ்சரித்ததைப்பெறுது. எ—து

67-44

(வி—ரை) எல்லாவற்றையும் = ஆன்மாவொழிந்த ஏனைய
வற்றையெல்லாம்; நகவரமென்று = நாசமுற்றன அணித்தியப் பி
ச்சையென்று; அநிந்து = ஆசிரியர் பால்கேட்டுணர்ந்து; கர்ப்பம்
டோல் = கர்ப்பத்திலுள்ள சிசுவைப்போல்; ஐந்துவானது = ஒவ்
வொரு பிராணியும் துங்கு ஐந்துவெனக்குறித்தது - தலைமைநோக்
கிஜங்கம ஐந்துக்களை மேல்குழிமுனையிற் பிரதிட்டைசெய்யப்பட்ட
வென்று அக்கர்ப்பத்தை விசேஷித்தமையால் சுழிமுனையில்
பிராணசஞ்சாரம் பெற்றாலன்றி ஒருவனுக்கு பிரத்தியக்கு ஆத்ம
ஞானம் உண்டாகாதென்று வெளியாயிற்று. விவேகத்தை = ஆ
த்மாநுத்மப்பகுத்தறிவை; பெறும் = அடையும்; அதாவது தன்சுயநு
பத்தைத்தானறியுமென்பது கருத்து மோக்ஷத்தையடையும். மோ
க்ஷமென்பது அவிய்யா நிவிருத்தி; மறுபடி சரீரத்தைப்பெருது
இதனால் வீதேககைவல்லியங் குறிக்கப்பட்டது. மோக்ஷமென்ப
து வீதேககைவல்லியமென்று நிரூபித்தமையால் சகுணோபாஸக
ருக்கு உண்டாகும் சரீரமோக்ஷத்தை உண்மையான மோக்ஷ
மென வேற்றுக்கொள்ளுதல் உபநிதத்திற்குச்சம்மதமன்றென்று
ஏற்படுகிறது.

அவதரணிகை

இனி வீடுவக மில்லாதாற்குப் பக்கோடி ஜன்மங்களாலும் ப
வப்பிணிக்குக்கொடுப்பதை நிரூபித்து இறுதியில் முக்திசாதனம்ஞா
னமேயென உபநிடதம் உபசங்கரிக்கின்றார்.

சாந்ருஷாசுபஜ்ஜஸுஸம்ஸாரிணஃ
சுஹரஹம்சி, திவத்ஸுநுதித்ருவா-
ஸ்ஷெபொர்வாநம்யதாந்ருசெ
ததுவிநிதஹவஸஸ்ரெ

(இ—ள்) அப்படிக்கில்லாமல் அஞ்ஞானியானசம்சாரியாய் இருந்தால் அல்லும்பசலும்புழுக்களைப்போல நரகத்தில் மலமூத்திரங்களைப்பானஞ் செய்பவன்போல் இந்தச்சரீரத்திலேயேய் (தூர்க்குதியடையான்.

(வி—ரை.) அப்படிக்கில்லாமல் = மேற்கூறியபடி விவேகமில்லாமல் இருந்தான்; அஞ்ஞானியான = ப்ரும்மஞ்ஞானத்துக்குளதீர்மஜறையான பிரபஞ்சஞானமெனும் சம்சாரமுடைய; சம்சாரிக்ஞ = சம்சாரத்தில் அகப்பட்டொலும் ஜீவனுக்கு. புழுவைப்பேரில் = புழுக்கள் மலமூத்திரங்களிற் பட்டுழலவதுபோல அதற்கு திருஷ்டாந்தம் கூறுகின்றார் நரகத்தில் என்பதாதிபால். இச்சேசரீரத்தில் கெர்ப்பகாலத்தில் இச்சரீரத்தில்தானே மலமூத்திரபாத்திரமாய் சரீரத்தை மலமூத்திரஸ்நானத்துடன் கெர்த்தது அனுபவிக் கநேருதலால் இவ்வனம் கூற்றார் என்க.

அவதரணிகை

இனி அறிவினால் முக்திகுடுமன்கின்றார்.

கருட ததாரிபாணவிஜாய

நிவி டிப ராக்

(இ—ள்) அப்பரிமாணத்தையறிந்து நிர்வேதத்தை அடையவேண்டும்.

(வி—ரை) பரிமாணமென்பது = அளவைக்கு அகப்படக்கூடிய காண்பொருள் அனைத்துமாம்; அதனையறிந்து = முற்கூறியபடி மிச்செய்யெனத் தெளிந்து; நிர்வேதத்தை = வைராக்கியத்தையடைவான், வேறுகருதிகளும் இப்பொருளையெகுறிக்கின்றனவரீதெவொகாநு கரி டிவி தாநு ஸ்ராஹணா நிவெடிபிராயச நாஸு ரக்ய கிஞ்ஞெதந கர்மத்தால் வந்த உலகங்களைபிராணன் பரிசோதித்து நிர்வேதம்பெறுவான். செய்யாப்பொருள் செய்கையால் கிடைக்காது.

எ—து

அவதரணிகை

உபசங்கரிக்கின்றார்.

ஐதிவெவ்வூரஃஓக்ஷ
ஸாஸூவாஸிஸோவூஓவெவ்வூர்
ஃஓக்ஷஸாஸூவாஸிஸோவூ
உத்யுவநிஷஸு ||

(இ—ள்) இங்ஙனம் பிப்பலாதர்கண்ட மோக்ஷசாஸ்திரம் பரிபூரணமாயிற்று. பிப்பலாதர்கண்ட மோக்ஷசாஸ்திரம் என்பது உபநிஷத்து. எ—து

(வி—ரை) அதர்மமஹரிஷியின் புத்திரரான ததீசமஹரிஷியின் புத்திரரே பிப்பலாதமஹரிஷியென்றும் அவர் பரமசாம்பவரென்றும் பரமபுராணங் குறித்திருக்கின்றமையால் அவர் இரங்குரிஷியென்பது பைப்பலாதமெனப் பெயரிட்டமையால் குறிக்கப்பட்டது. அம்மஹரிஷி அதர்மணவேதத்திற் குறியவராதலால் அதர்மணவேதத்தின் உபவேதமாகிய ஆயுள் வேதத்தின் கொல்லப்பட்ட சரீரத்தை அம்மஹரிஷியே இவ்வுபநிடதத்தில் சங்கிரஹித்தார் என்பது பெயர்ப்பட்டது. ஐஹோஸூகாய-ஷோஷ-ஃஓவெவூஃஓவ-பூணாஃ பரமமாகானவர் அதர்மணவேதத்தின் உபவேதமான ஆயுள்வேதத்தை நினைத்து என்று வேறுப் பரமாராங்கள் கூறியதும் இக்கருத்தாற்றுகொண்க. இது வைசுவானரவித்தையாதலால் இது துறவுக்கேற்ற சாதனங்களையும் துறவால் அறிவுண்டாமெனவும் அறிவால் வீடுகொடுமெனவும் கிருபிதருளிண்மையால் இதனைமோக்ஷசாஸ்திரமென்றது. இருமுறை கூறியது பரிபூர்த்தியைக்குறித்தற்கே. என்பதுபநிடதமென்பது = இறுதியில் மக்களாகரமென்பது எல்லாஞ்சுபம்.

இங்ஙனங் கவுணியகுலப் பாலாழிக்குக் கவுத்துவ மணியாய்த்தோ
ன்றி, ஸ்ரீமதாசெக்ஷிணமூர்த்தி கருணாகடாக்ஷத்தாற் சகலகலை
களுமோதியுணர்ந்து மிச்சிரமண்டலத்திற் றமது விஜயப் பிரதாப
நிலைபெற நாட்டிய மஹாதேவநீட்சிதர் வம்சதிலகராய வையா
கரண ஸார்வபௌம ஸ்ரீ ராமஸ்வாமிசீக்ஷிதர் செல்வக்குமாரரும்,
ஸ்ரீஸீதாம்பா சுர்ப்பசுத்தி முக்தமொத்தவரும், ஸ்ரீமத் பாரத்வாஜ
குலஜலதிக்குக் கவுத்துவமணியாய் அத்வைதவித்தியாசாரியராய்,
நூற்றுநாலுநெந்தங்களை நிர்வகித்தருளிய ஸ்ரீமது அப்பையதீக்ஷி
தேந்திரர் வம்சத்தில் அவதரித்த ஷட்சாஸ்திரவல்லப பாரமேசுவ
ர உபநிஷத் மார்க்கப்பிரவர்த்தக ஸ்ரீ மஹா மஹோபாத்தியாய

ஸ்ரீமது தியாகராஜகுருபுங்கவர் சரணஸைவாபராயணரும்,

பிரத்யக் பரநிநிஷ்டாநுரந்தர பாசாம்பவ பாதபத்ம

ரேணுசேனத்திலன்புகந்துள்ள வரும்,

“ப்ரம்மவித்தியா” பத்திராகிபருமான

பரசமய பஞ்சானன பாஞ்சஜன்னிய

பண்டித ஸ்ரீமத் ஸ்ரீநிவாஸமகிபுங்கவர்

வடமொழியிலிருந்து

தென்மொழியிலியற்றிய

கர்ப்போபநிடதத்

த மி ழு ரை

முற்றிற்று.

✱ ✱
✱ ✱

[illegible]

உஹாபெஹம் ஜமகாபாபு | ஸவபுஸகிம் விஹாதுநம்
 ஸவபுஸாணகாரணஸு | என்பதாதியால் நிருபித்து அவனை
 எல்லாக்காரணங்கட்கும் காரணமாமெனவும்' எப்பருடார்த்தங்க
 னையும் கொடுப்பானும் எனவும் காயத்திரீவல்லபனாமெனவும் நிரு
 பித்து அவனை சிதாத்துமா என்றும் காட்டினமையாலும் அவனை
 'புரவஹே' சரணமடைவேன்' என்றும் வற்புருத்தினமையாலும்
 உபநிடதம் உபாஸனார்த்தம் எடுத்துக்கொண்டமூர்த்திகளில் ப
 ரமசிவனைப் பிரதானமாகவும் ஸ்ரீமந்நாராயணனை கௌணமாகவும்
 எடுத்துவிரித்தமையால் இவ்வுபநிடதம் சிவாத்துவிதிகளுக்கே யுரி
 யதென்றோம். இவ்வுபநிடதமே ஆயுள்வேத மூலமாதலால் ஆயுள்
 வேதமும் சிவாத்துவிதசாஸ்திரத்தில் ஒன்றே, ஆதலாற்றான் ஆ
 யுள்வேதத்தில் ஜ்வரசாஸ்திரம் ஆரம்பித்துவாஜீகரணசாஸ்திரம்
 வரை நிருபிக்கும் வழக்கத்துக்குக்காரணமாயாதென வினாநிகழ்த்தி
 'உஹாபெஹம் ஜமகாபாபு, கொஹஸுபேஹம் ஸுஜொஷா
 யா தக்ஷன்செய்தவகமானத்தால் கோபங்கொண்ட நீலகண்டன்
 கோபத்திலுதித்தது சுரநோய் அதுஎன்ககைப்பிடம்'' எல்லோரு
 ம் நிருபிக்கின்றாராகவே; ருத்திரன்ஸர்வதேவதாபர்வபௌஸுத்
 லால் அவனிடம் தோன்றியரோகமும் ரோகபாஜாவும் தேவதா
 சொரூபமும் என்று அதனையான்றோர் ஆயுள்வேதத்தளமுக்கத்திலக
 மாக்கிமங்களம் செய்தார் என்றார். 'பாவப்பிரகாச'மென்றஆயுள்
 வேதநூலுடையார் இது தாந்திரிகசைவம் பற்றியதல்ல. அஞ்ஞா
 னமவித்ததென்பதும் ஆன்மாஒருவனை என்பதும் நானத்தாலே
 மோகமும் என்பதும் மற்றதும் அவருக்குப் பொருந்தாமையின் எ
 ன்க. ஆதலால் ஸாங்கியயோகாதிசாதனங்களால் சமாதிகுணங்
 கள் நிலைபெற்றுழி நல்லாசிரியன்பாற்செட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்
 தே அனாதியவித்தியாமோகமே யன்றிவேறுஎவ்வுழியினும் மோ
 கநிலையாகையால் அதற்கின் றியமையாத தேகாசிபிரபஞ்சவை
 ராக்யத்தை உண்டாக்கும்இவ்வுபநிடதம்சிவாத்துவிதமோகசாஸ
 திரமாம் என்று மிக்கப்பொருந்தியதென்பதுமோர்சிறிதாம். இ
 தற்கு வேறு வழிபொருள்படுத்தவருக்கும் வழியின்மையால்இத
 னை அறுவகைக்குரியோடுகளைக்குறிக்காது ஒருவழியாய் பிரத்யட்ச
 வாக்யங்களைக்கொண்டே விளக்கினும். ஆகவே தேகாசிப் பிரப
 ஞ்சலாஸனை ஒழிந்து பிரம்மாபரோட்ச சுஹோட்சத்தைக்கருது
 வார்க்கு இவ்வுபநிடதம் பரமோபகாரமாம்.

சுபம்.

கர்ப்போபநிடததாத்பரியசங்கிரகம்

முற்றுப்பெற்றது.

கர்ப்போபநிடத அரும்பதவிளக்கம்

கங்குரூ = முளை

கங்குரூ = நாசமற்றது, எழுத்து, உயிரும்மெய்யுக்கடியது,
பிரமம், ஜீவன்.

கங்குரூ = கண், தேத்திரோத்திரியம்

கங்குரூ = அவயவக்குறைவு.

கங்குரூ = கார்ஜபத்யம், ஆற்றவநீபம், தகதினாக்னி என்ற
மூன்று அக்னிகள்

கங்குரூ = ஓர் அக்னி, ஒளபாஸனம்.

கங்குரூ = அக்னியின் இடம், இதயம்.

கங்குரூ = அறிவில்லாதவன்

கங்குரூ = அறிவின்மை.

கங்குரூ = அந்தக்கரணம்

கங்குரூ = அகிலசராசரங்களிலும்உள்ளும்புறமும் வியா
பித்தவன்

கங்குரூ = வைதிகாக்னி மூன்றுக்கும் நடுவேயுள்ளவே
திகை

கங்குரூ = மிகவும் அதிகப்பட்டது.

கங்குரூ = அதர்வவேதத்தைச் சேர்ந்த தனிமந்
சூரங்கள்

கங்குரூ = குருடர்கள்

கங்குரூ = அவயவங்களை யதிகமாக உடையவர்.

கங்குரூ = பொருத்தமில்லாதது

கங்குரூ = குற்றமற்றவன்

கங்குரூ = உபசலற்றஸ்தானம், ஓராதாரம்

கநாஸூலம் = பொருத்தமுடையது.

கநாஸூலம் = பொருத்தம்படி

கநாயஜினை = அனுசரித்து யாகஞ்செய்வர்கள்

கநெய்யா துஷ்யாயஸூரிவீயிதாஃ = ஒருவருக்கொருவர்

வாயுக்களால் பிடிக்கப்பட்டவைகள்

கவலிதம் = குறைந்தவன்

கவரொக்ஷுக்ஷு = பிரத்யக்ஷமாய் காண்பவன்

கலிபாநம் = கர்வம், தனது என்றபற்று

கலிபாநம் = கர்வமுடையவன், தனதென்றபற்றுடையவன்

கஜேகம் = மோக்ஷமடைந்தவன், சிவன், மரணமில்லாதவன்

கஜே = புளிப்பு

கயஜக்யு = யஞ்ஞம் செய்யாதவன்

கவகாஸம் = இடம், வெளி

கவஹ்யம் = யாககருமத்தின் இறுதியில் செய்யும் ஸ்னானம்

கவிடியா = ஆத்மாவின் உபாதி, அறிவின்மை

கஸகம் = ஆற்றலற்றவன்

கஸிதம் = தின்றது

கஸீதம் = எண்பது

கஸாஹம் = சுபத்திற்கெதிர்மறை, பாவம்

கஸுதம் = சுதந்தரமில்லாதவன்

கஸு = என்பு

கஹம்கரொத் = யான் எனவெண்ணுகிறார்

கஹம்காஸம் = யான் என்றவெண்ணம்

கஹிதாஹுணம் = ஹிதமில்லாததைச்செய்வது

கூதேயம் = அக்னியைத் தெய்வமாகக் கொண்டது ஆஞ்ஞா

ஸ்தானம்

கூவாயம் = ஆசிரியன்

கூஜம் = நெய்

சூலகம் = மரக்காலளவு

சூனரம் = வேற்றுமை, உள்புறத்துள்ளது

சூனரம் = உட்புறத்துள்ளவன்

சூதா = சேதனன், சரீரம், ரூபம், ஜீவன்

சூரநம் = ஏற்றல்

சூபாநம் = சுவத்தல், கர்ப்பமுண்டாக்குதல், கர்ப்பாதானம்

சூநந் = களிப்பு, சுகம்

சூபி = தகைத்து

சூயம் = ஆயுள், ஜீவகாலம்

சூரோமம் = சோகங்களின்மை

சூலஸம் = சோம்பல்

சூவததெ = விருத்தியடைகிறது

சூவாகம் = ஆவரணமாயுள்ளது

சூவஸம் = இருப்பிடம்

சூவதம் = சூழப்பட்டது

சூரா = அவா

சூரயம் = பற்று

சூவிகம் = தெய்வமுண்டெனநம்பினவன்

சூலாரம் = ஆலாரம்

சூலயமொகாநி = புலன்களின் ஸ்தானங்கள்

ஊபநம் = எரிதரும்பு

ஊலா = ஒர்காடி

உமுடிசு = கடும்பார்வையுடையவன்

உவகரணாநி = ஸாதனங்கள்

உவலிதம் = விருத்தியடைந்தவன்

உவரகௌ = ஆசையுடன் கலந்தவர்

உவயலுதி = சமீபத்துக்கொடுப்பார்கள்

உவஸூ = ஆனந்தானுபவேந்திரியம்

உவாயி = வரைந்திம்கருவி, மாயை அல்லது அவித்தை

உநதம் = மித்தன்

உநநம் = ஆனியப்பட்டஅளவு

உருகூ = மார்ச்சுலம்ந்தசக்கிரமென்றஆதாம்

உஷூ = வெட்பமுடைபது வேட்பபரிசம்

ஐயம் = ரிக்வேதம் (வேர்

ஐதிஜம் = கன்மங்களில்வரிக்கப்பட்டு கன்மத்தை நடாத்து

வனகாகி = தனியாயுள்ளவன்

வனகாகூரம் = ஒரெழுத்துடையது

வெஷி பிகம் = இந்திரியங்களாவதியக்கூடியது;

லாகாரம் = பிரணவம் பாமசிவன்

கழிம் = இடை

கடூம் = உரப்பு-

கிநம் = கடினம் வன்மையுடையது

கவாமம் = மண்டையோடு அகன்றவென்பு சில்லு

கவிரம் = ஊதாச்சிவப்பு

கலபதி = உண்டாக்குவான், கற்பிப்பான்.

கமம் = கபம்'கோழை.

கூக = செயல் புண்யபாவங்கள்.

கூகோஸம் = தொழிலிடம்.

கூகோஷி யாணி = தொழிலுக்குறியபுலன்கள்

கூகம் = பை. தோல். என்பு. கர்ப்பத்தின் ஓர்வகைப்பாகம்

கூகோயம் = காவி, குழப்பம்.

கூகி = காதல், விருப்பம்

கூகம் = வேளை நல்லகாலம் யமன் கருப்பு.

கூகி = வசிறு கர்ப்பஸ்தானம்.

கூஉஃ = ஓர் அளவு (படி என்பர்)

கூஃ = ஹோமங்களுக்கக்னிவைக்கும் இடம்-

கூஃ = கூனர்கள்

கூஃ = செய்ததும் செய்யாததும், புண்ணியமும்ப்
வழும்-

கூஃ = கருப்பு கரிபந்தமுடையவன்

கூஃ = மயிர்கள் தலைமயிர்கள்

கூஃ = சரீரத்தில் அன்னபாகம்செய்யும்அக்னி

கூஃ = புழுக்களைப்போவ

கூஃ = செய்கை சம்பீபாகம்

கூஃ = வருத்தப்படுவான் நசுக்கப்படுவான்

கூஃ = அவி-

கூஃ = கோபம்-

கூஃ = கொண்டிகள்-

கூஃ = காற்றம் கர்வம்

கூஃ = கரு

கூஃ = கருவிடம்

கூஃ = நடை

கூஃ = ஓர் ஸ்வரம்

கூஃ = ஓர் அக்னி

கூஃ = மூக்கு

கூஃ = ஆதாரங்கள் சக்கிரங்கள் யந்திரங்கள்

கூஃ = கண் நேத்திரேந்திரியம்

கூஃ = எண்பத்தினான்கு

கூஃ = நடத்துவது நகரத்துவது

கூஃ = சித்தங்களன்றவந்தக்கரணபாகம்

கூஃ = நினைவு-

விஊதூ = ஞானரூபஞ்சேதனன்.

வகுஷு = உருஞ்சிபுட்கொள்ளப்படுவது

வெகதெ = அறிகுறன் உயிர்க்குறன்,

வெகயெய = அறிவார்கள் உயிர்ப்பார்கள்

ஜமஹு = உலகஞானன்

ஜமஹு = உலகவாகிரியன்

ஜமஹு = வயிறு,

ஜமஹு = பிராணி

ஜமஹு = பிறப்பும்இறப்பும்

ஜமஹு = பிறப்பு

ஜமஹு = கருப்பை

ஜமஹு = தண்ணீரால்கண்ணைத்துடைத்தல்

ஜமஹு = உண்டாவான்

ஜமஹு = காத்து

ஜமஹு = அறித்யோபாதிகள்

ஜமஹு = உயிர்க்காலம்

ஜமஹு = உயிர்

ஜமஹு = யோகம் விசாரம் முதலியன

ஜமஹு = அறிவேன்றவகனி

ஜமஹு = தன்னிடம் விட்டகலாதார்

ஜமஹு = அப்படியே உள்ளவன்

ஜமஹு = தவம் (கிருச்சிரம் சாந்திராயணம்) முதலியது

ஜமஹு = ஆத்யாத்மிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதிதைவி

(கம் என்றமூன்றுதாபங்கள்

ஜமஹு = கைப்பு

ஜமஹு = மூன்றுவேதங்கள்

ஜமஹு = தொட்டறியும் இத்திரியம்

கூபா ஹம் = துவக்கென்றவிந்திரியத்தால் தோன்றும்னுபவம்

அகூலிணா ஹி = ஓர்க்கனி

அஹி = பர்க்கள்

அஹுரஹி = தருப்பைகள்

அஹுநம் = பார்வை அறிவு

அஹுநா ஹி = பார்வைத்தேயு

அஹுரம் = தநரஸ்தானத்துள்ளது

அஹுர = யாகதீபமம்

அஹு = துயரம்

அஹுஸீஜம் = ஆபரத்தையேகாரணமாய்ப்பெற்றது

அஹு = கண்காண்பது இத்திரியம்

அஹு = காணப்படுவது பிரபஞ்சம்

அஹு = கண்குற்றம்

அஹு = தேவதைகள்

அஹு = இடம் வம்பேகதேசம்

அஹு = சாரம்

அஹு = தேவதை

அஹு = தெரிவது

அஹு = பொருள் போகஸாதனம்

அஹு = குழல் உள்ளேதுவாசமுள்ளநாடி

அஹு = புண்ணியபாவங்களை மூலமாகக்கொண்டது

அஹு = தாதுக்கள் (ரஸாதிரமும்வாதாதிவீனம்)

அஹு = தரித்தவ்நிலைக்கச்செய்யல்

அஹு = ஓனேந்திரியங்கள்

அஹு = சாம்பல்நிறம்

அஹு = பாபாஹுவஸ்தானம்

அஹு = நாசமுடையது

நாபுரீ = நாடிகள்

நாபுரீ = ஒளி

நாபுரீ = கொப்பன்

நாபுரீ = ரூபம் அமைப்பு பெயரினிடம்

நாபுரீ = மூக்கு

நாபுரீ = தெய்வமில்லை என்ற எண்ணம்

நிமலஹிதா = மறைக்கப்பட்டன.

நிவிடா = ஒழிவடைவான் துறப்பான்.

நிபுரீ = மோகமுமரர்க்கம்.

நிபுரீ = துணிநிறுன்.

நிபுரீ = ஒர்சுவரம்

நிபுரீ = விரித்துவைக்கிறதல் ஓர்ஸம்ஸ்காரம்.

வாபுரீ = ஓர்சுவரம்

வாபுரீ = ஐந்துகளைச் சொல்லுபதையது.

வாபுரீ = யஞ்ஞம்செய்பவன் இல்லார்

வாபுரீ = மனசுவரம்

வாபுரீ = ஒவ்வொன்றுக்கு நியமமானகுண

முடையார்-

வாபுரீ = ஓர்வாக்கு-

வாபுரீ = நிரிபடை என்றது.

வாபுரீ = திருபுடையது

வாபுரீ = அளவை

வாபுரீ = கடினமானவை வல்லோசையுடைய எழுத்

துக்கள்-

வாபுரீ = பலம்என்றவளவுடையன.

வாபுரீ = பசுக்கள்.

வாபுரீ = பசுக்களுக்கிப்படி பரமேசுவரன்.

வாபுரீ = ஓர்வாக்கு

வாணிஃ னக

வாணரஃ = சிவப்புக்கலந்தவெண்மை.

வாடி = ஓரம்சம் கால்.

வாடிபு டெஸஃ = கால்முதலியன.

வாவஃ = புவம்

வாயஃ = பாயுனப்படும் இந்திரியம்

வாரதி கா = மலுமையிலுள்ளது-

வாரவஸு = பசுவசமாய்நிற்பது.

விம்மடா = பிங்களைஎன்றநாடி-

விணஃ = பிண்டம் உருண்டவடிவுடையது-

விணீகரணஃ = பொடியான பொருள்களைஒன்றுசேர்த்தல்

விதுரெதஃ = தகப்பன் விந்து ஆண்பாகத்துவிந்து-

விதஃ = பித்தம்.

விதவ்யாநஃ = பித்தத்தினிடம்-

விததேவஃ = பித்தஉற்பத்திகாரணம்-

வீதஃ = பொன்னிறம்.

வீவதெ = பருக்கின்றான்.

வஃமாமஃ = ஆண்பாகம்-

வாராணி = சரீரங்கள் பட்டணங்கள்.

வாரீத திஃ = பிராணநாடி நான்காம்நாடி சுழத்திநாடி-

வாஸீஷஃ = மலம்-

வாஸுஷஃ = சேதனன் ஜீவன்.

வாஷுவதௌ = விந்துபரிபாகம்பெற்றதவர்.

வாவஃஜாதீ = முற்பவத்துச்சாதி-

வாஷ்வஸஃ = முதுகெலும்பு-

வெஸு = பேசிகள் (மாம்சப்பைகள்)

வெஷ்வாடி = பிப்பல்லாதமகாரிஷிகண்டசாஸ்திரம்

கார்ப்போபநிடத அருட்பதவ்ளக்கம் கௌ

வக்ருதய் = பிரகிருதிகள் மூலகாரணங்கள் -

வக்ருதயா = விரோதம் எதிர்மறைச்செய்கை

வக்ருதிவ்யம் = சம்பத்தின்சாயல்

வக்ருதிவ்யம் = உட்பிரிவுகள்

வக்ருதிவ்யம் = அமைக்கப்பட்டது

வக்ருதிவ்யம் = குணமுதலையெக்கருப்பையினின்றும் க
முற்றும் காற்று -

வக்ருதிவ்யம் = நடுவுகின்றது

வக்ருதிவ்யம் = ஒர்வகையளவு (நிறியபடிஎனப்படுவது)

வக்ருதிவ்யம் = ஒடுகின்றது பெருகுகின்றது

வக்ருதிவ்யம் = கார்ப்பமுண்டாகக்கூடிய ருதுகாலம்

வக்ருதிவ்யம் = உயிர்

வக்ருதிவ்யம் = பிராணனும் அபாணனும்

வக்ருதிவ்யம் = பிராணனுடையது

வக்ருதிவ்யம் = கட்டுகள்

வக்ருதிவ்யம் = வலிமை

வக்ருதிவ்யம் = இளமை

வக்ருதிவ்யம் = வெளிப்புறத்துள்ளது

வக்ருதிவ்யம் = சொற்பம்

வக்ருதிவ்யம் = விதை

வக்ருதிவ்யம் = நீர்க்குமிழி

வக்ருதிவ்யம் = புத்தி அறிவு

வக்ருதிவ்யம் = அறிகின்றான்

வக்ருதிவ்யம் = சுழிமுனைநாடிபிரம்மத்தைக்காட்டும்நாடி

வக்ருதிவ்யம் = உருத்திரமூர்த்தி உலகசங்கரமூர்த்தி வெளிச்சம்

வக்ருதிவ்யம் = பகம் எனப்படும் அறுகுணமுடையவர்

வக்ருதிவ்யம் = பிராணிகளின் குரிபுகள்

ஹொமொவாயி = சம்போகத்திற்க்கமையும் சாதனங்கள்

ஹொமொ = போகிக்கத்தக்கது.

ஹொமொ = புருவங்களின் நடு ளஹஸ்ரம்

ஜீர = சீழ் மச்சை என்ற தானு

ஜீரவிரக = ஒர் ஆதாசகூரம்

ஜோ = இலிபு முடையது

ஜோ = ஒர்

ஜோ = ஒர்வா

ஜோ = மனம்

ஜோ = மர்மங்கள் உயிரிலே

ஜோ = மரித்தல்

ஜோ = மும்மலங்கள் முத்தொஷங்கள் மலபூத்திரவியர்
வைகள்

ஜோ = தேவதேவன் சிவன்

ஜோ = ஈசவாருட்சிறந்தவன் சிவன்

ஜோ = தாமிரம் பென்பாகத்துவிரிபம்

ஜோ = மனதின் சம்பந்தமுடையது, அங்குண்டாவது

ஜோ = புலால்

ஜோ = பல்லிவக்கணங்கலந்தசிக

ஜோ = வீடு விடுதல்

ஜோ = பிரதானங்கள்

ஜோ = மயக்கம் முட்டாள்தனம்

ஜோ = மூத்திரம்

ஜோ = ஒர் ஆதாரம்

ஜோ = கொழுப்பு மேதஸ்ஸு என்ற தானு

ஜோ = மோகத்தைக்கொடுக்கும் சாஸ்திரம்

ஜோ = மயக்கம் அஞ்ஞானம்

ஜோ = யாகம் செய்கிறான்

யஜுர்நம் — யாகம்செய்பவன்

யஜுர் = ஓர்வேதம்.

யஜுர் = ஓர்கன்மம்.

யஜுக்ருதம் = யஞ்ஞம்செய்பவர்.

யஜுவாதுரணி = யஞ்ஞத்திலுபயோகப்படுமாத்திரங்கள்

யயாமஹுர் = கர்ப்பத்தைப்போல.

யம்து = யந்திரம் - கிட்டி.

யயாமஹுமீ = கர்ப்பத்திலுள்ளவனைப்போல.

யயாபெஸம் = தன்னிடத்திலேயே.

யஜென = இரட்டைக்குழந்தைகள்.

யுகுர் = தேர்ந்தவன்.

யமூர் = இரட்டைகள்.

யொமர் = சேர்க்கை அஷ்டாங்கயோகம்.

யொமஸாயநம் = அஷ்டாங்கயோகத்துக்குச் சாதனமான
அப்பிபாசம்.

யொநிர் = காரணம் பெண்குறி பிரகிருதி.

யொநிஸாயுர் = யொநி என்றபந்தம்.

யொநிபாஸம் = பாசிவழி.

யெளவநம் = பருவம் முதல்வயது.

நகூர் = சென்றிரம் ஆதையுடையவன்.

நஸுர் = ஸதாது, விநாயகம், ஸாரம், பாதாஸம், பிரமம், பலம்,

ஸீவன், சுவை.

நஸாரம் = உவரமுதலியசுவைகள்.

நஸுர் = ஸம்சாரத்துக்கத்தை யொழிக்கும்சிவன்.

நஸுர்நஸுரதாஸம் = உதாபிவாகம் செல்லும் வழி.

நஸு = உருவம்.

நஸுபுரம் = உருவத்தைக்காண்டல்.

நெதாமினி = விந்துக்கள்.

நெதாமினி = விந்துக்கள் பிசிவு.

நெதாமி = விந்து.

நெதாமி = விந்து.

நெதாமி = விந்து.

நெதாமி = விந்து = விந்துக்கள் வைக்கத்தக்கது.

நெதாமி = விந்துக்கள்.

நெதாமி = விந்து.

நெதாமி = விந்து.

நெதாமி = விந்து, ஓர் இத்திரிபம்.

நெதாமி = விந்து = விந்து.

நெதாமி = விந்து.

நெதாமி = விந்து.

நெதாமி = விந்து.

நெதாமி = விந்து.

நெதாமி = விந்து = விந்து.

நெதாமி = விந்து = விந்து.

நெதாமி = விந்து = விந்து.

நெதாமி = விந்து = விந்து.

நெதாமி = விந்து = விந்து.

நெதாமி = விந்து = விந்து.

நெதாமி = விந்து = விந்து.

நெதாமி = விந்து = விந்து.

நெதாமி = விந்து = விந்து.

நெதாமி = விந்து = விந்து.

நெதாமி = விந்து = விந்து.

நெதாமி = விந்து = விந்து.

நெதாமி = விந்து = விந்து.

கப்பொபாபநித அருப்பநவிளக்கம் ௧௦௭

விஷயாலகி = விஷயங்களிற் பற்று

விஷயா = விபதிதங்கள், அளவைமீறினவை

விஷய = வியாபகன், காரணங்கள்,

விஷய = விஷயம்

விஷய = மரம்-

விஷய = ஒர்வலககம்

வெவரீ = ஒர்வாக்ரு

வெவரீ நர = சரீரத்தில் உபாசிக்கக்கூடிய அம்னி

வெவரீ = விஷயத்தைவதைதயாசுப்பெற்றது

விஷய = அங்கம்குறைந்தவர்

விஷய தப = வியாபிநுதிதன் என்றமத்திரங்கள்.

விஷய = நரங்குலம்.

விஷய = ஒளி

விஷய = தேகம்.

விஷய = சரீரபாம்பரை

விஷய = என்னும்.

விஷய = குழந்தை

விஷய = சரீரத்துள்ளது

விஷய = யாகம்செய்யுமிடம்

விஷய = தலை

விஷய = மண்டையோடு

விஷய = குழந்தை

விஷய = வெண்ணிரம்

விஷய = விரியம்

விஷய = ஆண் பெண்விரியங்கள்

விஷய = விரிந்து இருவகைப்படுதல்

விஷய = சங்கலை

ஸௌஷா கோழைகடம்.
 ஸோகம் = நுயலம்
 ஸோணிதம் = பெண்விந்து.
 ஸோரத்ரம் = கரணம்
 ஷஹி = ஓர்சுரம்.
 ஷோபஸவாதுராணி = பதினாறுபாத்திரங்கள்
 ஸாக்ஷி = சந்திரன் வருத்தம்
 ஸாக்ஷிதெ = நினைத்தல் வங்கற்பித்தல்.
 ஸாஜாநாதி = சந்திரனின்மூன்.
 ஸாஹோஷம் = களிப்புக்கம்.
 ஸாது = வெகுநாள்செய்யும் ஓர்யாகம்
 ஸாதுகரம் = ஸத்திரயாகத்தின் காலம்
 ஸாயம் = சந்திரன் மூட்டிடங்கன்
 ஸாப்யெயாமம் = செர்க்கை
 ஸாப்யம் = ஆற்றலுடையவன்
 ஸாபாநமணம் = மமநாதுணமுடையன
 ஸாபாநம் = மமநாயுள்ளன.
 ஸாப்யம் = கல்லவழிவு
 ஸாப்யம் = கல்லவழிசெர்க்கை
 ஸாப்யம் = எல்லாவலிமை.
 ஸாப்யம் = எல்லாவற்றையும் காண்டல்
 ஸாப்யம் = எல்லாக்காரணங்களுக்கும் கார

ஸா

ஸவித்ரி - தாய்

ஸாக்ஷி = நெரில்கண்டவன்

ஸாப்யம் = தத்துவவிசாரநூல்

ஸாபி = ஓர்விவகம்

ஸாஹிவஸாஹி = சாமவேதவாஸி

ஸாஸ = சகலநீங்கினவஸ்து

ஸாஸஸிவஸ்து = ஸாமானஸுபம்பெருதல்

ஸாஸஸிவஸ்து = தந்திரத்துள்ளது

ஸாஸஸிவ = துவாரங்கள்

ஸாஸஸிவ = துவாரமுடையது

ஸாஸஸிவ = சுழிமுனைநாடி

ஸாஸஸிவ = சுழிமுனைநாடியின்இறுதி

ஸாஸஸிவ = சுழிமுனைநாடியின்இறுதி

ஸாஸஸிவ = சுழிமுனைநாடியின்இறுதி

ஸாஸஸிவ = சுழிமுனைநாடியின்இறுதி

ஸாஸஸிவ = சுழிமுனைநாடியின்இறுதி

ஸாஸஸிவ = சுழிமுனைநாடியின்இறுதி

ஸாஸஸிவ = சுழிமுனைநாடியின்இறுதி

ஸாஸஸிவ = சுழிமுனைநாடியின்இறுதி

ஸாஸஸிவ = சுழிமுனைநாடியின்இறுதி

ஸாஸஸிவ = சுழிமுனைநாடியின்இறுதி

ஸாஸஸிவ = சுழிமுனைநாடியின்இறுதி

ஸாஸஸிவ = சுழிமுனைநாடியின்இறுதி

ஸாஸஸிவ = சுழிமுனைநாடியின்இறுதி

கர்ப்போபதிடதத்தின்

அரும்பதவிளக்கம்

முத்திபு

மெய்யுடைய நிறத்தினை வெண்ணிறப்படுத்தும் ||

----- (*) -----

அ. து., வடபாது, தி. பொ. தி. இ. தி. மீ. ம. வ. ந.
பொவ. கு. தி. ம. ரா. தி. வ. | தி. தி. தி. தி. ம. ரா. தி. வ. |

உ. ஸாஷ்வரம் - ஊராட்சி ஸாஷ்வரம் யோசனை இக்கமி
யோசனை ஸாஷ்வரம் கருவியாகும்.

கூ. கிபரிணத்தெ விறபரிவகிவ-பா^நதெ தாம^ந
விவெசெவெ^ந வி^நகூ^ந தாவா^ந தெ^நநவ^நகா^ந |

ச. தலைநாட்டித் = தலைநாட்டித் தாதி ஜல
மெ. தலைநாட்டித் = தலைநாட்டித் தாதி ஜல

15. பூ-திவிபாகம் = பூ-திவியம் மராத் ஸஜிமா-மாழி

கூ. வாகுராடு துணிதலிதராபெள மம-புரவ

ജി.ജി.വി.സെക്ഷനിലെ സാക്ഷാത്കാരം |

எ. கார்த்திகை - ஆவணி |

அ. வாழ்வு, பௌதீகம் | தவறுதல்தொழில்

കു. മിംബയിനും മിംബമെപ്പുവരും പാറംപിരി
 ഏഴു പാറ പ്രദേശം |

யி. அள... வெவெப்பாவிதிவிசொஷ்டாக்- மீமநு
க.பராதுல:

கி.சு. மு-ஷா^{நீ}=மு-ஷா^{நீ} வையா^ய-பு^யஸ்^ய மு-ஷா^{நீ}
மா ஐ.த)ய-பு^ய |

கஉ. சுயிநயநகரம்: சுயிவநம் சுயிநவநம் சுயி
கமநயநலாநிதி கடிபுடி |

சுரு. வினா 45— ஸ்பாதி தலைநிலை.

கசா. பூபரா உதேவி = ஸ்வயத்திரிவிபரஷம்.

உரு. சூது மயம் = வாய்ப்புவித மையம் - சூது மயமாக.

